

LUNES 23 DE OCTUBRE DE 2006
PONDĚLÍ, 23. ŘÍJNA 2006
MANDAG DEN 23. OKTOBER 2006
MONTAG, 23. OKTOBER 2006
ESMASPÄEV, 23. OKTOOBER 2006
ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2006
MONDAY, 23 OCTOBER 2006
LUNDI 23 OCTOBRE 2006
LUNEDI' 23 OTTOBRE 2006
PIRMDIENA, 2006. GADA 23. OKTOBRIS
2006 M. SPALIO 23 D., PIRMADIENIS
2006. OKTÓBER 23., HÉTFŐ
IT-TNEJN, 23 TA' OTTUBRU 2006
MAANDAG 23 OKTOBER 2006
PONIEDZIAŁEK, 23 PAŹDZIERNIKA 2006
SEGUNDA-FEIRA, 23 DE OUTUBRO DE 2006
PONDELOK 23. OKTÓBRA 2006
PONEDELJEK, 23. OKTOBER 2006
MAANANTAI 23. LOKAKUUTA 2006
MÅNDAGEN DEN 23 OKTOBER 2006

1-002

PRESIDENCIA DEL SR. JOSEP BORRELL FONTELLES
Presidente

(Se abre la sesión a las 17.00 horas)

1-003

1 - Reanudación del período de sesiones

1-004

El Presidente. – Declaro reanudado el período de sesiones del Parlamento Europeo, interrumpido el jueves 12 de octubre de 2006.

1-005

2 - Aprobación del Acta de la sesión anterior: véase el Acta

1-006

3 - Bienvenida

1-007

El Presidente. – Estimados colegas: quiero señalarles que tenemos esta tarde con nosotros una visita de la Delegación del Parlamento del Japón y quiero señalar la presencia en la tribuna oficial de esta Delegación, presidida por el señor Tsushima Tuji, gran amigo de Europa.

(Aplausos)

La Delegación de nuestros colegas japoneses participa en la vigesimoséptima reunión interparlamentaria entre el Parlamento Europeo y el Japón.

El diálogo entre el Parlamento Europeo y el Parlamento japonés tiene una larga tradición. Empezó interesándose por cuestiones estrictamente comerciales, pero ahora se ha ampliado para cubrir muchos temas que preocupan a nuestros pueblos.

Nos alegramos de que nuestro diálogo con Japón se profundice, en un contexto donde es cada vez más necesario que trabajemos juntos en favor de la seguridad y de la estabilidad internacionales.

Queridos colegas, sean ustedes los bienvenidos.

1-008

4 - Composição das comissões e das delegações: ver Acta

1-009

5 - Assinatura de actos adoptados em co-decisão: ver acta.

1-010

6 - Relações entre a União Europeia e a Rússia após o assassinio da jornalista Anna Politkovskaïa (propostas de resolução apresentadas)

1-011

7 - Entrega de documentos: ver Acta

1-012

8 - Petições: ver acta

1-013

9 - Transferências de dotações: ver Acta

1-014

10 - Transmissão de textos de acordos pelo Conselho: ver Acta

1-015

11 - Seguimento dado às resoluções do Parlamento: Ver Acta

1-016

12 - Declarações escritas (artigo 116º): ver Acta

1-017

13 - Ordem dos trabalhos

1-018

El Presidente. – Se ha distribuido el proyecto definitivo de orden del día del presente período parcial de sesiones, tal como lo estableció la Conferencia de Presidentes en su reunión del pasado jueves 19 de octubre, de conformidad con los artículos 130 y 131 del Reglamento. Se le han propuesto las siguientes modificaciones:

Miércoles:

Habida cuenta del elevado número de debates previstos para el miércoles por la tarde, y después de haber recabado la opinión de los grupos políticos, les propongo que prolonguemos los debates hasta las seis de la tarde, en lugar de las cinco y media y, en consecuencia, el turno de preguntas al Consejo se desarrollaría entre las seis y las siete.

¿Hay alguna observación?

1-019

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Mr President, this is not the first time I have pointed out that whenever somebody suddenly wants to find some extra time from somewhere on the agenda, it always seems to be Question Time that is the victim. That is not fair. I believe that if Question Time starts half an hour later, it should continue for an extra half an hour at the end. That is my proposal.

(Applause)

1-020

El Presidente. – Muy bien, por mi parte no tengo ningún inconveniente; propondremos al Consejo que se prolongue también media hora su participación en el turno de preguntas al Consejo; me parece muy apropiado.

(El Parlamento aprueba la propuesta)

1-021

Toine Manders (ALDE). – Voorzitter, ik heb op de agenda gezien dat er een mondelinge vraag zou worden gesteld over het gokbeleid en de inbreukprocedures; die vraag is donderdag om duistere redenen door de Conferentie van voorzitters van de agenda gehaald om een reden die wij precies in het compromis hadden zitten en waardoor we de referentie naar de inbreukprocedures eruit moesten halen; nu is de vraag er echter vanaf. Ik wil u voorstellen om de Conferentie van voorzitters in het vervolg openbaar te maken, zodat wij weten welke redenen en argumenten daar worden uitgewisseld; wij eisen namelijk ook van de Raad dat zijn vergaderingen openbaar worden. Ik wens dan ook dat de vergaderingen van de Conferentie van voorzitters in het vervolg openbaar zijn, zodat er niet wordt gekonkeld zoals nu gebeurt.

1-022

El Presidente. – Vamos a ver lo bien fundado de su argumentación. ¿Dice usted que figuraba en el orden del día una pregunta al Consejo que la Conferencia de Presidentes ha decidido retirar del orden del día?

Voy a pedir a la secretaría que explore lo que usted nos dice, para saber qué hacemos al respecto.

1-023

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Mr President, the remarks by my colleague, Mr Manders, did not come over very clearly via the interpretation. What we are talking about is a question to the Commission on gambling and relevant infringement procedures.

I am a coordinator on the Committee on the Internal Market and Consumer Protection, as is Mr Manders. As the joint authors of this question, we understood that it was going to be on the agenda tonight when Mr McCreevy was here, and that was approved through the system. I am astonished to find that it has apparently been withdrawn at the request of the Conference of Presidents and I cannot understand why. Nobody has talked to me or Mr Manders as the authors of the question, or to any of my colleagues. Mr McCreevy from the Commission is ready to answer the question and yet for some inexplicable reason the Conference of Presidents has totally removed it from the agenda. Perhaps you can explain why?

(Applause)

1-024

El Presidente. – Sí, en efecto, la Conferencia de Presidentes decidió retirar esta pregunta del orden del día.

1-025

Robert Goebbels (PSE). – Monsieur le Président, je peux peut-être apporter un éclaircissement. J'avais remplacé le président Schulz à la Conférence des présidents et j'avais demandé que cette question, inscrite à l'ordre du jour de ce soir, soit reportée à une séance ultérieure pour permettre au Parlement de tenir compte des nouveaux développements dans toute cette affaire. La Conférence des présidents a fait droit à cette requête.

1-026

El Presidente. – Bien, por lo tanto, la Conferencia de Presidentes volverá a estudiar en otro momento la inclusión de esa pregunta en otra sesión plenaria.

1-027

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Mr President, could I request, as a matter of courtesy, that the committee responsible for preparing this question – which was voted on in committee – should be informed of concerns before they come to you, so that we have a chance to talk about it. After all, we are the ones who have asked for it. We spent a long time carefully drafting the question and the Commissioner is ready to answer it. So why was it taken off the agenda without any consultation? We are responsible in the committee for the questions and we do not expect the Conference of Presidents to overrule us unilaterally on a very technical matter.

(Applause)

1-028

El Presidente. – Perdonen ustedes, pero se supone que los grupos políticos, representados en la Conferencia de Presidentes, informan a sus miembros de las decisiones que toma la misma. Estará usted en desacuerdo, pero es la decisión que ha tomado la Conferencia de Presidentes y que yo no puedo cambiar ahora; comprenderá que no puedo rectificar dicha decisión. Corresponde a los grupos políticos informar a sus miembros de las decisiones que se toman en la Conferencia de Presidentes.

Volvamos a los trabajos del miércoles: el Grupo de los Verdes/Alianza Libre Europea ha solicitado que se añadiera una declaración de la Comisión sobre seguridad nuclear, en relación con los continuos problemas de los reactores de Forsmark, declaración que iría seguida de debate, que se cerraría con una propuesta de resolución.

Para explicar esta propuesta tiene la palabra el señor Turmes.

1-029

Claude Turmes (Verts/ALE). – Mr President, we should like to add an item to Wednesday's agenda. In the light of the incident that took place at the Forsmark reactor in July, we should like to have a discussion with the Commission on nuclear safety. This House is divided over the issue of nuclear power, but, when it comes to safety, we all want to see a transparent debate on these issues.

1-030

Francesco Enrico Speroni (NI). – Signor Presidente, senza pregiudicare – come ha chiesto il collega – le posizioni di chi è a favore o contro le centrali nucleari, ritengo che sia opportuno discutere di questi incidenti, della loro gravità o della loro non gravità.

1-031

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident, Herr Kollege Goebbels! Wir haben in der Konferenz der Präsidenten klar zum Ausdruck gebracht, dass wir absolut dafür sind, diese Frage zu diskutieren, aber nicht in dieser Woche, denn wir mussten bereits die in der Tagesordnung vorgesehene Fragestunde verschieben, weil wir mit dem Rat so wenig Zeit haben. Wir werden die Fraktion der Grünen — oder wer immer eine Aussprache beantragt — sicherlich dahingehend unterstützen, dass das Problem zum gegebenen Zeitpunkt auf die Tagesordnung kommt. Dieses Problem ist uns durchaus bewusst, es muss aber nicht in dieser Woche diskutiert werden. Das ist unser Standpunkt.

1-032

(El Parlamento rechaza la propuesta)

1-033

Claude Turmes (Verts/ALE). – Mr President, I hope that other groups will support us if we put it back on the next agenda.

1-034

El Presidente. – No se lo puedo garantizar; en todo caso, tendrá usted que discutirlo con ellos.

1-035

Giles Chichester (PPE-DE). – Mr President, perhaps I could urge Mr Turmes to raise the matter in committee first, which might be the more appropriate route to take, rather than seeking to turn this matter into an urgency, when I suspect it is not. I would welcome the opportunity to have the matter discussed in committee first, before we burden the House with it.

1-036

El Presidente. – No le voy a dar la palabra para contestar, señor Turmes. Por favor, mantengan fuera del Pleno los contactos necesarios para saber cuándo y cómo hay que abordar esta cuestión.

(El orden de los trabajos queda así establecido)¹

1-037

PRESIDÊNCIA: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS
Vice-Presidente

1-038

14 - Intervenções de um minuto (Artigo 144º do Regimento)

1-039

Presidente. – Seguem-se as intervenções de um minuto sobre questões políticas importantes.

1-040

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – XIX amžiaus pabaigoje Rusijoje gimė būsimasis Europos fašizmas. Šūkis tada buvo trumpas ir aiškus: "Mušk žydus! Gelbėk Rusiją!" Praėjus daugiau kaip šimtui metų, Rusijos politinę kultūrą nusakytų modifikuotas neapykantas šūkis: "Mušk gruzinus! Gelbėk Rusiją!".

Žodžiais muša Rusijos prezidentas, Užsienio reikalų ir gynybos ministrai, Valstybės Dūma. Konkrečiai persekioja žemesni pareigūnai ir fašistuojančių chuliganų gaujos. Tai nenauja, nes tamsesnio veido asmenų užmušinėjimas Rusijos gatvėse jau tapo rutina.

Europos Sąjunga turėtų iškelti savo šūkį: "Gelbėk Rusiją! Stabdyk rusiškąjį nacizmą!" Tam siūloma pasikviesti Rusijos valdžios bei demokratinių jėgų atstovus ir geranoriškoje mūsų bendros teisinės erdvės konferencijoje apsvarstyti, kuo Europos Sąjunga gali padėti šių dienų Rusijai išvengti plintančios ksenofobijos maro.

1-041

¹ Para otros cambios del orden de los trabajos: véase el Acta.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – A 2006. évi Nobel-békedíjat Muhhamed Yunnus bangladesi közgazdász és bankja, a Grameen bank nyerte el.

A békedíj-bizottság mostani döntése nem csupán örömet szerzett, hanem útmutatást és reményt ad azoknak, akik egy emberarcú és békés világot szeretnének. Sokan valljuk, hogy a háború, a pusztító indulatok egyik gyökere a szegénység, a társadalomból való kiszorulás. Aki idegen a saját hazájában, az elveszítette emberi kapcsolatait és az esélyt is arra, hogy újra otthon érezze magát a világban. Muhhamed Yunnus mikro-hitele nem jótékonykodás, amely gyakran a jómódúak lelkiismeretét könnyíti meg. Pénzt kölcsönöz és az összefogás lehetőségét adja, valamint a hitet, hogy mindig van esély.

Tekintsük mi, képviselők az idei béke-díjat kihívásnak és feladatnak. Bangladesi mélységű szegénység Európában is létezik. Gondoljuk át újra és újra a kis lépések lehetőségeit, hitelben, vállalkozásban, a tudás növelésében, hiszen a kis lépések nagyon messzire, az emberhez méltó élethez vezetnek.

1-042

Graham Watson (ALDE). – Mr President, this is more in the form of a question to you. I am aware that Mr Borrell Fontelles wrote to Mr Barroso and Mr Vanhanen, requesting that they communicate the names and portfolios of the two new Commissioners from Bulgaria and Romania to this House by 23 October. I would like to know whether we have heard anything about that and whether we expect the names and portfolios to be communicated to us this week.

1-043

Presidente. – Uma vez que pessoalmente ainda não disponho das informações solicitadas, tentarei informar-me junto do gabinete do Presidente.

1-044

Claude Turmes (Verts/ALE). – Monsieur le Président, il y a deux semaines, un accident ferroviaire s'est produit sur la ligne entre Luxembourg et la France. Cet accident a fait six morts et une dizaine de blessés. Je tiens donc à adresser mes condoléances aux familles des victimes. Après un tel accident, il faut toutefois aller de l'avant.

L'un des problèmes dans les chemins de fer transfrontaliers est la grande diversité des systèmes de sécurité entre les pays. Le Luxembourg possède un système différent de la Belgique, qui a elle-même un système différent de la France, laquelle a un système différent de l'Allemagne. Les chemins de fer luxembourgeois sont donc confrontés à trois systèmes différents, en plus de leur propre système.

La meilleure solution, après cet accident, consiste à accroître les investissements dans le système européen ERMTS de sécurité. J'espère que la Commission européenne va faire du Luxembourg et de la grande région une région pilote pour l'introduction de systèmes et dispositifs nouveaux.

J'estime par ailleurs que le train phare, à savoir le TGV qui reliera Paris à Luxembourg à partir de l'année prochaine, qui doit absolument être ...

(Le Président retire la parole à l'orateur)

1-045

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, την περασμένη εβδομάδα ξεκίνησε στην Τουρκία η δίκη τριών ατόμων που είναι υπεύθυνα για την τουρκική μετάφραση ενός βιβλίου του Αμερικανού συγγραφέα Νόαμ Τσόμσκι στα τουρκικά. Με βάση το άρθρο 301 του Ποινικού Κώδικα της Τουρκίας, ο εκδότης, ο μεταφραστής και ο επιμελητής της έκδοσης κατηγορούνται για πρόκληση δημόσιας έκφρασης και εχθρότητας κατά της τουρκικής ταυτότητας και για δυσφήμιση κατά της δημοκρατίας και του Τουρκικού Κοινοβουλίου.

Θυμίζω ότι στην Ολομέλεια του Σεπτεμβρίου είχαμε ξαναμιλήσει για το άρθρο 301 και για το γεγονός ότι η Τουρκία θα πρέπει, επί τέλους, να συμμορφωθεί με μερικές αξίες που πρεσβεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση εάν θέλει να αποκτήσει το ευρωπαϊκό προφίλ που τόσο ποθεί. Ένα μήνα μετά, βλέπουμε ότι τα πράγματα παραμένουν τα ίδια και ότι η τουρκική αδιαλλαξία εξακολουθεί να παραμένει αμείωτη.

Σας ερωτώ, λοιπόν αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, εάν θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε αυτό το θέατρο του παραλόγου ή θα ενισχύσουμε τον δημοκρατικό λόγο καταδικάζοντας αυτή τη νέα δίκη που παραβιάζει την ελευθερία του λόγου και τα ανθρώπινα δικαιώματα;

1-046

Janusz Wojciechowski (UEN). – Panie Przewodniczący! Wczoraj odbyły się we Włoszech demonstracje przeciwko obozom pracy przymusowej w tym kraju. W pełni solidaryzuję się z demonstrantami, a jednocześnie przypominam, że moja grupa polityczna UEN zwróciła się na początku września z wnioskiem o debatę w sprawie sytuacji robotników cudzoziemskich w krajach Unii. To nie jest tylko problem Włoch, ale w różnym stopniu także innych krajów. Parlament Europejski nie może milczeć w tej sprawie, potrzebny jest nasz stanowczy głos, a w szczególności wezwanie państw członkowskich, by nie dopuszczały do drastycznych przypadków łamania praw człowieka. Domagają się tego obywatele i

Parlament tym bardziej nie powinien milczeć, dlatego ponawiam wniosek o odbycie debaty, o którą wnioskowała grupa UEN.

1-047

Γεώργιος Καρατζαφέρης (IND/DEM). – Κύριε Πρόεδρε, ο Πρόεδρος Borrell θα επισκεφθεί την άλλη εβδομάδα την Αθήνα στο πλαίσιο επίσημου προγράμματος. Θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Πρόεδρο να βρει λίγο χρόνο - έστω και μισή ώρα - να πεταχτεί απέναντι από το Κοινοβούλιο που βρίσκεται ο Παρθενώνας. Εκεί θα διαπιστώσει ότι λείπουν μερικά από τα ωραιότερα δημιουργήματα του μεγαλύτερου καλλιτέχνη όλων των εποχών, του Φειδία. Τα έχουν πάρει οι Άγγλοι. Βρίσκονται στο βρετανικό μουσείο. Είναι αδιανόητο αυτά τα έργα του Παρθενώνα, που είναι ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου, να βρίσκονται εκτός του Παρθενώνα.

Θέλω λοιπόν να παρακαλέσω τον Πρόεδρο Borrell να τον επισκεφθεί, να δει αυτό το αποκρουστικό θέαμα και να συνηγορήσει μαζί μας για την επιστροφή αυτών των γλυπτών που μειωτικά οι Άγγλοι τα λένε 'μάρμαρα'. Είναι τα γλυπτά του Παρθενώνα. Επαναλαμβάνω: ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου το οποίο έχει 'πετσοκοπεί', του έχουν αφαιρεθεί κομμάτια που στολίζουν σήμερα το βρετανικό μουσείο.

Κάνω μια έκκληση προς όλους τους πολιτισμένους ανθρώπους να επιστραφούν τα γλυπτά στον τόπο όπου δημιουργήθηκαν. Στον χώρο της Ακροπόλεως! Σε έναν χώρο που πρέπει να επισκεφθούν όλοι οι πολιτισμένοι άνθρωποι.

1-048

Ryszard Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! W ciągu ostatnich dwóch lat bywały sytuacje, gdy bardzo się różniliśmy: przewodniczący Parlamentu Europejskiego, pan Borrell, i wielu polskich eurodeputowanych. Bywało, że większość polskich posłów krytycznie oceniała opinię przewodniczącego na temat naszego kraju. Ale dzisiaj jest moment, w którym chciałbym przewodniczącemu Parlamentu podziękować – także w imieniu wielu posłów z Polski, za jego postawę na ostatnim szczycie w Lahti. Francuska gazeta „Libération” oceniła, że przewodniczący Borrell był jednym z pięciu przywódców Europy – obok prezydenta Polski i premierów Szwecji, Danii i Łotwy, którzy zdobyli się na odwagę krytycznej oceny Rosji. Dziękuję przewodniczącemu Borrellowi za stwierdzenie, że Unia nie przehandluje praw człowieka za energię. Dziękuję też za pytanie, czy Rosja jest jeszcze demokratyczna. Europa zapamięta wystąpienie przewodniczącego Borrella, a kraje Europy Środkowo-Wschodniej będą pamiętać jego odwagę. Chciałbym podziękować przewodniczącemu Parlamentu słowami w jego języku: gracias, Señor Presidente.

1-049

Michael Gahler (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich möchte das Hohe Haus darüber unterrichten, dass die äthiopischen Behörden am vergangenen Donnerstag zwei Diplomaten der EU-Delegation ausgewiesen haben. Es besteht ein Zusammenhang mit der Festnahme einer äthiopischen Angestellten der EU-Delegation, Yalemzewd Bekele, die von den Behörden oppositioneller Aktivitäten bezichtigt wird und die deshalb versucht hatte, nach Kenia auszureisen.

Glenys Kinnock und ich waren noch vor zwei Wochen sowohl mit den beiden Diplomaten als auch mit Yalemzewd Bekele in Addis Abeba zusammengetroffen. Sie wird jetzt im Gefängnis von Moyale festgehalten. Wir haben schlimmste Befürchtungen hinsichtlich ihrer Behandlung. Auch der UN-Sonderberichterstatte gegen Folter ist mit dem Fall befasst.

Ich fordere die Kommission dringend auf, ihre Fürsorgepflicht als Arbeitgeber wahrzunehmen und Frau Bekele einen Rechtsbeistand zur Seite zu stellen. Außerdem sollte die Troika aus Addis Abeba nach Moyale reisen, sich der körperlichen Unversehrtheit von Frau Bekele versichern und von den äthiopischen Behörden Aufklärung über die Vorwürfe verlangen, die sie gegen Frau Bekele erheben. Unser Präsident sollte auch einen Brief an seinen Amtskollegen schreiben.

1-050

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – A mai napon ünnepeljük az 1956-os magyar forradalom 50. évfordulóját. Ez nem egyszerűen magyar, hanem nemzetközi ünnep, 56 ország állam- és kormányfői mentek el Magyarországra, hogy velünk együtt ünnepeljenek ezt a mai napon. Ennek az eseménynek a jelentősége a '68-as prágai tavaszhoz, a lengyel Szolidaritás társadalmi mozgalmához mérhető, e három történelmi esemény nélkül nem mehetett volna végbe a szovjet típusú kommunizmus bukása és a '89-90-es átmenet Közép-Európában. A magyar '56 sajátos, hiszen egyetlen más ellenállás esetében sem harcoltak fegyverrel a szovjet hadsereg ellen, egyetlen más esetben sem jelentették be a Varsói Szerződésből való kilépést és nem kiáltották ki a semlegességet. '56 hősei egyek voltak a hitben, hogy egy kicsi nemzet legyőzheti a totalitárius világhatalmat. '56-ban azt kértük: Vissza Európába! És 2004-ben, Magyarország Uniós csatlakozásával '56 öröksége teljesült.

1-051

Sarah Ludford (ALDE). – Mr President, I want to ask the presidency of Parliament as well as MEPs across the spectrum to continue to press for the EU, as well as the UK authorities, to try to persuade President Musharraf of Pakistan urgently to use his powers to pardon or at least commute the sentence of Mirza Tahir Hussain.

Mr Hussain is a dual British-Pakistani citizen who has been on death row for 18 years, convicted of a murder of which he has always protested his innocence. Indeed, he was only convicted in the Islamic Sharia courts after having been acquitted

in the normal secular courts. We learned last week that the date for his execution had been postponed for another two months, putting it beyond the date this week when the heir to the British throne, the Prince of Wales, makes an official visit to Pakistan.

However, I urge everyone to keep up their efforts to persuade President Musharraf to use his undoubted powers under the Constitution to resolve this situation in the sense of justice and not just postpone the execution.

1-052

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – Señor Presidente, invito a la Comisión y al Consejo —a la Unión Europea en definitiva— a que, ante las autoridades argentinas, muestren su preocupación por la suerte que están teniendo testigos fundamentales en los procesos abiertos en contra de la impunidad para depurar todas las responsabilidades durante el tiempo de la dictadura.

Es el caso de la desaparición del ciudadano Jorge Julio López, fundamental para la causa contra un policía de Buenos Aires, el ciudadano Miguel Etchecolatz, que fue un torturador durante la época de la dictadura, el periodo más negro de la historia de Argentina. Este testigo lleva desaparecido desde el mes de septiembre, lo que ha creado una tremenda alarma entre los numerosos testigos que tienen que seguir dando su testimonio para esclarecer la verdad y que no quede ningún crimen sin castigo.

Por eso, solicito a la Unión Europea que se interese por este caso concreto ante a las autoridades de Argentina.

1-053

Gerard Batten (IND/DEM). – Mr President, on 20 August 1989, on the River Thames, the gravel dredger *Bowbelle* collided with the pleasure cruiser *Marchioness* and 51 people lost their lives. That tragedy resulted in the Government implementing stricter safety requirements for those navigating on the River Thames.

These safety regulations are now in danger of being diluted as a direct result of the Government's intention to implement EU Directive 96/50/EC. The current United Kingdom standards will be replaced by much lower standards under a harmonised European boatmaster's licence. However, this is not necessary, as the same directive allows, under Article 3(2), for Member States to apply exemptions on national waterways and issue boatmaster's certificates under their own conditions.

I therefore call on all United Kingdom MEPs to write to the Minister, Dr Stephen Ladyman, asking him, in the interests of higher safety standards on the River Thames, to apply the derogation allowed under the directive.

1-054

Jim Higgins (PPE-DE). – Mr President, if the Open Skies transport agreement for aviation is agreed between the United States and Europe, numerous benefits will flow: more routes, more competition and cheaper air fares – better all round for the traveller and the consumer. A major obstacle, namely, an objection on the European side to the exchange of passenger data with the United States, has now been overcome. However, there is another obstacle in relation to the ownership of airlines, which is causing major problems in the United States and has been objected to in Congress.

In the meantime, the Irish Minister for Transport, Mr Cullen, is trying to get the Commission to agree to a one-to-one bilateral agreement between Ireland and the United States. I object to that on two fronts. Firstly, it will undermine the global trust of Open Skies; and secondly, it will do irreparable damage to Shannon Airport in Ireland, which has been the gateway for transatlantic travel. Until such time as there is a full global agreement, then no bilateral agreement should be concluded between Ireland and the United States. The Commission should reject it.

1-055

Yannick Vaugrenard (PSE). – Monsieur le Président, depuis quelque temps, l'afflux de migrants est dépeint comme une menace qui serait intolérable. Cette rhétorique est reprise par l'extrême droite, qui entretient l'amalgame entre criminalité et immigration et prospère sur ce terrain.

Or, ces migrants sont d'abord des victimes: victimes des réseaux mafieux qui s'enrichissent en faisant venir des hommes et des femmes en quête d'avenir; victimes d'entrepreneurs et de marchands de sommeil européens qui prospèrent, les uns, en asservissant une main-d'oeuvre bon marché et, les autres, en louant à des prix exorbitants des logements insalubres.

Face à cela, mettons en action tous les instruments communautaires existants pour lutter contre ces filières. Révisons le règlement imposant l'examen d'une demande d'asile au premier État membre atteint par le demandeur, car cela fait peser une charge intolérable sur les pays du Sud et de l'Est de l'Europe. Par ailleurs, les camps de transit surchargés et inhumains ne sont plus tolérables.

Ayons enfin l'objectivité et le courage de dire que l'Europe aura besoin de migrations légales pour combler son déficit démographique. Sortons donc des sentiers battus politiques, des raccourcis idéologiques et disons clairement que l'immigration peut aussi être une chance pour l'Europe.

1-056

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, ο ισολογισμός της πολιτικής της Ένωσης έναντι των κρατών της νοτιοδυτικής Ευρώπης με επίκεντρο τα δυτικά Βαλκάνια, αποκαλύπτει θετικά και αρνητικά αποτελέσματα.

Μετά την κριτική που δέχεται η στρατηγική της περαιτέρω διεύρυνσης της Ένωσης, η οποία αφορά και τα δυτικά Βαλκάνια, υπάρχει η αίσθηση ότι μειώθηκε η ικανότητα ακρόασης των ευρωπαϊκών θεσμών έναντι της εν λόγω περιοχής.

Πιστεύω ότι στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής διπλωματίας έχουμε την ευθύνη να καταστήσουμε περισσότερο συνεκτική, διαφανή και αποτελεσματική τη στρατηγική της Ένωσης, ώστε να γίνει περισσότερο ορατή η νότια διάσταση της ευρωπαϊκής πολιτικής.

1-057

Marie-Noëlle Lienemann (PSE). – Monsieur le Président, chers collègues, EADS et les projets industriels que ce groupe porte, parmi lesquels Airbus, en font un des grands fleurons de l'Europe, un fleuron industriel, symbole de notre technologie et de nos capacités pour l'avenir. Or, cette entreprise est en grande difficulté. Je n'insisterai pas sur les raisons, notamment liées à sa gestion, qui ont pu justifier ou expliquer une partie de ses difficultés actuelles, lesquelles requièrent des remèdes efficaces.

En revanche, j'insisterai sur les déclarations de la direction d'Airbus, qui nous explique que, pour être compétitive, l'entreprise devra probablement délocaliser ou installer un certain nombre de ses activités dans la zone monétaire dite "dollar", pour cette seule raison que le taux de change euro/dollar est défavorable à l'un des secteurs de pointe les plus importants pour l'Union européenne. Interrogé sur ce point, M. Trichet n'a qu'une seule réponse: "Je n'ai pas à m'expliquer sur le taux de change!".

Ne croyez-vous pas, chers collègues, Monsieur le Président, qu'il est urgent de changer la politique monétaire de l'Europe?

(Le Président retire la parole à l'orateur)

1-058

András Gyürk (PPE-DE). – 50 esztendeje ezen a napon Magyarországon kitört a forradalom. A szovjet elnyomás ellen kibontakozó szabadságharc első ütközetének színhelye a Magyar Rádió székháza volt. A felkelők tudták, hogy a rendszer az erőszak mellett elsősorban a hazugságra épült. A hazugság szimbóluma pedig a kommunista párt szócsöve, a rádió volt. A csata a forradalmárok győzelmével végződött, így a rádióban elhangozhattak a később szállóigévé vált szavak: „Hazudtunk este, hazudtunk nappal, hazudtunk minden hullámhosszon.”

Erőszak és hazugság, ez tartotta életben a kommunizmust Magyarországon, és erre épült az elnyomás a szovjet blokk többi országában is. Bár a magyar forradalmat a tankhadoszlopok formájában érkező iszonyatos túlerő eltiporta, ma már tudjuk, Budapest, Prága, Gdansk nem volt hiábavaló, és az áldozatok nem hiába adták életüket. Ma Európa nekik is köszönhetően szabad és egységes.

Azért azonban, hogy erőszakra és hazugságra soha többé ne épülhessen rendszer kontinensünkön, emlékeznünk kell. Éppen ezért kezdeményezzük képviselőtársaimmal, hogy november 4-e, a magyar forradalom leverésének napja legyen a kommunizmus áldozatainak emléknapja Európában.

1-059

Παναγιώτης Μπεγλίτης (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, στις 29 Αυγούστου ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, ο κ. Κόφι Ανάν, υπέβαλε στα μέλη της Γενικής Συνέλευσης ένα κείμενο έκθεσης του εμπειρογνώμονα Paulo Sérgio Pinheiro σχετικά με τη βία κατά των παιδιών.

Η έκθεση αυτή, κύριε Πρόεδρε, περιγράφει με τα πιο μελανά χρώματα τα φαινόμενα της βίας και της παιδικής εκμετάλλευσης στον κόσμο και επισημαίνει τις σοβαρές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του παιδιού. Πρόκειται για ένα κείμενο αφύπνισης για τη συλλογική συνείδηση της ανθρωπότητας και ενεργοποίησης για την υπεράσπιση των θεμελιωδών ανθρωπίνων αρχών και αξιών.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, και εκμεταλλεύομαι την παρουσία εδώ του Επιτρόπου κ. Frattini, ότι το κείμενο αυτό του ΟΗΕ πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδιαίτερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε συνδυασμό με την πρόσφατη ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δικαιώματα του παιδιού.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να βρεθεί στην πρωτοπορία της διαμόρφωσης ενός κοινού συστήματος δεσμευτικών κανόνων, για όλα τα κράτη μέλη, για την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών.

1-060

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, από δημοσιεύματα των μέσων μαζικής ενημέρωσης έγινε γνωστή η δίωξη και η πιθανή απόλυση υπαλλήλου αεροπορικής εταιρείας του Ηνωμένου Βασιλείου, μόνο και μόνο επειδή έφερε στον λαμό αλυσίδα με σταυρό μεγέθους νομίσματος 5 σεντς.

Μιλούμε για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη, αρχές που πρέπει να εδραιωθούν και στα υπό ένταξη κράτη. Θέλουμε να δώσουμε τη βεβαιότητα στους Ευρωπαίους, αλλά και σε όλους τους κατοίκους του πλανήτη, ότι δεν θα διώκονται για λόγους ελευθερίας της έκφρασης- είτε αντιπροσωπεύεται με τον λόγο η ελευθερία, αυτή είτε με την εξωτερική περιβολή- και πολύ περισσότερο δεν θα διώκονται για τη θρησκευτική τους πίστη.

Στην πατρίδα μου 80% των κατοίκων βαπτίζονται και φέρουν τον σταυρό για όλη τους τη ζωή. Πώς θα ζητήσουμε σεβασμό των θρησκευτικών ελευθεριών από τις υπό ένταξη χώρες όταν εμείς δεν προστατεύουμε τη δυνατότητα ύπαρξης μίας τόσο απλής θρησκευτικής έκφρασης; Ελπίζω ότι ο Επίτροπος θα λάβει κάποια μέτρα.....

(Η ομιλήτρια διακόπτεται από τον Πρόεδρο)

1-061

Renate Sommer (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich möchte auf einen Vorfall zwischen polnischen Grenzbehörden und einem deutschen Ausflugschiff aufmerksam machen, der sich vor einigen Tagen ereignete. Als das deutsche Ausflugschiff „Adler Dania“ in den polnischen Hafen von Swinemünde einfuhr, wollten drei in zivil gekleidete Beamte des polnischen Zolls ohne schriftliche Legitimation den gesamten Spirituosenbestand des Ausflugschiffes konfiszieren. Daraufhin wendete der Kapitän und fuhr fluchtartig nach Deutschland zurück, wobei er von einem Schnellboot des polnischen Grenzschutzes verfolgt wurde. Dieses Schnellboot feuerte auch noch Signalaraketen auf das deutsche Ausflugschiff ab.

Dieser Vorfall ist unglaublich! Leider handelt es sich hierbei nicht um einen Einzelfall, wie mir von Zuschriften Betroffener bekannt ist. An den innereuropäischen Grenzen zu mehreren neuen Mitgliedstaaten und auch zu anderen Nachbarstaaten kommt es immer wieder zu Problemen. Zum Beispiel werden willkürlich Gebühren erhoben und man versucht, die Einreisewilligen zu zwingen, diese zu bezahlen. Ansonsten gibt es eben keine Einreise. Ich fordere, dass dagegen vorgegangen wird!

1-062

Διαμάντω Μανωλάκου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, σε έκθεση αμερικανικής εταιρείας στρατηγικών αναλύσεων και μελετών, διατυπώθηκε η πληροφορία ότι Ελληνοκύπριοι και Έλληνες στρατιώτες, αγνοούμενοι από την εποχή της εισβολής του τουρκικού στρατού στη Βόρεια Κύπρο, έχουν χρησιμοποιηθεί ως πειραματόζωα στα βιομηχανικά εργαστήρια του τουρκικού στρατού στη διάρκεια των ετών 1984-88.

Δεδομένου ότι η Τουρκία όχι μόνο συνεχίζει τη κατοχή του βόρειου τμήματος της Κύπρου, αλλά και ότι ποτέ δεν έδωσε πληροφορίες και στοιχεία για τους αγνοούμενους και δεδομένου ότι το δράμα των συγγενών αυτών των αγνοουμένων συνεχίζεται εδώ και τρεις δεκαετίες, θα ζητούσα από το Κοινοβούλιο να πάρει την πρωτοβουλία και να απαιτήσει από την Τουρκία να δώσει όλες τις πληροφορίες που έχει για τους αγνοούμενους- όσο σκληρές και αν είναι αυτές- για να μπει ένα τέλος στο δράμα αυτό.

1-063

Ιωάννης Γκλαβάκης (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, παίρνω τον λόγο διότι θέλω να εκφράσω τη δυσαρέσκεια και την ανησυχία μου για το μέλλον της Ευρώπης. Πάντα θεωρούσα ότι ένας από τους κύριους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν η προστασία των παιδιών. Η εξασφάλιση της μόρφωσής τους, της υγείας τους και, γενικότερα, η ολοκλήρωση του χαρακτήρα τους και της προσωπικότητάς τους.

Εκφράζω την έντονη δυσαρέσκειά μου για την ίδρυση στην Ολλανδία του κόμματος των παιδοφίλων. Ένα κόμμα που έχει ως βασικούς στόχους τη νομιμοποίηση της σεξουαλικής επαφής μεταξύ ενηλίκων και ανηλίκων άνω των 12 ετών και τη νομιμοποίηση της κατοχής παιδικού πορνογραφικού υλικού για προσωπική χρήση. Σε μια Ευρώπη που γερνάει, σε μια Ευρώπη όπου ο θεσμός της οικογένειας συνεχώς εξασθενεί, σε μια Ευρώπη όπου τα ήθη και τα έθιμα και οι παραδόσεις χαλαρώνουν, η ίδρυση του κόμματος αυτού μοιάζει με βόμβα στα θεμέλια του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Ζητώ από όλους να αντιταχθούμε. Προτείνω, να υποβάλει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη Φινλανδική Προεδρία το αίτημα να καταργηθεί το κόμμα των παιδοφίλων. Αν θέλουμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση με μέλλον και προοπτική πρέπει πρωτίστως και πάνω απ' όλα να προστατεύσουμε τα παιδιά μας.

1-064

Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι επέστρεψα μόλις από επίσκεψη στον Λίβανο με αισθήματα αισιοδοξίας για τη νέα κατάσταση στην περιοχή αλλά και με μεγαλύτερη συνειδητοποίηση των προκλήσεων που μας αφορούν όλους. Η ζωή στον Νότο επανέρχεται. Οι κάτοικοι επιστρέφουν σε γρήγορα επισκευασμένα σπίτια, δικά τους ή συγγενών τους, μέχρις ότου γίνει αποκατάσταση με τη βοήθεια της κυβέρνησης και των δωρητών, μεταξύ των οποίων σημαντικό ρόλο παίζει η Χεσμπολλάχ.

Η παρουσία του λιβανέζικου στρατού και των δυνάμεων της UNIFIL δίνει ασφάλεια και ικανοποίηση στους πολίτες και είναι σημαντικό να πω ότι δίνει ορατότητα και εκτίμηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η εφαρμογή της Απόφασης 1701 δεν φαίνεται να απειλείται, αλλά η ισορροπία είναι εύθραυστη και θα πρέπει να την προστατεύσουμε για την ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή, όπως πρέπει να υποστηρίξουμε και την κυβέρνηση του Λιβάνου για να μπορέσει να κάνει τις κατάλληλες μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, στην κοινωνία και στο πολιτικό σύστημα.

Εκτός από την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών θα ήθελα να επισημάνω και την ανάγκη να προστατεύσουμε τους πολιτισμικούς θησαυρούς ...

(Η ομιλήτρια διακόπτεται από τον Πρόεδρο)

1-065

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – Señor Presidente, yo quisiera que, a través de la presidencia de esta Cámara, se transmitiera un mensaje de condolencia y solidaridad por la grave situación que atraviesan varios municipios de Galicia, en especial en la provincia de Pontevedra, debido a las fuertes inundaciones que están sufriendo desde este fin de semana.

El temporal ha causado graves perjuicios. Hogares, empresas, vías de comunicación, bienes agrícolas y ganaderos han sido muy dañados. Desgraciadamente, también ha habido heridos e incluso pérdida de vidas humanas.

La Comunidad Autónoma de Galicia, como todos sabemos, sufrió el pasado mes de agosto una gravísima catástrofe, causada por una fuerte ola de incendios, sobre la que el mes de septiembre debatimos en este Parlamento. Entonces apoyamos la movilización del Fondo Europeo de Solidaridad.

El grave impacto de las fuertes lluvias de estos días guarda relación con los incendios de agosto, como señala la prensa gallega de hoy. La pérdida de arbolado y las toneladas de ceniza arrastradas han aumentado la ferocidad de las aguas. Estos datos son una muestra más de la magnitud de la catástrofe que devastó Galicia este verano.

Desgraciadamente, varios municipios gallegos de nuevo tienen que ponerse de luto.

1-066

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, we had a very useful dialogue last week with a group called EAGLES, which is made up of scientists from around the globe who are interested in helping the developing world, and I think it is a dialogue we need to extend throughout this Parliament. We are witnessing scientific apartheid on a vast scale: the developed world has too many scientists and engineers and the developing world has none, which is widening the gap between rich and poor.

I have a very simple message which will not take a minute: there is an onus and a duty on the European Union and the Commission to work with the scientific community to persuade it to devote part of its efforts to projects that will help the developing world, whether it is for animal health, human health or agricultural production. This is a problem which is being neglected at the moment and the poor are suffering. It is something that this House should take on board by looking at the important role of science in the developing world.

1-067

Toomas Savi (ALDE). – Paar nädalat tagasi oli kogu maailm šokeeritud Anna Politkovskaja mõrvast. Aastakümneid kestnud inimõiguste ja sõnavabaduse jalge alla tallamine Tšetšeenias, mida Anna Politkovskaja püüdis avalikustada, lämmatati poliitilise gängsterluse meetodiga.

Nädal tagasi olime me sunnitud rääkima Gruusia kriisist, kus Venemaa alustas poliitilist jõudemonstratsiooni, kehtestades Gruusia suhtes majandussanktsioonid, transpordi- ja postiblokaadi, Gruusia toodete impordikeelu ja sulges piirid ning alustas grusiinide väljasaatmist Venemaalt.

Täna peame me valmis olema selleks, et vältida igasuguse sõjalise jõu kasutamise võimalust seoses Abhaasia ja Lõuna-Osseetia iseseisvumispüüdlustega.

Euroopa Liit ja Euroopa Parlament ei saa olukorda Gruusias lihtsalt pealt vaadata, vaid me peame ära kasutama kõiki võimalusi – ka naabruspoliitika kogu arsenalist kuni piirivalvemissioonide korraldamiseni, vabakaubanduse ja viisarežiimi lihtsustamiseni – eesmärgiga hoida rahu Taga-Kaukaasias.

1-068

Jacky Henin (GUE/NGL). – Monsieur le Président, des choix stratégiques et industriels d'Airbus dépendent non seulement le sort de dizaines de milliers d'emplois mais aussi l'avenir d'une partie non négligeable de l'industrie aéronautique européenne. Il est impératif de respecter le savoir-faire, le travail, l'investissement des salariés d'Airbus et des sous-traitants en empêchant qu'ils soient réduits à néant. Les salariés d'Airbus ne doivent en aucun cas payer les erreurs et les fautes des dirigeants et actionnaires. Ils représentent, par leur savoir-faire, la véritable richesse d'Airbus. Airbus est

malade du libéralisme et il convient pour le guérir de revenir à une propriété et à un financement publics d'EADS à l'échelle européenne.

Je constate d'ailleurs avec satisfaction que beaucoup de voix s'élèvent tant en Allemagne qu'en Espagne pour donner de véritables pouvoirs d'intervention aux salariés sur la gestion d'Airbus.

Que M. Mandelson fasse son travail afin que les Américains ne contestent plus le système des avances remboursables et que la Banque centrale européenne et la Commission interviennent enfin pour contrer le dollar faible.

1-069

Jörg Leichtfried (PSE). – Herr Präsident, geschätzte Kolleginnen und Kollegen! Hintergrund meiner Wortmeldung ist die Problematik der streunenden Hunde auf Korfu. Der österreichische Tierschutzverein unterstützt seit Jahren viele Projekte auf Korfu, wobei er durch die Behörden vor Ort immer wieder an einer effektiven und effizienten Arbeit gehindert wird. Ausländische Tierärzte dürfen nicht behandeln, bereits gebaute Tierschutzheime dürfen nicht in Betrieb genommen werden, und obwohl die Reisegesellschaft TUI dieses Projekt finanziert hätte, durften streunende Hunde nicht zu Familien nach Deutschland und Österreich gebracht werden, sondern wurden stattdessen auf Korfu grausam ermordet.

Ich appelliere an den Rat, die Kommission sowie die Kolleginnen und Kollegen, diesem Zustand Abhilfe zu schaffen, und fordere insbesondere, dass Hilfe von außen zugelassen und anerkannt wird, um das Problem möglichst schnell zum Wohl der Tiere zu lösen.

1-070

Marianne Mikko (PSE). – Kolleegid, täna õhtul 50 aastat tagasi esitasid Budapesti üliõpilased ja loomeinimesed kuusteist nõudmist Ungari nukualitsusele. Nõudmised lükati tagasi, rahva pihta avati tuli, algas ülestõus.

Ungarlasi julgustas usk Lääne abisse. Euroopa ühtsus näis neile loomulik. Kuid oodatud abi ei tulnud, isegi mitte ametlike deklaratsioonide kujul. Samaaegne Suessi kriis piiras mingil määral Lääne tegutsemisvõimet, kuid tagasihoidlikkuse tõeline põhjus oli Euroopa jagamine mõjupiirkondadeks Jaltas.

13 000 inimest represseeriti nõukogudelaste poolt, nendest 350 hukati. Ungarist sai hoiatav näide vabadusjanule.

Nõukogude Liitu enam ei ole. Kuid Jalta vaim elab edasi meie kartuses astuda välja Moldova, Gruusia ning teiste riikide eest, mida Venemaa peab oma mõjupiirkonnaks.

Kutsun üles kartusest loobuma ning seisma ühtselt demokraatia ja vabaduse eest. Ungari ohvrite mälestuse ja uute ohvrite ärahoidmise nimel.

1-071

Andrzej Jan Szejna (PSE). – Panie Przewodniczący! Priorytetem Unii Europejskiej jest utworzenie wspólnego rynku energii, najefektywniejszego, najbezpieczniejszego i najbardziej konkurencyjnego. Trzeba jednak pamiętać, że polityka energetyczna Unii Europejskiej nie dotyczy wyłącznie sektora energii, a trzy cele polityki energetycznej to zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, zapewnienie konkurencyjności, ochrona środowiska, a zwłaszcza przeciwdziałanie zmianom klimatycznym. Jak wiadomo budowa wewnętrznego rynku energetycznego jest realizowana pośrednio przez harmonizację prawa państw członkowskich i bezpośrednio przez liberalizację narodowych rynków energetycznych. Jednak podobnie jak w zakresie współpracy na wspólnym rynku wewnętrznym, tak i w stosunku do zagranicznych partnerów Unii Europejskiej potrzebna jest wspólna jednolita strategia i szeroko zakrojona współpraca. Dlatego tym bardziej cieszy, że podczas ostatniego szczytu w Lahti po raz pierwszy od wielu lat państwa Unii Europejskiej starały się mówić o współpracy energetycznej z Rosją wspólnym głosem, nie dając się zmylić wizją korzyści, jakie wybranym państwom Unii Europejskiej mogą zapewnić uprzywilejowane kontakty z Rosją.

1-072

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! W tym miesiącu uczestniczyłem w dwóch ważnych wydarzeniach: konferencji na temat uproszczenia wspólnej polityki rolnej zorganizowanej przez Komisję Europejską oraz Kongresie Rolników Europejskich w Strasburgu przygotowanym przez COPA/COGECA. Wielokrotnie słyszałem, że Europa potrzebuje jasno określonej strategii dla rolnictwa i przyszłości rolników. A co mamy? Co kilka lat proponuje się nam nowe reformy. Rolnicy potrzebują stabilności, aby planować produkcję i inwestycje. Pamiętajmy, że bez jakiegokolwiek pomocy rolnictwo europejskie będzie miało duże problemy, aby konkurować z importem produktów z innych krajów. Już obecnie przegrywamy, bo wymagania wobec naszych rolników są znacznie wyższe, a warunki produkcji często trudniejsze. Musimy wyjaśnić obywatelom, a także części eurodeputowanych, dlaczego istnieje wspólna polityka rolna, jakie są jej korzyści, dlaczego konsumenci ponoszą koszty jej utrzymania.

1-073

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, Mr Behiç Aşçı is a Turkish lawyer who has been on hunger strike for 202 days and is now very close to death. Although not a prisoner himself, he is protesting against the inhuman action of Turkish authorities in subjecting mainly political prisoners to isolation in so-called F-type prisons. One hundred and

twenty-two hunger strikers in such prisons have died so far, and yet the Turkish Government stubbornly refuses even to discuss the matter.

Isolation, sometimes for years, is one of the worst forms of psychological torture and Turkish civil society, including the lawyers' and doctors' associations, have called for its abolition.

I call upon you, Mr President, in the name of respect for human rights and in order to save Mr Aşçı's life, to contact the Turkish Prime Minister urgently and stress to him that isolation in F-type prisons is incompatible with Turkey's European aspirations and must cease forthwith.

1-074

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – Ma az 50 évvel ezelőtt történt eseményekre emlékezünk, az 1956-os magyarországi forradalomra, a magyar nép forradalmára, amely megingatta a sziklaszilárdnak vélt kommunista rendszert. Miért harcolt a magyar nép? Szabadságért és függetlenségért. Mi, határontúli magyarok is aggódva és feszült figyelemmel követtük a hősi harcot a szovjet hatalom elsöprő ereje ellen. A forradalom leverése után sötét, kegyetlen évek és kemény megtorlások következtek. Főleg Erdélyben, de nálunk, Szlovákiában is keményen leszámoltak a forradalommal nyíltan szimpatizálókkal. Mély főhajtással emlékezünk az áldozatokra, a hős szabadságharcosokra, akiknek küzdelme nem volt hiábavaló. 34 évvel később az embertelen rendszer megbukott, és immár egy olyan európai közösség tagjai lehetünk, amely a demokrácia, a jogállamiság, az emberi és szabadságjogok alapján áll. Az '56-os forradalom résztvevői, hősi halottai ezekért az értékekért küzdöttek és áldozták fel életüket.

1-075

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – Mr President, last week the informal EU summit in Lahti, under the Finnish Presidency, marked a very important step in EU-Russia relations. After a long time the EU was able to speak with one voice and what is especially important is that the EU was united in speaking about EU energy policy.

As the need for an increased energy supply and increased energy security are of common interest to the Union, I would like to stress that some projects in the Baltic Sea region ignore the interests of a number of Member States in terms of security of energy supply, particularly the North European Gas Pipeline project, which in 2000 was granted Trans-European Energy Network status.

I suggest that we call on the countries already involved in the project, namely Germany and Russia, to invite the neighbouring countries, EU Member States, to join the network and provide them with an opportunity of real partnership.

1-076

Presidente. – Este ponto está encerrado.

1-077

VORSITZ: INGO FRIEDRICH
Vizepräsident

1-078

15 - Einrichtung, Betrieb und Nutzung des SIS II (Verordnung) – Einrichtung, Betrieb und Nutzung des SIS II (Beschluss) – Zugang von für die Ausstellung von Kfz-Zulassungsbescheinigungen zuständigen Dienststellen zum SIS II (Aussprache)

1-079

Präsident. – Als nächster Punkt folgt die gemeinsame Aussprache über

– den Bericht von Carlos Coelho im Namen des Ausschusses für bürgerliche Freiheiten, Justiz und Inneres über den Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates über die Einrichtung, den Betrieb und die Nutzung des Schengener Informationssystems der zweiten Generation (SIS II) (KOM(2005)0236 - C6-0174/2005 - 2005/0106(COD)) (A6-0355/2006),

– den Bericht von Carlos Coelho im Namen des Ausschusses für bürgerliche Freiheiten, Justiz und Inneres über den Vorschlag für einen Beschluss des Rates über die Einrichtung, den Betrieb und die Nutzung des Schengener Informationssystems der zweiten Generation (SIS II) (KOM(2005)0230 - C6-0301/2005 - 2005/0103(CNS)) (A6-0353/2006) und

– den Bericht von Carlos Coelho im Namen des Ausschusses für bürgerliche Freiheiten, Justiz und Inneres über den Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates über den Zugang von für die Ausstellung von Kfz-Zulassungsbescheinigungen zuständigen Dienststellen der Mitgliedstaaten zum Schengener Informationssystem der zweiten Generation (SIS II) (KOM(2005)0237 - C6-0175/2005 - 2005/0104(COD)) (A6-0354/2006).

1-080

Franco Frattini, *Vice-President of the Commission*. – Mr President, I wish to begin by congratulating Mr Coelho, the rapporteur, for his excellent work on the legal package for the second generation Schengen information system. I also take the opportunity to mention the important work that has been carried out by the Finnish Presidency to finalise the discussions on this legislative package.

Parliament, the Council and the Commission have all taken a very proactive attitude in finding compromises on this very sensitive and complex dossier. The Justice and Home Affairs Council confirmed earlier this month that this SIS tool remains an absolute priority and the Commission continues to give the highest importance to this dossier.

SIS II will be an important tool to ensure the efficient exchange of information between the relevant authorities. SIS II will contribute to a higher level of security as it will have greater functionalities than the current SIS that will be better suited to the operational needs of police and other authorities.

Moving forward with SIS II will be a decisive step in underpinning free movement, effective border controls and the ongoing fight against serious crime and terrorism. At the same time, better safeguards have been included: for example precise data protection rules have been introduced that should also provide for more transparency and accountability.

I strongly hope that the Council and Parliament will agree on a first reading compromise because the legislative framework is a key element – indeed a precondition – that will allow the Commission to complete the development of SIS II and allow it to start its operational phase. Any further delays on the legal basis will inevitably have a negative impact on the revised timetable of SIS II, and thus on lifting the internal borders of the European Union.

Therefore I can agree to the rapporteur's proposal and I will continue to hope for a first reading compromise in order to speed up the process of implementation.

1-081

Carlos Coelho (PPE-DE), *relator*. – Senhor Presidente, Senhor Vice-Presidente da Comissão, Senhoras e Senhores Deputados, temos à nossa frente três documentos: dois regulamentos e uma decisão. Gostaria de levar à vossa reflexão cinco notas, sendo que a primeira é de natureza institucional: o absurdo do processo legislativo.

Temos três documentos jurídicos diferentes com dois procedimentos diferentes (co-decisão nos regulamentos e processo de consulta na decisão). Os três documentos referem-se à mesma realidade. Não há três sistemas de informação de Schengen. Há um, relativamente ao qual estamos a legislar com sistemas jurídicos diferentes. É um absurdo a que temos de pôr cobro. Se tivéssemos a Constituição Europeia aprovada, não nos encontraríamos nesta situação absurda.

Tratou-se de um procedimento legislativo complexo que obrigou todos a uma grande capacidade de cooperação. Gostaria de agradecer publicamente aos relatores-sombra e a todos os colegas da Comissão das Liberdades Cívicas, da Justiça e dos Assuntos Internos, mas particularmente ao Deputado Lax e às Deputadas Mastenbroek e Kaufmann, pela sua cooperação construtiva e pelo facto de terem trabalhado sob a enorme pressão de tentarmos alcançar um acordo em primeira leitura.

A segunda nota prende-se com a minha avaliação de que este é um bom resultado para a Europa. É um bom resultado porque temos mais segurança e uma melhor protecção dos dados. Temos também mais rigor. Com os dados biométricos é possível uma melhor identificação dos indivíduos, permitindo uma ligação mais fiável entre a pessoa e o documento de identidade, ou seja, reforçando os padrões de segurança. Também porque há um tratamento inteligente dos alertas, a que nós chamamos o *interlinking* dos alertas, a interligação, o que permite a um agente da polícia distinguir um pequeno furto, uma pequena criminalidade, de um acto que pode estar ligado a uma rede criminosa ou a um conjunto de acções que obrigam a respostas de segurança mais sofisticadas. Estamos não apenas a gerir a informação de forma mais inteligente, mas também a dar mais segurança aos agentes da ordem, também porque contribuimos, com os três documentos que vamos votar, para dar mais eficácia ao controlo nas fronteiras externas e mais segurança aos movimentos dentro do espaço comunitário.

Em terceiro lugar, creio que este é um bom resultado para os novos Estados-Membros. Estes têm a legítima aspiração de quererem oferecer aos seus cidadãos a sensação de que são cidadãos de corpo inteiro que têm os mesmos direitos de livre circulação que os restantes cidadãos comunitários. Por isso não podemos atrasar o processo legislativo. É essencial que haja um acordo em primeira leitura e, logrando este acordo, estaremos em condições de aprovar, até ao final de 2006, a base legal, conforme nos tínhamos comprometido.

Em quarto lugar, Senhor Presidente, creio que este é um bom resultado para o Parlamento porque conseguimos alcançar grande parte das nossas lutas, das quais gostaria de sublinhar algumas: a gestão comunitária do sistema central sujeita ao controlo democrático do Parlamento Europeu e ao controlo jurisdicional do Tribunal de Justiça (prevê-se a criação, no prazo de cinco anos, de uma agência comunitária criada em co-decisão com o nosso Parlamento); o facto de haver uma maior harmonização dos alertas sobre pessoas no Sistema de Informação de Schengen, para efeitos de recusa de admissão no espaço Schengen (a Comissão está convidada, no prazo de três anos, a apresentar iniciativas que permitam alcançar um

nível mais elevado de harmonização); o facto de armazenarmos, no sistema central do SIS, os mandados de captura europeus; o facto de utilizarmos os dados biométricos como campo de pesquisa apenas após a elaboração de um relatório a ser apresentado ao Parlamento Europeu e sobre o qual o Parlamento se pronunciará; o facto de termos reforçado, de forma clara, as regras de protecção dos dados e os direitos dos indivíduos em relação ao sistema; o reforço feito no sistema de supervisão, quer ao nível europeu, quer ao nível nacional, e a obrigação de elaborar relatórios de forma a aumentar a transparência em relação ao funcionamento global do sistema.

Senhor Presidente, a quinta e última nota é para dar uma palavra ao Conselho e agradecer à Comissão. Queria agradecer à Comissão e, em especial, ao Vice-Presidente Frattini, que durante todo este processo esteve sempre ao lado do Parlamento e - gostaria de sublinhar - manteve uma atitude de grande convergência de pontos de vista entre a Comissão e o Parlamento. Quero agradecer às duas presidências, à austríaca e à finlandesa, o grande trabalho que desenvolveram neste processo. Gostaria, em especial, de agradecer o empenho e o envolvimento pessoal do Ministro dos Assuntos Internos da Finlândia e actual presidente do Conselho JAI, Kari Rajamäki, e de toda a sua equipa e, em particular, da presidente do grupo de trabalho Schengen. Os trabalhos foram muito intensos e, na minha opinião, chegaram a bom termo, quer nas soluções legislativas que encontrámos, quer nos compromissos institucionais que assumimos, como por exemplo, o de a Presidência envidar todos os esforços para, até ao final do ano, aprovar a decisão-quadro sobre a protecção de dados no terceiro pilar.

Senhor Presidente, gostaria, no entanto, de dizer que o Conselho nem sempre agiu bem. O Conselho não honrou os compromissos assumidos no trólogo informal de alto nível de Maio, realizado em Estrasburgo, e obrigou a Presidência austríaca a ter uma grande derrota. Espero que o Conselho não faça o mesmo com o compromisso alcançado em Bruxelas no trólogo de 26 de Setembro. Digo-o porque - a despeito de termos logrado um excelente acordo no trólogo de 26 de Setembro -, 48 horas, isto é, dois dias antes da votação sobre o texto de compromisso na Comissão das Liberdades Cívicas, o Conselho, por iniciativa de um Estado-Membro, pretendeu abrir o Sistema de Informação Schengen aos serviços secretos dos Estados-Membros. Importa dizer que, na substância, esta proposta não faz sentido. Não podemos, por um lado, estar a aumentar as exigências de protecção dos dados pessoais (o que fizemos no texto de compromisso), e, por outro, abrir o acesso a estruturas dos Estados-Membros que, por definição, não podem estar submetidas, total ou parcialmente, às autoridades responsáveis pela protecção de dados: é um paradoxo que não faz sentido. Também não faz sentido por razões processuais que, dois dias antes do Parlamento votar sobre o texto que tinha sido objecto de compromisso no trólogo com a Presidência e o Vice-Presidente Frattini, se queira alterar esse texto. Não é em 48 horas que se altera uma negociação e que se altera um compromisso.

Na relação entre as Instituições europeias tem de haver lealdade e boa fé. O Presidente do Parlamento Europeu honra a sua palavra. Estamos prontos para votar o texto que, em longos meses e aturadas negociações, conseguimos obter. Espero que o Conselho, pelo seu lado, honre também o compromisso a que chegou e que o novo SIS de segunda geração entre em funcionamento, com rigor, qualidade e segurança o mais cedo possível.

(Aplausos)

1-082

Mihael Brejc, *v imenu skupine PPE-DE*. – Pogajanja o vseh treh dokumentih so bila zelo dolga in naporna, vseeno pa smo na koncu le našli kompromis, tako znotraj Evropskega parlamenta kot po določenem času tudi v pogajanjih s Komisijo in Svetom. Zavedamo se svoje odgovornosti pri tako zahtevnem projektu, kot je širitev schengenskega območja, zato smo v odboru LIBE pravne podlage sprejeli praktično s soglasjem oz. z veliko večino. Verjamem, da bomo to storili tudi pri glasovanju na plenarnem zasedanju. Vsako nadaljnje zavlačevanje pri sprejemanju pravnih podlag bo vplivalo na začetek delovanja SIS II, zato je nujno, da Evropski parlament te podlage sprejme, saj so jasno podlaga za tehnično vzpostavitev SIS II. Drugo vprašanje je, kako bo ravnal Svet in kako bo potekala naslednja faza usklajevanja z njim.

Zdaj je že jasno, da bo do zamude pri širitvi schengenskega območja prišlo zaradi tehničnih razlogov. Težave so menda precejšnje. Nove države, med njimi Slovenija, ki smo vložile veliko truda v izpolnjevanje schengenskih meril, ugotavljamo, da smo izpolnile vse potrebno. Zamuda torej ni nastala zaradi naše nepripravljenosti. S tem se povezuje tudi zelo resno vprašanje stroškov, ki jih bomo imeli zaradi zamude pri vstopanju v schengensko območje.

Zato podpiram alternativne rešitve, ki bi samo pripravljenim državam članicam, torej tistim, ki v prvotno predvidenem roku izpolnjujejo vse pogoje za vključitev v schengenski informacijski sistem, omogočili vključitev v SIS I. Upam, da bo Parlament izglasoval omenjene pravne podlage, čestitam Carlosu Coelho in se zahvaljujem tudi komisarju Frattiniju za izredno sodelovanje.

1-083

Martine Roure, *au nom du groupe PSE*. – Monsieur le Président, je tiens tout d'abord à remercier, bien sûr, M. Coelho et les rapporteurs fictifs des groupes pour leur travail intensif.

La mise en place du système d'information Schengen de deuxième génération (SIS II) doit permettre de contribuer à lever les frontières intérieures avec les dix nouveaux États membres. L'élargissement de l'espace Schengen est une priorité pour

notre Parlement. Nous comprenons les difficultés de nos collègues des pays de l'Est de l'Europe pour expliquer à leurs concitoyens pourquoi ils ne peuvent pas circuler librement en Europe. C'est pourquoi, nous avons souhaité trouver un accord en première lecture afin de ne pas retarder la libre circulation de tous les citoyens européens.

Le système d'information Schengen doit permettre un haut niveau de sécurité pour lever les frontières, mais toute banque de données centralisée doit respecter les principes de proportionnalité et de finalité afin de garantir la protection de la vie privée de chacun. C'est pourquoi nous nous félicitons de voir dans ce texte une référence directe et spécifique à la future décision-cadre sur la protection des données dans le cadre du troisième pilier, et j'en remercie particulièrement M. Coelho. J'espère que le Conseil pourra nous faire parvenir sa première lecture de ce texte très rapidement, comme il s'était engagé à le faire lors de notre dernière session plénière.

Le SIS est un outil de contrôle mis en œuvre au niveau des frontières extérieures qui s'est substitué aux anciens postes fixes supprimés dans le contexte de la libre circulation des personnes. Nous avons souhaité définir de façon stricte les autorités ayant un accès direct aux données. Ainsi, la liste des autorités disposant d'un accès sera publiée au Journal officiel, ce qui permettra d'éviter toute utilisation abusive des données en permettant d'identifier par qui, à quel moment et pourquoi les données du système ont été exploitées. Par ailleurs, nous avons pour priorité d'autoriser l'accès des personnes aux informations les concernant, en leur offrant une possibilité de recours et de correction.

Nous avons travaillé ensemble, dans un esprit de compromis, afin de trouver un texte commun aussi rapidement que possible. Je comprends les inquiétudes des nouveaux États membres suite à l'annonce faite par la Commission du retard pris dans la mise en place du système. Il s'agit cependant de problèmes techniques du système non imputables au Parlement européen. Enfin, je souhaite appeler les États membres à ne pas imposer de demande de dernière minute qui mette en péril le compromis accepté par toutes les institutions, et à ne pas retarder de nouveau l'adoption de ce texte nécessaire en vue de la libre circulation.

1-084

Henrik Lax, för ALDE-gruppen. – På kort tid har vi skuggföredraganden tillsammans med föredraganden godkänt alla nödvändiga lagförslag för att kunna utvidga Schengenområdet till att också omfatta de nya medlemsländerna. Jag vill rikta ett alldeles särskilt tack till föredragande Coelho och till skuggföredragandena för den mycket goda samstämmigheten och det goda resultatet i vårt arbete.

Smolket i bågaren är tidtabellen. Trots att vi gjort vårt yttersta för att så snabbt som möjligt kunna avveckla de inre gränserna kommer Schengenutvidgningen att försenas. Hur mycket är ännu inte klart. Vi i den liberala gruppen tycker inte att vi fått tillräckliga svar från rådet och kommissionen på varför det blivit en försening som dessutom hotar att bli lång. Varje medborgare som väntar på att få slippa de interna gränskontrollerna har rätt att få veta var problemet ligger. Därför föreslår vi att kommissionen omedelbart tillsätter en oberoende utredning om orsakerna till förseningen.

Schengenområdet är ett av de mest framgångsrika projekt som EU har. Avskaffande av de interna gränserna en mycket konkret sak för att skapa en gemensam europeisk identitet. Man kunde säga att det är ett av unionens mest fundamentala uppdrag.

Under behandlingen av SIS II var införandet av biometri, det vill säga att föra in fingeravtryck i databaser, den kanske mest kontroversiella frågan. Lösningen att ta i bruk biometri i två steg är lyckad. I det första steget skulle man bara få bekräfta någon persons identitet med hjälp av fingeravtryck. Det andra steget skulle innebära att man också kunde göra sökningar med biometriska kännetecken.

Jag är övertygad om att biometri skall kunna användas endast med mycket stor försiktighet och urskillning. I SIS II-systemet är användningen däremot relativt okontroversiell eftersom denna databas till största delen innehåller uppgifter om människor som är efterlysta av myndigheterna.

Det som däremot är mycket mer kontroversiellt är användningen av fingeravtryck i de framtida gemensamma Schengenvisumen som också de nya medlemsländerna kommer att utfärda. Då handlar det i de flesta fall om turister, släktingar och affärsmän som aldrig haft några problem med myndigheterna.

För visumsystemet är ibruktage av biometriska kännetecken både tekniskt och förvaltningsmässigt en mycket större fråga än i SIS II. Där handlar det om att ta fingeravtrycken av 20 miljoner personer varje år. Redan nu skulle det därför vara viktigt för regeringarna att överväga om man inte i alla fall i början skulle lämna fingeravtrycken utanför systemet. Annars är risken stor att Schengenutvidgningen försenas också på detta viktiga område, och det vill vi verkligen inte vara med om.

1-085

Carl Schlyter, för Vets/ALE-gruppen. – Herr talman. Tack Coelho för arbetet med att förbättra detta förslag. Det är viktigt att vi ökar dataskyddet, vilket Europaparlamentet försöker göra. Det är viktigt att människor får veta vad som registreras om dem, på goda grunder.

Jag tycker att Schengen, och *Schengen information system*, har dragits med problem från redan början. I praktiken har vi ersatt en enkel gränskontroll med möjlighet för myndigheter att ständigt kontrollera invånarna när man väl är i landet. Det som föreslås här är en utökning av de myndigheter som får tillgång till data. Det innebär då ökad användning av dessa data, och då skall vi vara ännu försiktigare med vilka data vi lägger in. Av det skälet tycker jag att det är olämpligt att lägga in biometriska data.

När USA diskuterade att göra detta så lät de sin revisionsrätt granska möjligheterna. Man kom fram till att det fanns en stor risk antingen för att många som har rätt att komma till vår union inte kommer igenom eller – om man minskar säkerhetsmarginalerna – för att de som man vill stoppa kommer igenom. Det finns många personer, till exempel hårt arbetande människor med dåliga fingeravtryck, som inte kommer att kunna identifieras säkert med hjälp av fingeravtryck. Risker finns att oskyldiga avvisas och att skyldiga slinker igenom.

Biometriska data är också väldigt dyrt. Det är inte acceptabelt med en utökad användning där man nu skall kunna söka på sådana data, och inte heller att det skall beslutas genom ett kommittéförfarande. Biometriska data är en integritetskränkning, framför allt eftersom det mycket väl kan drabba oskyldiga. Det är inte en väg som vi skall ge oss in på.

Några regeringar vill nu i sista sekunden införa att säkerhetspolisen skall få tillgång till dessa data. Då faller hela principen om dataskydd, hela principen om rätt att få veta vad som registrerats om en människa, hela principen om rättssäkerhet och rättstrygghet. Det är lika bra, tycker jag, att rådet drar tillbaka den diskussionen från dagordningen. Säkerhetspolisen skall inte ha del av denna information.

1-086

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident, Herr Vizepräsident! Das SIS II ist notwendig, vor allem, damit die Bürgerinnen und Bürger der neuen Mitgliedstaaten ihr Recht auf Freizügigkeit in der Union uneingeschränkt wahrnehmen können. Dennoch wird meine Fraktion gegen die Gesetzesvorlagen stimmen. Wir haben uns vor allem aus zwei Gründen so entschieden.

Zum Ersten geht es um den Datenschutz. Beim SIS II geht es eben nicht nur um den freien Personenverkehr, sondern auch und vor allem um die polizeilich-justizielle Zusammenarbeit und um ein Fahndungssystem. Die derzeitigen Datenschutzbestimmungen im Rahmen der dritten Säule sind jedoch bekanntermaßen ungenügend. Um hier Bürgerrechte und Sicherheitserfordernisse in Einklang zu bringen, brauchen wir endlich den Rahmenbeschluss über den Schutz personenbezogener Daten.

Das Parlament hat ihn kürzlich einstimmig unterstützt. Aber was macht der Rat? Dort hängt der Rahmenbeschluss fest. Wie zu hören ist, gibt es im Rat noch immer gehörige Vorbehalte. Im Klartext bedeutet dies: Wir wissen zurzeit weder, wann dieser Rahmenbeschluss in Kraft tritt, noch, inwieweit der Rat dessen Inhalt ändert. Mit Blick auf die Bürgerrechte muss aber ein angemessener Datenschutz gewährleistet sein, und zwar bevor eine derart umfangreiche Datenbank geschaffen wird.

Zum Zweiten ist die Aufnahme biometrischer Daten problematisch, und zwar in mehrfacher Hinsicht. Erstens liegt keine Folgenabschätzung zur Frage der Verwendung biometrischer Daten in einem solch großen System vor. Zweitens werden die Voraussetzungen zur Aufnahme dieser Daten nicht ausreichend geregelt. Zudem ist es für meine Fraktion nicht akzeptabel, dass die Frage, wann biometrische Daten als primäres Suchkriterium verwendet werden dürfen, nicht durch Mitentscheidung des Parlaments entschieden werden soll.

Abschließend möchte ich mich bei meinem Berichterstatter, unserem Kollegen Coelho, für die gute Zusammenarbeit bedanken. Gerade in diesem Zusammenhang aber möchte ich ausdrücklich betonen, dass ich wirklich kein Verständnis dafür habe, wie der Rat, insbesondere auf Druck der Regierung meines Landes, in den letzten Tagen mit dem Parlament umgegangen ist. Es kann nicht sein, dass nach Abschluss des Trilogs einfach neue Forderungen gestellt werden und dem Parlament die Pistole auf die Brust gesetzt wird.

Dies gilt umso mehr, wenn man um den Inhalt des von Berlin ausgehenden Erpressungsversuchs weiß. Die Polizei ja, aber, liebe Kolleginnen und Kollegen, aus meiner Sicht haben Geheimdienste im SIS II nichts zu suchen. Sie führen ein Eigenleben – das haben wir schon allzu oft erfahren –, und vor diesem Hintergrund sollten wir jetzt die Türen zum SIS II nicht noch weiter aufmachen.

1-087

Roberts Zile, *UEN grupas vārdā*. Augsti godātāis priekšsēdētāja kungs, it kā gribētos priecāties, ka šo triju dokumentu paketi Eiropas Parlaments skatīs oktobra sēdē un mēs acīmredzot pieņemsim pietiekami strauju lēmumu, kas nozīmēs arī koplēmumu. Taču, augsti vērtējot referenta principiālo nostāju, kas balstās uz Eiropas Parlamenta tradicionālo nostāju, veicot diskusijas par patiesi būtiskiem jautājumiem un arī tādiem, kas, manuprāt, nav visai svarīgi, kā Kopienas aģentūras atrašanās vieta, mēs īstenībā esam aizmirsuši komunikāciju ar sabiedrību un laiku, kas ir patērēts. Jauno dalībvalstu sabiedrībai ir grūti saprast, kāpēc uz jauno dalībvalstu iekšējām robežām divus gadus ilgāk par paredzēto tiks tērēti

tehniskie, finanšu un cilvēku resursi un kāpēc Šengenas līguma tiesības tiks liegtas jauno dalībvalstu pilsoņiem vismaz līdz 2009. gadam. Īstenībā Šengena jauno dalībvalstu pilsoņu acīs ir daudz lielāks Eiropas Savienības vienotības simbols nekā Eiropas Savienības konstitūcija.

1-088

Johannes Blokland, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Voorzitter, de Europese Unie is vandaag druk bezig met het versterken van de bewaking van de buitengrenzen en dat is belangrijk, maar wij hebben ook nog onze binnengrenzen en incidenten rond de grensoverschrijding van verdachten roepen vragen op over de controle van die binnengrenzen. Mijns inziens is Schengen een romantisch concept. In de Europese Unie profiteren niet alleen onschuldige burgers van het vrije verkeer van personen, ook de 27-jarige Hoessein Osman, een van de verdachten van de aanslagen in Londen, kon ongestoord met de trein naar Rome reizen en dat kan niet de bedoeling zijn van Schengen.

Er zal dus meer en gericht moeten worden gecontroleerd en dat hoeft niet uitsluitend aan de landsgrenzen, dat kan ook op veeboten, vliegvelden en treinverbindingen. Een goed werkend informatiesysteem zoals SIS II kan daarin ondersteunen. Terug naar de tijd van vóór Schengen is geen optie. Het vrij verkeer van personen is nu eenmaal inherent aan en voorwaarde voor een goed functioneren van de Europese Unie.

1-089

Marek Aleksander Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! System informacyjny Schengen to najbardziej złożony system transferu informacji połączony z komputerową bazą danych. W swojej obecnej postaci system ten posiada zdolność obsłużenia nie więcej niż 18 uczestniczących w nim państw. Jednak nie został on zaprojektowany do obsłużenia zwiększonej liczby krajów Unii Europejskiej po jej rozszerzeniu. Z tego między innymi powodu konieczne stało się opracowanie nowego, drugiej generacji systemu informacyjnego Schengen SIS II. Nowe państwa członkowskie chciałyby jak najszybciej wejść do tej strefy. Planowano to początkowo na październik 2007 roku. Trzy tygodnie temu Komisja Europejska potwierdziła roczne opóźnienie. Pan komisarz Frattini zadeklarował, że nowy system informatyczny SIS II powinien działać najszybciej w czerwcu 2008 roku. To jednak nie jest do końca prawda, bo ta data dotyczy tylko starych państw członkowskich. Nowe, jak na przykład Polska, zostaną podłączone później. Z obliczeń naszych ekspertów wynika, że może to być nawet w połowie 2009 roku. Nie możemy zgodzić się na tak duże opóźnienie. Możemy zrozumieć, że system potrzebuje dopracowania, ale termin połowy roku 2009 jest nie do przyjęcia. Chcemy, by nasi podróżujący obywatele czuli się w końcu pełnoprawnymi obywatelami Unii Europejskiej.

1-090

Barbara Kudrycka (PPE-DE). Panie Przewodniczący! Na wstępie pragnę pogratulować serdecznie Carlosowi Coelho i wszystkim grupom politycznym za wyważone i racjonalne prace nad pakietem SIS II. Zgadzam się jednak również ze sprawozdawcą, że wprowadzanie zmian przez Radę do kompromisu już osiągniętego w dialogu jest niedopuszczalne. Dlatego najważniejsze dla nas jest w tej chwili uchwalenie pakietu legislacyjnego w pierwszym czytaniu. Pakiet SIS II wprowadza więcej bezpieczeństwa, lepszą ochronę danych osobowych, ściślejszą kontrolę granic. Pozwala też na rozszerzenie obszarów wolności, ale i bezpieczeństwa dla wszystkich obywateli mieszkających i podróżujących po Unii Europejskiej, a nie tylko obywateli nowych krajów. Jednak równie ważne jak przyjmowanie prawa, jest jego wykonywanie, oczekujemy więc na dyskusję w obecności pana komisarza Frattini, na temat wdrożenia SIS II. Zwracam uwagę, że dotychczas nie przedstawiono na forum Parlamentu żadnej informacji o przyczynach i skali opóźnień w budowie węzła centralnego SIS II. Oczekujemy więc z niecierpliwością na zapowiadane przez komisarza Kallasa wnioski z raportu audytorskiego na temat prac Komisji Europejskiej nad budową SIS II, bowiem zarówno ten raport audytorski, jak i zbliżający się szczyt Rady UE, który ma zdecydować o kalendarzu zniesienia kontroli granicznych z nowymi państwami członkowskimi, będą dobrą okazją do debaty na ten tak ważny dla zwykłych ludzi temat. SIS II powstaje po to, by wypełnić zobowiązania podjęte na najwyższym szczeblu politycznym w traktacie amsterdamskim, w traktacie akcesyjnym i programie haskim. Terminowe wykonanie tych postanowień to kwestia wiarygodności Unii Europejskiej, czy dotrzymuje zobowiązań i czy jest w stanie dostarczać obywatelom konkretnych dóbr i korzyści, tak jak wcześniej obiecuje.

1-091

Edith Mastenbroek (PSE). – Mr President, let me take this opportunity to thank Mr Coelho for his outstanding performance on this file. It is, after all, thanks to him and his negotiating skills that the decision-making procedure on this important and complex package of legislation has been finished in time. Mr Coelho was confronted with some tough choices during this process. Producing law at record speed is efficient, but it cannot be denied that this efficiency comes at the expense of transparency.

My group is worried about the lack of data protection concerning the second generation of the Schengen Information System. The Council finally agreed to refer to the framework decision on data protection in the third pillar. A referral like that is the least we can do to protect our citizens' rights and we are not there yet – far from it. The Council initially refused the referral because the decision had not yet been taken. That is true, but why? Is it not the Council that is putting the brakes on this issue? And is it not the Council that is aiming to water down the decision, almost to the point that there is hardly anything left to protect?

I cannot help but mention here the German Government's offer to make data protection in the third pillar a priority during its Presidency, provided we agree to make some fundamental changes at the last minute *in situ*. Well, that leaves a bitter taste indeed, after the British Government promised to deliver if Parliament agreed with data retention and did not; after both the Austrian and Finnish Presidencies did not seem too keen on pushing the issue forward, but are nevertheless watering down the proposal. Yes, German Government, you will have to make this one of your priorities, but not in exchange for a favour. You will have to do it because citizens deserve it and they deserve it now. The lack of data protection makes it all the more worrisome that the Parliament is asked to give up its decision-making rights concerning biometrics. Again, this is all in the spirit of efficiency, but at the expense of transparency, and therefore democracy.

So why am I proposing to vote in favour, in spite of all this criticism? For many reasons. I will mention just a few. The citizens of Europe do not appear to be particularly worried about co- or framework decisions; they are, however, worried about the increasing number of stolen cars finding their way to eastern European Member States and would like us to take the necessary steps to fight that growing area of crime. In an area without internal borders, we also need to have a joint approach to illegal immigration. No matter how difficult this issue is for many of us, we need a common tool to deal with the presence of illegal immigrants. Also, the Schengen Information System will add more meaning and substance to the European arrest warrant and strengthen the role of Europol and Eurojust with the increasing cooperation of our police and security forces.

1-092

Marco Cappato (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, desidero esprimere le mie congratulazioni al relatore.

Credo che il grande mistero sia questo enorme ritardo tecnico nella preparazione del SIS. Verrebbe da ipotizzare una motivazione politica per il fatto che il SIS, da strumento per garantire la libera circolazione, rischia di diventare sempre di più uno strumento piegato alle esigenze della sicurezza, che sono naturalmente esigenze legittime. Credo tuttavia che si passi il segno se – come pare voglia fare il governo tedesco – si vuole rendere queste banche dati accessibili anche ai servizi segreti.

Questo e un uso sempre più intensificato della biometria rischiano di essere il risultato, diciamo tecnicamente necessario, di politiche di chiusura in materia di libera circolazione e di immigrazione. Credo pertanto che la ragione di questi ritardi tecnici non possa che essere una ragione eminentemente politica.

1-093

Giusto Catania (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io credo che dietro un obiettivo lodevole, quello della libera circolazione dei cittadini dei paesi dell'Unione e dell'eliminazione delle frontiere interne, si nasconda uno strumento inaccettabile. Il sistema di informazione Schengen di seconda generazione introduce nuove forme di controllo sociale e l'utilizzo smisurato dei dati biometrici va in realtà a intaccare la tutela dei dati personali.

Siamo preoccupati perché negli ultimi tempi si è abusato di questi dati, attuando una vera e propria forma di controllo. Come abbiamo più volte ribadito, riteniamo inaccettabile che questi dati vadano a finire nelle mani dei servizi segreti. Siamo preoccupati perché si sta trasformando una funzione amministrativa in uno strumento di controllo poliziesco.

Pur apprezzando il lavoro lodevole del collega Coelho, il nostro gruppo voterà quindi contro, in quanto riteniamo che, invece di discutere della libera circolazione dei cittadini dell'Unione, stiamo discutendo del loro totale controllo.

1-094

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Panie Przewodniczący! Opóźnienie rozszerzenia strefy Schengen będzie miało dla nowych państw Unii konsekwencje tak polityczne, jak i finansowe. Polityczne, ponieważ podział na równych i równiejszych w Unii nie tylko nie zniknie, ale się pogłębi. Ale dotkliwe będą również skutki finansowe, gdyż główne koszty opóźnienia spadną na nowe państwa członkowskie. Dlatego mam nadzieję, że koszty te w dużej mierze zostaną pokryte z budżetu Unii Europejskiej, jak to postuluje osiem krajów zrzeszonych w Forum Salzburskim. Oczekuję również, że Komisja przestanie prowadzić z nowymi państwami członkowskimi nieczystą grę. Komisja dużo wcześniej znała skalę opóźnień, ale ukrywała ją przed opinią publiczną. Co więcej, planuje się, że stare państwa członkowskie będą mogły podłączyć się do SIS II w czerwcu 2008 roku, a państwa nowe w niewiadomej przyszłości, być może dopiero pod koniec 2009 roku. Takie dyskryminowanie nowych państw członkowskich jest po prostu niedopuszczalne.

1-095

Γεώργιος Καρατζαφέρης (IND/DEM). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, το θέμα είναι πόσο αποτελεσματική υπήρξε η Συμφωνία Σένγκεν μέχρι σήμερα. Σταμάτησε τους Ισλαμιστές στη Μαδρίτη; Σταμάτησε τους φανατικούς Ισλαμιστές σε όλη την Ευρώπη; Τους σταμάτησε στο Λονδίνο; Για ποιο λόγο λοιπόν να την εφαρμόσουμε; Όταν δεν μπορούμε να περιφρουρήσουμε την Ευρώπη.

Πείτε μου, υπάρχει ακτοφυλακή στο Αιγαίο; Εδώ, δεν έχετε ορίσει ποιά είναι τα σύνορα της Ευρώπης. Δύο χιλιάδες άνθρωποι αποπειρώνται κάθε μέρα να μπουν στην Ελλάδα και άλλοι τόσοι στην Ισπανία. Επομένως τους διευκολύνουμε. Με το που μπήκαν στην Ελλάδα, μπαίνουν στην Ιταλία, στην Αυστρία, στη Γερμανία, στη Γαλλία. Τους διευκολύνουμε με την απόσυρση των εσωτερικών συνόρων. Τί κερδίζουμε; Και πάμε στη δεύτερη γενιά. Τί προσφέρουμε στους πολίτες;

Το Έσελον που παρακολουθεί τα τηλέφωνα, τις κάμερες που επίσης τους παρακολουθούν, το Σένγκεν που παίρνει τα προσωπικά τους δεδομένα. Δημιουργούμε λοιπόν έλλειμμα δημοκρατίας, χωρίς να έχουμε αντίστοιχο όφελος.

Βεβαίως, θα καταμηφίσω αυτήν την βιαία προσαρμογή προς το έλατο της δημοκρατίας.

1-096

Koenraad Dillen (NI). – Voorzitter, collega's, de essentiële vraag in dit debat is de volgende: hoe kan het toekomstige aangepaste Schengen-informatiesysteem ingeschakeld worden in een gezamenlijke Europese strategie ten aanzien van de twee grootste uitdagingen waar Europa vandaag voor geplaatst staat, te weten de massale illegale immigratie waarvan we dagelijks de gevolgen zien, en het gevaar van het islam-terrorisme? Dat is de centrale vraag in dit hele debat.

Een informatiesysteem, waaraan alle landen ten volle meewerken, dat een functionele uitbreiding krijgt ten aanzien van het oorspronkelijke systeem, zou goede diensten kunnen bewijzen bij het opsporen en uitwijzen van illegale immigranten en ook in de strijd tegen terreur. Maar dit informatiesysteem kreeg vorig jaar al een serieuze klap te verwerken, toen het Europees Hof van Justitie bepaalde dat een land niemand de toegang mag weigeren, alleen omdat hij vermeld staat in het systeem als een gevaar voor de openbare orde. Het Hof bepaalde immers dat een land zelf moet kunnen vaststellen of de betrokkene een bedreiging vormt.

Dieperliggende en meer fundamentele vraag is of de individuele lidstaten zelf wel de Schengen-logica en de geest van het Schengen-systeem aanvaarden. Zo zijn regularisaties van illegalen, mensen die op een onwettige manier het Schengen-gebied hebben betreden, een manifeste schending van de Schengen-overeenkomst. Kortom, het informatiesysteem dient binnen een breder kader te worden geplaatst. Het is enkel zinvol als de lidstaten doelmatig de buitengrenzen bewaken, een actief en consequent opsporings- en uitwijzingsbeleid voeren en keihard optreden tegen de mensensmokkelaars die veel geld verdienen aan nauwelijks bewaakte buitengrenzen.

1-097

Kinga Gál (PPE-DE). – Fontos mérföldkőhöz ért az uniós integráció, amikor az Európai Parlament szavaz a második generációs schengeni információs rendszer jogalapját megteremtő uniós jogszabályokról, jelezve: a Parlament maga részéről mindent megtesz, hogy a bővítés során tett ígérek teljesüljenek, az új tagállamok minél előbb csatlakozzanak a schengeni rendszerhez. Ebben a folyamatban köszönet illeti a rapportőrt, aki mindent megtett, hogy ez valóban így is legyen.

Éppen a további késedelem elkerülése végett vált fontossá, hogy már az első olvasatban egyezsége jusson a Parlament és a Tanács. Ezért furcsa és kérdőjelekkel teli, hogy amíg itt a Parlamentben a jogi háttér mielőbbi eléréseért küzdünk és vállalunk kompromisszumokat, addig a Tanácsban a kormányok képviselői olyan kitétel mellett szavaznak, ami szükségszerűen késlelteti a megoldást. A schengeni belső határok megnyitásához vezető út legsarkalatosabb kérdése, hogy technikailag mikor lesz az új tagállamoknak lehetősége csatlakozni a schengeni információs rendszerhez, és ez jelentős késlekedést okoz a Bizottság szerint. A kifogás a SIS II tervezettnél lassabb elkészülte, mégis nehéz nem politikai szándékot feltételezni a késlekedés mögött, amikor a Bizottság technikai okokra hivatkozik. De kérdezem én, indokolhatja-e az egyértelműen diszkriminatív helyzet fennállását? Nem felelőtlenség-e ilyen mértékű biztonsági deficitet terhelni az új tagállamokat?

Magyarország számára, ahogy valamennyi új tagállam számára is, a csatlakozást követően a teljes jogú schengeni tagság elérése az egyik legfőbb kihívás. A bővítés hitelességének egyik záloga a közvélemény szemében, ezért minden megoldásra nyitottnak kell lennünk, amely lehetőséget kínál a határidőre történő csatlakozáshoz ehhez a rendszerhez. Nagy a felelőssége a Bizottságnak, a Tanácsnak és a Parlamentnek ebben.

1-098

Magda Kósáné Kovács (PSE). – Hosszú munkafolyamat rendkívül fontos állomásához érkeztünk. Köszönet mindenkinek, aki ebben a munkafolyamatban részt vett, különösen a rapportőrnek.

A pillanatnyi helyzet mégsem egyértelműen örömteli a számunkra, hiszen érvényesülni látszik az Unión belüli többszintű tagság, ami nekünk elfogadhatatlan. Az új tagországok 2007. októberében sem tudnak biztosan csatlakozni a schengeni rendszerhez, pedig a határnélküliség az Európai Unió egyik legnagyobb vívmánya, különösen azon tagországok polgárai számára, akik a diktatúrák időszakában vagy csak túlzott ellenőrzés mellett, vagy egyáltalán nem utazhattak a "régii" tagországokba. A schengeni határnyitás egyrészt erősíti az új európai polgároknak a közösséghez tartozás tudatát, másrészt a régi tagállamok polgáraiban növelheti a bizalom érzését az újak iránt. Ezért nem mindegy, hogy mihez és mikor csatlakozunk.

A Bizottság által hivatalosan elismert csúszás a számunkra sokkoló. Tudjuk, hogy szükség van az új rendszer megfelelő biztonsági garanciáira, ugyanakkor az újak számára a kapunyitás morális kérdés is. Véleményünket mások is osztják, ez van a portugál javaslat mögött. Új tagországi képviselőként érzéseim felemásak. Örülök, hogy létezik a tagállamok szolidaritása, másrészt sajnálom, hogy a SIS I-hez való csatlakozás sem biztos egyelőre. És az is biztos, hogy többletköltséggel fog járni mindaz, ami előttünk áll.

1-099

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, το Σένγκεν δεύτερης γενιάς αποτελεί την αναβαθμισμένη προσαρμογή του ηλεκτρονικού φακελώματος των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών, με πρόφαση τη διασφάλιση της δημόσιας τάξης στο εσωτερικό της.

Όταν μιλάμε για το Σένγκεν δεύτερης γενιάς πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Δεν μιλάμε απλά για ένα τεχνικό μέσο που θα βοηθήσει στην καλύτερη λειτουργία της Ένωσης, αλλά για θεσμό στρατηγικής σημασίας, μέσω του οποίου θα αποκτήσουν πολιτικά αναβαθμισμένο ρόλο οι δυνάμεις καταστολής για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη διαχείριση της μετανάστευσης, χωρίς καμιά βαρύτητα στην προστασία των δεδομένων και χωρίς να κατοχυρώνεται η μη διαβίβασή τους σε τρίτες χώρες.

Μάλιστα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, αφού η Ένωση συνυπογράφει τη διευκόλυνση της διαβίβασης μέσω Europol και Eurojust των προσωπικών μας δεδομένων στις μυστικές υπηρεσίες τρίτων χωρών, όπως π.χ., των ΗΠΑ. Είμαστε όλοι λοιπόν πιθανοί τρομοκράτες, ή μήπως η νέα τάξη πραγμάτων επιβάλλει ταυτόχρονα και μια νέα τάξη δικαίου, όπου οι ελευθερίες μας πρέπει πρώτα να περνάνε από το κόσκινο των μυστικών υπηρεσιών και να μας χαρίζονται κατόπιν; Και αυτό θα έπρεπε να μας ανησυχεί.

1-100

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Pirmiausia, noriu padėkoti pranešėjui Carlos Coelho, kuris šiandien kalbėdamas mūsų posėdyje minėjo, kad sistema SIS II yra labai naudinga naujosios ES valstybėms narėms, kurių įsijungimas į Šengeno zoną buvo numatytas 2007 m. rudenį.

Norėčiau pažymėti, kad mano valstybė – Lietuva – labai rimtai rengėsi narystei Šengeno zonoje, tai liudija ir neseniai atliktas Lietuvos pasirengimo įsijungti į Šengeno zoną patikrinimas, kurį atliko Europos Komisijos ekspertai. Juk laisvas žmonių judėjimas, kurį gali užtikrinti Šengeno zonos plėtra, yra viena pagrindinių laisvių, kuria remiasi visa Europos Sąjunga.

Deja, neseniai išgirdome, kad Šengeno plėtra bus atidėta, ir tas atidėjimas yra dėl techninių priežasčių – dėl to, kad nebus spėta laiku užbaigti antros kartos Šengeno informacinės sistemos SIS II parengiamųjų darbų.

Visiškai pritardama pranešėjo išdėstytoms mintims, norėčiau pažymėti, kad turėtume paraginti Komisiją pateikti Parlamentui išsamią ir skaidrią informaciją bei tyrimų išvadas, kuriose būtų nurodoma, kaip įgyvendinamas pagrindinis SIS II projektas, įskaitant informaciją apie vėlavimo jį įgyvendinti priežastis.

Taip pat turėtume paraginti Komisiją ir Tarybą imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi pirminės naujųjų ES valstybių narių įsiliejimo į Šengeno erdvę datos.

O jei vis dėlto bus pasirinkta bet kokia kita galimybė, turėtume paraginti Komisiją pateikti išsamų poveikio įvertinimą, kuriame būtų nustatytos lėšos, reikalingos dėl SIS II kūrimo atsirandančioms finansinėms išlaidoms ir organizavimo išlaidoms padengti, ir atsakomybė už šias išlaidas;

1-101

Σταύρος Λαμπρινίδης (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, με το Σένγκεν II δεν ανακαλύπτουμε, καλώς ή κακώς, τον τροχό. Υπάρχει ήδη ο χώρος Σένγκεν στην Ευρώπη για την ελεύθερη κυκλοφορία και την ασφάλεια. Οφείλαμε αλληλεγγύη στα νέα κράτη μέλη και οφείλαμε αλληλεγγύη, την οποία παράσχουμε και με το παραπάνω, με δεδομένο ότι η Επιτροπή ανακοινώνει ότι το σύστημα δεν θα είναι για αρκετά χρόνια έτοιμο.

Αλλά, με το Σένγκεν II οφείλαμε επίσης να διασφαλίσουμε ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα θα προστατεύονται καλύτερα από ό,τι με το Σένγκεν I. Χάρη στις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Σένγκεν II περιέχει πιο λεπτομερείς κανόνες προστασίας δεδομένων, προβλέπει κοινοτικό έλεγχο και ευθύνη της λειτουργίας του συστήματος, έλεγχο της Ευρωβουλής, δικαιοδοσία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, απαγορεύει την πρόσβαση σε τρίτες χώρες, ενώ προβλέπει τον ενεργό έλεγχο από τον Ευρωπαίο Επόπτη Εθνικών Αρχών Προστασίας Δεδομένων και μεγαλύτερη διαφάνεια.

Ταυτόχρονα όμως οι υπουργοί εμμένουν δυστυχώς να αρνούνται να εναρμονίσουν το σύστημα καταχωρίσεων Alerts. Τί θα πει: "καθαρές ενδείξεις ότι κάποιος έχει διαπράξει σοβαρό έγκλημα"; Εδώ μιλάμε για πιθανότητες αυθαιρεσίας από υπερπρόθυμες αστυνομίες! Ευτυχώς η Επιτροπή θα προσπαθήσει σε τρία χρόνια να το εναρμονίσει, αλλά πρέπει, Επίτροπε Frattini, να το παλέψετε.

Τέλος, δεν έχουμε προστασία δεδομένων στον τρίτο πυλώνα. Το Συμβούλιο υποσχέθηκε στο Κοινοβούλιο ότι θα το κάνει, και δεν το έκανε. Μα κοροϊδεύομαστε; Εδώ περνάμε ένα μέτρο που, για τις αστυνομίες και άλλες αρχές, αφορά ανταλλαγή ιδιωτικών δεδομένων. Και όμως, το Συμβούλιο αρνείται να φέρει αυτό το μέτρο της προστασίας δεδομένων, αλλά μας πιέζει να υιοθετήσουμε την πρόταση αυτή.

Κύριε Πρόεδρε σας ευχαριστώ, αλλά να είστε βέβαιος ότι, αν δεν έχουμε άμεσα αυτή την απόφαση πλαίσιο, η φωνή του Κοινοβουλίου θα ακουστεί πολύ πιο δυνατά.

1-102

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – V posledných dňoch je v nových členských štátoch najmedializovanejšou témou ohrozenie nášho vstupu do schengenského priestoru v pôvodne plánovanom termíne, v októbri 2007.

Podmienkou dodržania termínu je spustenie nového Schengenského informačného systému novej generácie – SIS2. Z tohto dôvodu pokladám tri legislatívne správy vypracované spravodajcom Carlosom Coelhoom za veľmi dôležité. Chcela by som oceniť jeho prácu, súbor pozmeňovacích návrhov na sprehl'adnenie návrhu Komisie a hlavne snahu prijať konsenzus Radou už v prvom čítaní.

Aj keď tieto tri legislatívne správy sú skôr technickými záležitosťami a nezaoberajú sa toľko diskutovaným termínom rozšírenia schengenskej zóny, práve od ich bezproblémového prijatia a uvedenia do praxe závisí, za akých podmienok je termín 2007 ešte splniteľný.

Samozrejme, oddialenie schengenského systému je spojené so zvýšením nákladov na jeho dobudovanie – len v prípade Slovenska ide zatiaľ o sumu približne 6 miliónov eur. Preto nemôžeme akceptovať žiaden odklad.

Európska rada v Haagskom programe zo dňa 5. novembra 2004 vyzvala Radu, Európsku komisiu a členské štáty, aby podnikli všetky dostupné opatrenia na umožnenie čo najrýchlejšieho odstránenia hraničných kontrol na vnútorných hraniciach Európskej únie. Od tohto termínu uplynuli takmer 2 roky, preto občania nových členských štátov nerozumejú, prečo Európska komisia vo svojom vysvetlení až teraz poukazuje na technické a právne problémy pri zavádzaní SIS2.

Na záver by som chcela vyzvať k dohode a k schváleniu tejto legislatívy v Európskom parlamente v prvom čítaní, aby úniová byrokracia nezapríčinila, že Európska únia stratí pred svojimi občanmi svoju dôveryhodnosť.

1-103

Inger Segelström (PSE). – Herr talman, kommissionär, åhörare och ledamöter! Jag vill tacka Coelho och andra för ett bra arbete.

Vi som tillhör de länder som kunnat gå med i SIS har sett omedelbara resultat med efterlysningsregister i vårt arbete mot den gränslösa kriminaliteten, som flyttar mellan EU:s länder. Vi ser fram emot ett mer utvecklat SIS II-system där alla 25, och snart 27, länder kan vara med.

I de rapporter som har gjorts tillgängliga för medborgarna har detta samarbete gett oss både ett instrument för att stoppa tidigare dömda från att komma tillbaka och ett verktyg i kampen mot droger. Vi har också fått ett verktyg i kampen mot människosmugglare som inte bara smugglar och förflyttar barn till prostitution utan också till utnyttjande som arbetskraft. När SIS II har byggts ut och tagits i bruk kan vi leverera ett effektivt bevis på samarbete till medborgarna. Detta kräver dock också att vi jobbar vidare både mot kriminaliteten och för skyddet av den personliga integriteten.

Dialog behövs om vi skall kunna leva upp till de förväntningar som ställs på oss i den allmänna debatten om fred, säkerhet och rättvisa som basen i allt det arbete vi gör. Men går det inte att göra detta snabbare?

1-104

Genowefa Grabowska (PSE). – Panie Przewodniczący! Ze swobody przepływu osób korzystają w ramach systemu Schengen od roku 1985 obywatele starej Unii, ale po jej rozszerzeniu zabrakło w tym systemie miejsca dla obywateli nowych państw członkowskich. Oni, aby przekroczyć granicę, są nadal kontrolowani, muszą cierpliwie czekać na granicach długie godziny. Przyszedł chyba zatem czas, aby skończyć z tym podziałem na starą i nową Unię, podziałem na Unię „lepszą”, której obywatele korzystają z traktatowej swobody poruszania się, i tę „gorszą”, gdzie czas zatrzymał się na roku 1985. Czyż nie jest paradoksem, iż pomimo że agencja ochrony unijnych granic Frontex mieści się w nowym państwie członkowskim, w Warszawie, to Polacy podobnie jak obywatele innych państw, nadal nie mogą w pełni korzystać ze swobody przemieszczania się po terytorium Unii? Przyjmijmy zatem w pierwszym czytaniu trzy dyskutowane dzisiaj sprawozdania, zburzmy tę widoczną granicę, która niczym wielki mur ciągle jeszcze oddziela starą Unię od Unii nowej. To nasz obowiązek. Na zakończenie pragnę podziękować wszystkim koleżankom i kolegom, którzy dzisiaj wyrazili solidarność z nowymi państwami członkowskimi.

1-105

Katrin Saks (PSE). – Uue liikmesriigi esindajana on mul väga hea meel, et Schengeni teise põlvkonna infosüsteem on valmimas. Probleem on aga selles, et infosüsteemi valmimine viibib. Kui veel juunikuus kinnitati ülemkogul, et kõik on korras ja tähtaeg ei muutu, siis kaks kuud hiljem oli pilt teine.

Täna on ilmselt kõigile selge, et Schengeni laienemine viibib, aga pole selge, kui kaua täpselt. Arvan, et kõigile osapooltele oleks parem, kui antakse aus vastus, millal toimub liitumine.

Uued liikmesriigid on kõvasti pingutanud. Seda tuleb veelgi teha. Ka meil Eestis on probleeme. Aga meie kodutöö oleks palju efektiivsem, kui oleks kindlus tuleviku suhtes. Küsimus pole ju mitte ainult liikumisvabaduses, vaid ka selles, et segane olukord toodab vastastikust umbusaldust. Kuidas kavatseb komisjon toimida antud olukorras ja millised saavad olema tähtajad? See on täna väga oluline küsimus.

1-106

Edith Mastenbroek (PSE). – Mr President, after months of heavy negotiating, two and a half minutes is simply not enough time in which to enlighten this Parliament with my vision. I am going to finish my speech if that is OK with you.

It is now up to the European Commission and the relevant organisations within the Member States to make this new system perform in the best interest of our citizens. I want to call on the European Parliament here, however, to do some serious soul-searching about why we so often insist on having codecision, only to give it up again as soon as we can actually use it, and about our flip-flopping attitude concerning data protection. We will not prove the added value of the European Parliament to citizens by fighting for rights alone. We will prove that only by using them to society's benefit.

1-107

Konrad Szymański (UEN). – Panie Przewodniczący! Schengen jest jednym z tych unijnych projektów, dzięki którym obywatele państw członkowskich wiedzą, na czym polegają korzyści z Unii Europejskiej, to nie tylko łatwość podróżowania, to także kontrola granic, a także lepsza walka z przestępczością. Parlament właśnie dotrzymuje słowa i terminów, dużo gorzej wygląda ta sprawa w przypadku Komisji. Mamy wciąż niejasne terminy rozszerzania systemu o kraje nowej Unii Europejskiej, mamy w końcu regres w postaci propozycji SIS I Plus, by oddzielnie traktować pod względem czasowym stare i nowe kraje Unii Europejskiej.

Polska, podobnie jak inne kraje Europy Środkowej, wprowadziła kosztowne i politycznie trudne wymagania dla swoich wschodnich sąsiadów już w roku 2003. Ciekaw jestem, jak komisarz Frattini zamierza wytłumaczyć także polskiej, czeskiej, czy węgierskiej opinii publicznej przesuwające się być może aż do roku 2009 wejście naszych krajów do strefy Schengen.

Ciekaw jestem, czy kiedyś poznamy konkretne powody tego opóźnienia. Być może jest tak, że Strasburg ma zbyt wiele centralnych instytucji unijnych i nie może sobie dać z tym rady, być może zamiast problemów technicznych wdrażania SIS II mamy polityczną niechęć niektórych państw członkowskich do realizacji traktatu w dziedzinie spraw wewnętrznych. Dopóty nie otrzymam odpowiedzi na te pytania, nie mogę się rozstać z tymi przykrymi wątpliwościami.

1-108

IN THE CHAIR: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Vice-President

1-109

Franco Frattini, vice-président de la Commission. – Monsieur le Président, je crois que les orateurs ont été une majorité à évoquer les grands problèmes rencontrés par le système d'information Schengen de deuxième génération (SIS II), et qu'une minorité d'entre eux a évoqué la base légale. Je vais donc parler de la base légale et des problèmes majeurs que soulève la fonctionnalité du système, mais avant cela, je voudrais remercier encore une fois le rapporteur, M. Coelho, pour avoir étroitement coopéré avec la Commission européenne, et pas seulement avec le Conseil, afin d'aboutir à un bon compromis concernant la base légale dont je dirai quelques mots un peu plus tard.

Vous avez été plusieurs à parler du retard pris par la mise en œuvre du système de deuxième génération. Comme d'habitude, je serai franc avec vous: je crois que le jeu qui consiste à chercher sans cesse le coupable au lieu de résoudre le problème n'aide pas. Pourquoi? Parce que les États membres, notamment ceux dont proviennent les orateurs qui ont pris la parole ici, connaissent très bien les causes d'un tel retard. Les États membres ont déjà examiné plusieurs fois la révision des délais de mise en œuvre qui sera soumise à l'approbation au Conseil de décembre. L'un d'entre vous a parlé de 2009. Je ne peux pas vous garantir l'approbation finale par le Conseil en décembre, mais la proposition de la Commission vise non pas 2009 mais bien le mois de juin 2008 pour disposer d'un système de deuxième génération opérationnel. Quant aux retards, je le répète, ils sont liés à des problèmes purement techniques en rapport avec le fonctionnement des sites. Ainsi le site central, installé à Strasbourg, où nous sommes, a connu des retards. Mais ils sont également liés à des procédures contractuelles dans plusieurs États membres, particulièrement dans les nouveaux États membres.

Par ailleurs, les États membres ont demandé à la quasi-unanimité, en tout cas à une majorité très substantielle, des délais supplémentaires pour tester les connexions techniques des systèmes nationaux au site central. Ce sont les États membres qui ont demandé trois mois de délai supplémentaire, ce n'est ni le Conseil ni la Commission européenne. Le Conseil et la Commission se sont engagés à limiter le retard, voire à le rattraper. Je peux vous dire qu'un groupe de travail, œuvrant en collaboration avec la Commission et les États membres, a été institué pour surveiller la mise en œuvre du plan révisé que j'ai proposé, que les États membres ont examiné et qu'ils vont approuver au mois de décembre.

Nous sommes en train d'évaluer des solutions temporaires. Ainsi la proposition du Portugal, que l'on a appelée SIS Plus, est seulement une solution temporaire pour tenter de réduire le délai et ne peut en aucun cas constituer une alternative au

système SIS II. Je pourrais aussi tenir compte, et je le dis ici dans ce Parlement, de l'impact financier du retard pour les nouveaux États membres. Je le dis et je confirme mais à une condition: que les États membres demandeurs ne soient pas eux-mêmes en retard pour ce qui concerne, par exemple, les procédures contractuelles. Et je peux vous dire, en toute sincérité, qu'à ce jour, seule la Slovaquie serait techniquement capable de respecter le délai initial d'octobre 2007.

Quelques mots à présent de la base légale. Pour ce qui concerne la proposition soumise au Parlement, je peux dire, comme M. Coelho l'a lui-même bien dit, que c'est un bon résultat pour l'Union européenne. L'efficacité du contrôle par les autorités policières serait renforcée, avec pour résultat plus de sécurité aux frontières extérieures, tout en gardant un niveau approprié de protection des données personnelles. J'espère franchement, comme plusieurs d'entre vous, que le Conseil va donner finalement suite à l'engagement politique des Présidences autrichienne et finlandaise, je veux parler de l'accord sur la proposition de décision-cadre visant à intégrer la protection des données dans le troisième pilier pour avoir un système complet englobant sécurité et protection des droits fondamentaux.

Le Parlement, le Conseil et la Commission ont montré qu'ils étaient capables de travailler ensemble pour aboutir à un compromis équilibré. Les nouveaux États membres demandent, à juste titre, la levée des contrôles à leurs frontières extérieures. Le fait de garantir assez rapidement un espace réel de libre circulation de tous les citoyens de l'Union représente un des résultats les plus visibles de l'élargissement de l'Union européenne. Finalement, tout retard dû à la base légale va affecter ce résultat politique majeur pour l'Europe, qui a été un objectif prioritaire dans le traité d'adhésion.

1-110

President. – The joint debate is closed.

The vote will take place on Wednesday at 12.30.

1-111

16 - Women's immigration (debate)

1-112

President. – The next item is the report by Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, on behalf of the Committee on Women's Rights and Gender Equality, on women's immigration: the role and place of immigrant women in the European Union (2006/2010(INI)) (A6-0307/2006).

1-113

Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου (PPE-DE), Εισηγήτρια. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έκθεση που είχα την τιμή να εκπονήσω εκ μέρους της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών έχει σκοπό να συμβάλει στην εμπάθνηση της συζήτησης και της πολιτικής μας δράσης για το θέμα της μετανάστευσης, εισάγοντας την παράμετρο της γυναικείας μετανάστευσης.

Η παράμετρος αυτή γίνεται ολοένα σημαντικότερη δεδομένου ότι στη διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση παρατηρείται συνεχής αύξηση των γυναικών από διάφορες περιοχές του κόσμου οι οποίες μεταναστεύουν ή μεμονωμένα, ως αυτόνομοι οικονομικοί μετανάστες, ή στο πλαίσιο της μετακίνησης των οικογενειών τους, αλλά και για άλλους λόγους, αντιπροσωπεύοντας ποσοστό που προσεγγίζει –διότι δεν έχουμε ποτέ σαφή στατιστικά στοιχεία- το 54% επί του συνόλου των μεταναστών.

Σήμερα όλοι συνειδητοποιούμε ότι οι στόχοι μας για ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή συνδέονται άμεσα με τη διαχείριση των μεταναστευτικών ρευμάτων, με την αξιοποίηση και την ένταξη των μεταναστών στις κοινωνίες μας. Ως εκ τούτου, η 'θηλυκοποίηση' -αν μου επιτρέπετε αυτήν την έκφραση- της μετανάστευσης αποτελεί μια νέα πρόκληση που πρέπει να μελετηθεί και να ληφθεί υπόψη σε όλες τις πολιτικές μας. Οι γυναίκες μετανάστριες, είτε σε προσωπικό επίπεδο ή ως μέλη των οικογενειών τους, μπορούν να αποτελέσουν μια προστιθεμένη αξία και για τις κοινωνίες μας αλλά και τις κοινωνίες προέλευσής τους.

Στην έκθεσή μας γίνεται αναφορά στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστριες. Τα προβλήματα αυτά έχουν να κάνουν με τις διακρίσεις που υφίστανται στην αγορά εργασίας και στην εκπαίδευση και, πιο συγκεκριμένα, στην αναγνώριση των τίτλων σπουδών και των επαγγελματικών δεξιοτήτων, και είναι προβλήματα που έχουν ως συνέπεια την ανεργία και τη φτώχεια. Γίνεται επίσης αναφορά στις περιπτώσεις καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως είναι οι περιπτώσεις βίας και σεξουαλικής εκμετάλλευσης, θέματα που έχουμε επανειλημμένως συζητήσει και καταδικάσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Θέλουμε επίσης να ρίξουμε φως σε προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σε ορισμένες κοινότητες μεταναστών στις οποίες είναι τα θύματα πολιτιστικών και θρησκευτικών στερεοτύπων με αποτέλεσμα να περιθωριοποιούνται. Ακόμη χειρότερες είναι οι περιπτώσεις των καταναγκαστικών γάμων και των εγκλημάτων τιμής.

Ο βασικός προσανατολισμός της έκθεσής μας και του ψηφίσματος που προτείνουμε είναι, αφενός, η προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστριών και, αφετέρου, η καλύτερη ένταξή τους στην αγορά εργασίας και στην κοινωνική ζωή.

Αυτό σημαίνει εφαρμογή, κατ' αρχάς, του κοινοτικού κεκτημένου για την άρση των διακρίσεων, για την πρόληψη των θυμάτων εμπορίας, για την πρόβλεψη της οικογενειακής επανένωσης και των δικαιωμάτων των γυναικών ως συνοδεύοντα μέλη.

Η έκθεση αναγνωρίζει το δικαίωμα των κρατών μελών να αποφασίζουν για τον αριθμό και τους κανόνες με τους οποίους δέχονται τους μετανάστες στο έδαφός τους. Μέσα σ' αυτό λοιπόν το πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας, υποστηρίζουμε τον σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών, των οικογενειακών τους δικαιωμάτων και, ιδιαίτερα, των δικαιωμάτων των παιδιών, σύμφωνα με τις διεθνείς Συνθήκες και Πρωτόκολλα.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε ότι η ένταξη είναι μια διαδικασία πολύπλοκη και αμφίδρομη. Παράλληλα λοιπόν με αυτό το πλαίσιο υποδοχής και σεβασμού των δικαιωμάτων των μεταναστριών που πρέπει να εφαρμόσουμε με έναν καλό συντονισμό και αξιοποίηση όλων των πολιτικών μας, πρέπει να συνεργαστούμε σοβαρά με τις χώρες προέλευσης και τις κοινότητες των μεταναστών στις κοινωνίες μας για να προετοιμάσουμε τη σωστή ένταξη των μεταναστών και, κυρίως, των μεταναστριών, διότι είναι αυτές που γνωρίζουν λιγότερο από όλους τα δικαιώματά τους, καθώς και τα ευεργετήματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα δικαιώματα αυτά. Αυτά έχουν να κάνουν με τη γλώσσα, με τις αρχές, τις αξίες μας, με τις δυνατότητες επαγγελματικής σταδιοδρομίας, με τις δυνατότητες συμμετοχής στο εκπαιδευτικό σύστημα των παιδιών τους. Έτσι θα επιτευχθούν καλύτερα οι στόχοι μας για ανάπτυξη και ευημερία, αλλά και ο αγώνας μας για αλληλεγγύη, για δικαιοσύνη ανά τον κόσμο και για προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ευχαριστώ θερμά όλες τις πολιτικές ομάδες που με τη συμμετοχή τους εμπλούτισαν την εργασία μου και συνέβαλαν στο να προτείνουμε ένα κείμενο που έχει συνεκτικότητα, σέβεται την επικουρικότητα, το κοινοτικό και διεθνές νομικό κατεστημένο και περιλαμβάνει με τόλμη και βαθεία προσέγγιση τα πραγματικά προβλήματα και τις πραγματικές προκλήσεις.

1-114

Franco Frattini, *Vicepresidente della Commissione*. – Signor Presidente, devo davvero esprimere i miei complimenti alla relatrice per questa relazione.

Io condivido le linee generali delle sue considerazioni, in primo luogo per quanto riguarda l'accesso all'impiego. Credo che il ruolo della donna possa essere uno dei contributi alla realizzazione in Europa di una politica di sviluppo e di lavoro davvero equilibrata e completa. Come saprete, questo è uno degli obiettivi della Strategia di Lisbona ed è soprattutto un modo per garantire alla donna un pieno inserimento nella società e una vita davvero indipendente, per cui condivido pienamente la centralità del tema del lavoro.

Condivido anche la centralità del tema dell'integrazione per le donne immigrate, in primo luogo per quanto riguarda l'apprendimento della lingua. L'apprendimento della lingua del paese dove si vive deve essere un elemento fondamentale per l'integrazione di tutti: uomini, donne, giovani e bambini. In particolare, per quanto riguarda le donne, noi constatiamo un ritardo nel garantire un reale accesso alla lingua che si parla nel paese dove si è ospitati, e questo è un fattore che rallenta e rende difficoltosa l'integrazione.

Come ricorda giustamente la relatrice, il tema dell'integrazione è connesso all'indispensabile dialogo interculturale e interreligioso. Io credo che l'Unione europea si basi su valori assoluti di rispetto della dignità di ogni donna e di ogni uomo, e che quindi non sia possibile accettare, in nessun caso, le mortificazioni della dignità dell'essere umano, in questo caso della dignità della donna, che sono esattamente il contrario di simboli di integrazione.

Io guardo con preoccupazione alle ipotesi in cui, ad esempio, le donne sono costrette a portare forzatamente dei simboli di sottomissione del loro status femminile, come il velo che copre integralmente la faccia e non permette di essere viste. Questi sono simboli che purtroppo mal si conciliano con l'integrazione e fanno pensare a una sottomissione della donna.

Ritengo altresì assurdo che in alcuni paesi europei esista il cosiddetto delitto d'onore, che chiamerei piuttosto "delitto del disonore", e certamente io mi farò ancora di più promotore di iniziative per abolire questo delitto che, a mio avviso, deve essere aggravato e non attenuato, per il fatto di avere colpito, con motivazioni di questo genere, valori assoluti come la vita, l'integrità fisica e la dignità delle persone.

In sede di applicazione della direttiva europea sulla riunificazione familiare noi intendiamo prestare una particolare attenzione al contrasto ai matrimoni forzati. Questo è un altro tema su cui io lavorerò. Voi sapete che si tratta di una direttiva vincolante per gli Stati membri. Nella sua applicazione a livello nazionale io accorderò una speciale attenzione alle forme di violenza nell'ambito della famiglia rappresentate dai matrimoni forzati e dai matrimoni poligamici, che non sono consentiti dalle leggi dell'Unione europea e degli Stati membri, e alle garanzie alle donne in caso di separazione o di divorzio, affinché esse non possano essere individuate come cittadine di serie B quando il matrimonio si rompe.

Nell'ambito delle direttive sui richiedenti asilo e sui rifugiati io credo che si debba sottolineare un aspetto. Per la prima volta le discriminazioni fondate sulla condizione femminile debbono essere fatte valere come una ragione sufficiente per

ottenere lo status di rifugiato. Io credo che il fatto di essere soggetta a violenze nell'ambito della famiglia e a mutilazioni genitali femminili, o di rischiare di essere soggetta a un matrimonio forzato, giustifichi da solo il riconoscimento dello status di "rifugiato" per la donna che dimostri di essere esposta a questi rischi.

Infine desidero indicare, ancora una volta con sincerità, alla relatrice un aspetto su cui nutro dei dubbi, vale a dire la piena parificazione della condizione delle donne immigrate illegali a quella delle donne immigrate legali. Io credo che ci sia un ambito in cui i diritti assoluti devono essere garantiti a tutti, senza differenza di status. È ovvio che i diritti all'assistenza sanitaria, a trattamenti medici d'urgenza e a una minima condizione per la sussistenza non possono essere negati solamente perché per un certo periodo, magari attendendo di essere rimpatriati, si risiede in condizione di illegalità.

C'è sicuramente una base di diritti comuni, ma mi sembra che non dovremmo andare oltre nel confondere i due piani. C'è una condizione di immigrazione illegale che ha delle regole e dei trattamenti. La condizione di immigrazione legale è diversa. Equiparare entrambe totalmente dà un messaggio pericoloso ed è ovviamente su questo che noi stiamo lavorando, per una politica europea armonica sia sull'immigrazione illegale sia sull'immigrazione legale.

1-115

Amalia Sartori, a nome del gruppo PPE-DE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, intervengo volentieri a sostegno della relazione della collega Kratsa-Tsagaropoulou anche se con un po' di amarezza, visto che questo ultimo fine settimana ci ha riservato nuovamente una notizia drammatica relativa al mondo delle donne, vale a dire la lapidazione di una donna a Baghdad avvenuto sabato 21 ottobre.

Io credo che tutti siano consapevoli del fatto che, solo attraverso una pari dignità della donna in tutto il mondo, può avvenire un cambiamento anche all'interno dei grandi problemi che il mondo oggi si trova ad affrontare. È stato in questa logica e con questa convinzione, cioè con la convinzione del valore e del ruolo che la donna potrà avere oggi e domani nel consentire a questo mondo di orientarsi verso una soluzione di convivenza pacifica, che io ho apprezzato il lavoro svolto dalla collega Kratsa-Tsagaropoulou, in cui si prende in considerazione soprattutto il fatto che le donne sono delle migranti un po' particolari.

Preferiremmo che non fosse così, ma è così. In un mondo nel quale la divisione è ancora così netta – e per gran parte del mondo si tratta ancora di una divisione di diritti e di doveri – io credo che trattare allo stesso modo donne e uomini migranti sarebbe probabilmente sbagliato, come è sempre sbagliato trattare nell'identico modo situazioni diverse.

È quindi necessario che l'Unione presti una particolare attenzione all'immigrazione femminile, che tenga conto anche di risvolti che non caratterizzano invece l'immigrazione maschile, un'attenzione che credo possiamo ritrovare nella relazione della collega Kratsa-Tsagaropoulou che intendo pertanto sostenere.

1-116

Marie-Line Reynaud, au nom du groupe PSE. – Monsieur le Président, je tiens à remercier chaleureusement Madame Kratsa pour son engagement et son sens de la coopération. Ce rapport d'initiative est à mon avis l'un des plus importants sur lesquels nous ayons eu à nous prononcer depuis le début de la législature en matière de droit des femmes.

La situation des femmes migrantes a en effet été un sujet trop longtemps négligé par nos gouvernements, alors même que leur nombre augmente et qu'elles constituent désormais la majorité des personnes arrivant sur le territoire de l'Union. Ce sont elles qui tissent les premiers liens sociaux et d'intégration entre leur famille et les nationaux. Or, ce rapport propose de nombreuses orientations visant à mettre fin à la double discrimination, ethnique et sexuelle, que subissent souvent ces femmes.

Je me réjouis notamment qu'ait été intégré à ce rapport un certain nombre de dispositions concernant les femmes en situation irrégulière, car elles constituent une sous-catégorie privée de droits et donc d'autant plus vulnérable. Aussi est-il fondamental que ces femmes puissent bénéficier, quel que soit l'État membre dans lequel elles résident, de droits élémentaires tels que l'accès à des soins médicaux d'urgence, à une assistance juridique et à la possibilité de scolariser leurs enfants, ce qui est le cas dans mon pays.

Enfin, je me félicite que figure dans ce texte un autre point auquel je suis particulièrement attachée, à savoir le statut des femmes arrivées sur le territoire de l'Union dans le cadre d'un regroupement familial. En effet, ces femmes n'ont souvent d'existence juridique qu'à travers leur époux et sont donc placées dans une situation de dépendance absolue. Ce rapport demande que leur soit accordé le plus rapidement possible un statut indépendant et autonome et, surtout, que ce statut soit automatiquement conservé en cas de rupture de liens entre les deux conjoints.

J'espère donc que ce rapport recueillera une très large majorité au sein de notre Parlement et que les propositions ambitieuses qu'il contient ne resteront pas lettre morte.

1-117

Hiltrud Breyer, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Dieser Bericht von Frau Kratsa-Tsagaropoulou — ich bedanke mich dafür — bedeutet kräftigen Rückenwind für die Rechte der Frau, insbesondere für die Rechte der Migrantinnen. Das war längst überfällig!

Zu lange haben wir einen kulturellen Relativismus gegenüber Migrantinnen hingenommen. Ich freue mich, dass viele unserer Initiativen aufgegriffen wurden, wie etwa verpflichtende Meldungen von Genitalverstümmelungen oder längst fällige Sanktionen bzw. Bestrafungen bei Zwangsehe. Ich hoffe, dass wir auch durchsetzen können, dass es verbindliche Sprachkurse für Migrantinnen geben wird, denn nur dann können sie von ihren Rechten auch Gebrauch machen. Sprache ist auch ein wichtiger Bausein zur Integration.

Wir müssen Schluss damit machen, dass in Europa Mädchen aus Migrationsfamilien nicht verbindlich am Sexualkunde- oder am Sportunterricht teilnehmen, dass sie zum Teil sogar von der Schule genommen werden oder ihnen der Schulbesuch versagt wird. Hier sollten wir ganz entschieden und lautstark unsere Stimme erheben!

Sehr wichtig ist uns auch, dass Frauen einen legalen Status erhalten, der nicht an den ihres Mannes gekoppelt. Herr Frattini, hier möchte ich Sie persönlich ansprechen: Ich habe vor kurzem in einer schriftlichen Anfrage gebeten, mir mitzuteilen, ob Sie meine Besorgnis darüber teilen, dass es in verschiedenen Mitgliedstaaten eine Reihe von Gerichtsurteilen gibt, in denen Polygamie quasi unterstützt wird und auch die entsprechenden Hilfen zugesagt werden.

Ich war sehr erschüttert, von einem für Justiz zuständigen Kommissar zu erfahren, dass Polygamie zum Schutz der Frauen sei. In Europa ist Bigamie verboten, und ich hätte gerne eine Antwort von Ihnen, denn ich kann mir nicht vorstellen, dass mit Ihrem Wissen gesagt wird, Polygamie sei zum Schutz der Frau, wohingegen bestimmte Formen von gleichgeschlechtlichen Lebenspartnerschaften verboten sind.

1-118

Feleknas Uca, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich bedanke mich ganz herzlich bei Rodi Kratsa-Tsagaropoulou für ihren umfassenden Bericht. Wir als GUE/NGL-Fraktion unterstützen diesen Bericht in vollem Umfang. Er stellt eine Bereicherung für den Informationsstand über die Rechte von Migrantinnen in der Europäischen Union dar.

Im Wissen, dass der Anteil weiblicher Migranten mittlerweile 54 % beträgt, ist es ganz und gar unverständlich und erschütternd, wie ignorant sich die europäischen Regierungen gegenüber dieser Tatsache verhalten und wie wenig demnach auf die spezifischen Bedürfnisse von weiblichen Migranten eingegangen wird.

Mir ist es ein besonderes Anliegen, an dieser Stelle deutlich auf die eklatanten Mängel hinsichtlich der Integrationspolitiken der Mitgliedstaaten hinzuweisen. Von Migrantinnen wird erwartet, dass sie sich stillschweigend und problemlos in das System integrieren, keine Forderungen stellen und dem nationalen Arbeitsmarkt größtmöglichen Gewinn bescheren. Wenn Länder jahrzehntelang vor den Herausforderungen durch Migranten die Augen verschließen und dann die Schuld an der gescheiterten Integration den Zugewanderten in die Schuhe schieben, ist das für mich nur ein weiteres Zeichen für Ignoranz und politische Blindheit.

Ich fordere ein genderspezifisches Migrationsmanagement, welches die Rechte der Migrantinnen auf Bildung, Gesundheit, Sicherheit und Unabhängigkeit konsequent berücksichtigt und fördert. Andernfalls riskieren wir einen weiteren Zuwachs beim Frauenhandel, die Ausbeutung weiblicher Hausangestellter, die gesellschaftliche Isolation der Frauen und häusliche Gewalt.

1-119

Roberta Angelilli, *a nome del gruppo UEN*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, innanzitutto mi voglio congratulare con la relatrice per l'ottimo lavoro svolto, e in particolare per avere evidenziato importanti priorità per poter garantire un'immigrazione intesa soprattutto come integrazione biunivoca, e quindi sociale, linguistica e culturale, vale a dire un'integrazione fondata sul rispetto reciproco dei diritti e dei doveri.

Tra i primi diritti che vanno garantiti alle donne migranti c'è quello di prevenire e combattere i delitti d'onore, i matrimoni forzati, le mutilazioni genitali o qualsiasi altra forma di costrizione violenta e di sfruttamento. A tale proposito, a nome del mio gruppo, ho presentato un emendamento in cui si sottolinea la necessità di attuare campagne di informazione capillari dirette proprio alle donne migranti, affinché esse possano essere informate sui loro diritti e sulle strutture a cui rivolgersi in caso di bisogno.

Infine, occorre che l'Unione europea adotti finalmente disposizioni specifiche in modo tale da incoraggiare anche gli Stati membri a elaborare leggi che vietino esplicitamente alcuni dei delitti e alcune delle questioni di cui abbiamo già parlato. In conclusione, desidero ringraziare il Commissario Frattini per l'impegno che anche questa sera ha sottolineato, un impegno che la Commissione intende mettere nell'affrontare questi problemi.

1-120

Urszula Krupa, *w imieniu grupy IND/DEM*. – Panie Przewodniczący! Na ogromnie ważny problem emigracji, zwłaszcza kobiet, z powodu postępującej globalizacji i komplikacji współczesnego życia należałoby spojrzeć także od strony niepowetowanych strat dla kraju, z którego ludzie emigrują. Problemem jest także narastające ubóstwo krajów wykorzystywanych przez kraje bogate i wysoko rozwinięte. Możliwość opuszczenia swojej ojczyzny jest zapewne jakimś pozytywem. Jednak emigranci zostają oderwani od wspólnoty zjednoczonej historią, tradycją i kulturą. Wyjeżdża człowiek, który mógłby przyczynić się do pomnażania wspólnego dobra, natomiast rozpoczynając życie w obcej dla siebie kulturze i języku, pracuje dla dobra innego społeczeństwa, w którym jego przymusowa sytuacja bywa niejednokrotnie wyzyskiwana. Dlatego ogromnie ważne jest odpowiednie prawodawstwo, zwłaszcza dotyczące opieki socjalnej i uprawnień człowieka do pracy, co w pewnej mierze podkreśla omawiany dokument. Ponadto ważna jest prawidłowa hierarchia wartości, dbanie nie tylko o dobra materialne, ale i moralne, z uwzględnieniem głębokiego sensu ludzkiej pracy, jednak bez ingerencji w osobiste życie kobiet związane z rodzeniem dzieci i zakładaniem rodziny.

1-121

Esther Herranz García (PPE-DE). – Señor Presidente, la emigración es necesaria y es también enriquecedora para nuestra sociedad, cultural, económica y socialmente, y hoy no vamos a decir lo contrario. Pero sí es verdad que puede traernos problemas si no la gestionamos bien.

No debe ser nunca un problema, porque nosotros tenemos que hacer que no lo sea cuando hacemos estas leyes en todas las Cámaras de la Unión Europea. Pero, si los Parlamentos no tienen cuidado, pueden causar problemas que se transforman en xenofobia y en racismo en las sociedades, y es precisamente eso lo que se trata de evitar.

Se ha cometido un error al realizar este informe, pues no se ha abarcado únicamente la emigración legal, sino que se han equiparado la legal y la ilegal. Esto es un mensaje peligroso, porque puede hacer que algunas mafias se froten las manos al escuchar determinadas cosas que se dicen en ese informe.

La democracia, que es el sistema que afortunadamente nos rige a todos nosotros, se basa en la libertad del individuo, y ésta se garantiza con el respeto a la ley, tanto a la de los Estados miembros —porque éste es un problema subsidiario—, como a los Reglamentos y a las Directivas que tengamos ahora o en un futuro.

Lo importante es el respeto a la ley. Y me temo que algunas de las enmiendas presentadas por la izquierda radical no respetan la ley de los Estados miembros y van contra la igualdad, contra la democracia y contra la libertad de los individuos.

Por tanto, yo pediría una reflexión sobre esas enmiendas que intentan llamar a las mafias, confundir a los emigrantes y atraer más inmigración ilegal, porque pueden prestar un flaco favor a los emigrantes y a todos los ciudadanos europeos, por los efectos llamada, por el trajín y el negocio de las mafias y porque no quedan claros los criterios para la concesión de los permisos de residencia.

Por último, quiero hacer una referencia: respecto de los casos de mutilación o matrimonios forzados, yo pido a esta Cámara y a la Comisión aquí presente que, cuando hablemos con esos terceros Estados y les concedamos dinero para cooperación, si de verdad apostamos por las mujeres y por su igualdad, antes de entregarles el dinero les exijamos que respeten los mínimos derechos fundamentales.

1-122

Edite Estrela (PSE). – Gostaria de começar por felicitar a colega Kratsa-Tsagaropoulou. Estamos todos de acordo: uma política europeia de imigração deve ter em consideração a dimensão do género e a situação das mulheres nos vários Estados-Membros, uma vez que são vítimas de uma dupla discriminação: sexual e étnica, conforme já aqui foi dito, sendo ainda discriminadas nas sociedades de acolhimento e no seio da sua própria comunidade.

A participação das mulheres imigrantes em todas as manifestações da vida social do país de acolhimento é essencial para retirá-las do isolamento e para que possam contribuir para a integração das gerações mais jovens. Para isso, no entanto, é necessário eliminar algumas barreiras, começando pela barreira linguística. Em certas comunidades de imigrantes as mulheres não enfrentam apenas a marginalização, como são igualmente obrigadas a casamentos forçados e submetidas a práticas humilhantes e cruéis, como por exemplo a mutilação genital, e, conforme o afirmou o Comissário Frattini, são vítimas de crimes de desonra. Cumpre aos Estados-Membros combaterem, por todos os meios, estas práticas criminosas, que devem ser consideradas causas justificativas de um pedido de asilo.

1-123

Luisa Morgantini (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio l'on. Kratsa-Tsagaropoulou per la sensibilità che la caratterizza e per le proposte positive sul ruolo e la condizione delle immigranti nell'Unione europea, sia di quelle legali che di quelle illegali.

Si tratta di donne migranti che sono discriminate nel lavoro, violate nel corpo e nella mente, usate come merce per il traffico sessuale, private della libertà e del passaporto, ricattate da pratiche patriarcali e uccise per delitti d'onore. Vorrei

tuttavia ricordare a tutti noi che, in realtà, queste donne sono usate e sfruttate dalle famiglie europee e dagli imprenditori europei. Molto spesso sono sole, con il dolore di aver lasciato i figli nei luoghi della loro nascita. Lavorano come badanti, alleviando le pene e la solitudine di anziani e malati, e non hanno sicurezze. Su questo io credo che dobbiamo fare molto.

Queste donne rappresentano una grande percentuale della forza immigrata e una grande risorsa per i paesi europei. Non sono solo vittime, ma sono donne diverse tra loro che, in questi anni, si sono organizzate in associazioni, hanno cercato relazioni e si sono messe in rete con le donne autoctone. Esse chiedono l'accesso all'informazione, ai servizi sanitari e agli alloggi. Vogliono essere protagoniste della loro vita e noi dobbiamo aiutarle. È per questo che dobbiamo assicurare il *mainstreaming* nella lotta contro le discriminazioni e applicare in ogni Stato membro le direttive che l'Unione europea si è data – di cui parlava anche Frattini – a partire dall'accoglienza fino alla cittadinanza attiva. Le esperienze delle donne migranti e la loro critica alla disuguaglianza contribuiscono a tracciare la strada per la democrazia delle non molte differenze.

1-124

Bogusław Rogalski (IND/DEM). – Panie Przewodniczący! Współczesny świat jest sceną masowych migracji o różnym podłożu. Mamy migrację ekonomiczną, czyli zarobkową, której celem jest poprawa statusu materialnego i to ona jest najbardziej rozpowszechniona. Mamy też migracje, których celem jest łączenie rodzin oraz te związane z prześladowaniami w kraju pochodzenia.

W dzisiejszym świecie, w którym dzięki rozwojowi techniki podróżowanie staje się coraz łatwiejsze i tańsze, problem imigracji będzie narastał. Musimy zatem wyjść na przeciw rosnącej fali przybyszów zwłaszcza w Europie. Rozsądnym wyjściem, i to wyjściem dalekowzrocznym, powinno być unikanie dyskryminacji obcokrajowców, zwłaszcza kobiet, które stanowią ich większość. Obecnie zbyt duża liczba imigrantów zepchnięta jest na margines społeczny. Państwa członkowskie Unii powinny stworzyć lepsze warunki do asymilacji obcokrajowców w naszych społeczeństwach, zachowując jednocześnie szacunek dla ich pochodzenia. Unikniemy w ten sposób problemu wyalienowania imigrantów, który jest zarzewiem frustracji, czasami buntów społecznych i bardzo często życia w nędzy.

1-125

Edit Bauer (PPE-DE). – Oznámenie Komisie o demografickej budúcnosti Európy konštatuje, že v budúch piatich desaťročiach nastane dramatický pokles obyvateľov členských štátov v pracovnom veku. Pokles sa odhaduje na 48 miliónov.

Aj pri optimistickom predpoklade, že Európa nájde v sebe dostatok síl na ďalší demografický rozvoj a nájde tiež zdroje na rozvoj produktivity práce, sa Európa nezaobíde bez mohutného prílevu nových migrantov – odhad hovorí o 40 miliónoch. To znamená možno najväznejšiu výzvu, ktorá stojí pred Európskou úniou.

Správa, ktorú máme pred sebou a za ktorú ďakujem pani Kratsa, poukazuje na to, že postavenie žien–migrantiek v tomto procese zohráva rozhodujúcu úlohu. Táto skupina žien vyžaduje zvláštnu pozornosť nielen preto, že sú častými obeťami diskriminácie, ale preto, že majú kľúčové postavenie v integrácii druhej a tretej generácie, preto ich prístup k vzdelaniu má zásadný význam. Na pozadí týchto výziev sa ukazuje nevyhnutnosť a urgentnosť vytvorenia spoločných postupov pre integráciu migrantov a vytvorenia spoločných postupov pre migračnú politiku. Z rôznosti prístupov jednotlivých krajín totiž vyplývajú zbytočné nedorozumenia.

Vývoj obchodovania s ľudskými bytosťami a pašovania ľudí ukazuje tiež na naliehavosť jasnej politiky prijímania legálnych migrantov, na transparentnosť, na existenciu jasných pravidiel a prístupnosť na spoločný trh práce. Nedostatok legálnych možností jasne nahráva ilegálnym činnostiam, pričom ilegálne prichádzajúci sú najviac vystavení všetkým druhom porušovania ľudských práv, zostávajú bez pomoci, ktorá by im ako obeťam prislúchala.

Pri ďalšom uvažovaní je však nevyhnutné robiť jasný rozdiel medzi azylovou politikou, migráciou legálnou a nelegálnou. Miešanie týchto pojmov je zdrojom ďalších nepotrebných nedorozumení.

1-126

Britta Thomsen (PSE). – Hr. formand! Hr. kommissær, kære kolleger! Jeg vil takke ordføreren for denne meget vigtige og yderst relevante betænkning. Immigration til Europa har skiftet karakter. I dag kommer der flere kvinder end mænd, fordi der er stor efterspørgsel efter arbejdskraft inden for den operationelle service- og omsorgssektor. Imidlertid er dette arbejdsmarked også kendetegnet ved en stor grå økonomi, hvor de almindelige regler for løn, arbejdstid og arbejdsmiljø ikke gælder. Kvinderne befinder sig derfor i en meget sårbar situation uden social og økonomisk beskyttelse, og mange af dem udfylder jobfunktioner, som ikke vil give mulighed for legalisering.

De illegale immigrantkvinder er som følge af deres sårbare situation i større fare for at blive udsat for misbrug både fysisk og psykisk, og netop på grund af deres ulovlige status er de lette ofre for misbrug og seksuel udnyttelse på arbejdspladsen. De er også i særlig høj grad i fare for at blive nægtet deres grundlæggende rettigheder, og de bliver ofre for vold og diskrimination i dagligdagen. Mange tør ikke anmelde overgreb af angst for deportation.

Det er bydende nødvendigt at sætte større fokus på immigrantkvindernes vilkår. Vi bør sikre, at medlemsstaterne i deres lovgivning tager højde for de problemer, som de kvindelige immigranter står overfor. Kvinder, der er ofre for menneskehandel eller udsat for vold, bør kunne opnå midlertidig opholdstilladelse og have ret til juridisk bistand og adgang til sundhedsvæsen og socialhjælp, hvad enten de har lovligt ophold i landet eller ej.

1-127

Pia Elda Locatelli (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, condivido la relazione della collega Kratsa-Tsagaropoulou e di essa voglio sottolineare, concordando con lei, che l'applicazione nell'Unione della direttiva sul ricongiungimento familiare è insoddisfacente e che è necessario modificare la direttiva al fine di ridurre i tempi di acquisizione di uno *status* autonomo per il coniuge, quasi sempre la moglie, e di garantire alla stessa il mantenimento dello *status* in caso di separazione, divorzio e decesso.

Ribadisco inoltre l'importanza di alcuni strumenti di intervento comunitario, in particolare il programma Daphne, perché essi integrano le lacune delle politiche nazionali, troppo spesso carenti rispetto alla dimensione di genere relativamente sia ai contenuti delle politiche, sia alla raccolta dei dati. Infine, la relazione esorta a includere il rischio di mutilazioni genitali femminili tra i motivi di richiesta d'asilo.

Sono d'accordo, ma credo sia ormai giunto il momento di includere tra i motivi di richiesta d'asilo altri fattori di repressione della sessualità femminile, quali l'omosessualità e i comportamenti cosiddetti adulterini per i paesi in cui questi comportamenti vengono sanzionati violentemente. Penso, a tale riguardo, alla lapidazione in Iran.

1-128

Emine Bozkurt (PSE). – Voorzitter, immigrantenvrouwen zijn als groep geen probleem maar een kans, een groep die kwetsbaar is, dat is waar. Kwetsbaar omdat ze behalve als vrouw misschien ook als moslim, Somalische of Marokkaanse blootstaan aan discriminatie. Kwetsbaar ook voor huiselijk geweld, kwetsbaar omdat ze wellicht ook de lokale taal niet spreken of financieel afhankelijk zijn van echtgenoot of vader. Dus moeten we ze ondersteunen door huiselijk geweld en eerwraak niet ongestraft te laten, maar met alleen strengere wetgeving ben je er nog niet. Het is niet genoeg dat vrouwen rechten hebben op papier, ze moeten deze ook kunnen claimen in de praktijk, want een vrouw die afhankelijk is van de dader van huiselijk geweld zal in de praktijk niet veel hebben aan de rechten die ze op papier heeft.

Daarom moeten we de financiële onafhankelijkheid van migrantenvrouwen bevorderen door discriminatie op de arbeidsmarkt tegen te gaan, bijvoorbeeld. Meer participatie van migrantenvrouwen op de arbeidsmarkt is goed voor de economie. Een kans die we ook niet moeten laten lopen is de positieve invloed die migrantenvrouwen kunnen hebben op de integratie van hun kinderen in de nieuwe samenleving. Als ontvangende gemeenschap moeten we daarom openstaan voor ondersteuning van en contact met migrantenvrouwen. Zij horen er ook bij en ik ben blij dat mevrouw Kratsa in haar verslag veel oog heeft voor deze punten en ik wil haar dan ook bedanken voor haar goede verslag.

1-129

Teresa Riera Madurell (PSE). – Señor Presidente, quiero felicitar a la ponente y destacar una idea. Toda política de inmigración debe considerar ciertamente las especificidades de género, pero también las diferencias entre las comunidades emigrantes, puesto que las causas de la doble discriminación que sufren las mujeres emigrantes y los problemas que de ello se derivan son distintos según la motivación que las ha llevado a emigrar.

Si las mujeres que emigran solas por motivos económicos encuentran empleo, éste suele ser de bajo nivel, y a veces en puestos de trabajo no declarados, lo que no les da ni la independencia ni la seguridad que buscaban, pero les permite relacionarse e ir avanzando en su integración. Sin embargo, las mujeres que emigran por reunificación familiar suelen permanecer en su casa, sin tener la oportunidad de familiarizarse con la sociedad de acogida ni la posibilidad de aprender la lengua, lo que dificulta su integración y aumenta su aislamiento.

La designación del año 2007 como «Año europeo de la igualdad de oportunidades para todos» y de 2008 como «Año europeo del diálogo intercultural» deberá servir para sensibilizar a la ciudadanía sobre esta situación, siempre dura pero diversa, de las mujeres emigrantes, y para poner en práctica políticas igualitarias e integradoras, acordes con cada situación.

1-130

Franco Frattini, Vicepresidente della Commissione. – Signor Presidente, onorevoli deputati, desidero fare solamente una breve riflessione dopo aver ascoltato molti interventi che condivido. In primo luogo, onorevole Breyer, voglio dirle che io ho sempre considerato e sempre considererò il matrimonio poligamico come contrario alla legge e come una grave violenza nei confronti del diritto della donna di scegliere liberamente. Posso quindi confermarle che continuerò a muovermi in questa direzione.

Alcune delle onorevoli intervenute – l'onorevole Angelilli e l'onorevole Morgantini – hanno sollevato il tema della comunicazione. Io credo che – se così posso dire – dare una voce alle donne immigrate in modo più diretto e più forte possa essere di grande aiuto, anche per elaborare delle politiche europee di difesa più forte. "Dare una voce" vuol dire consentire a queste persone di avere a disposizione mezzi efficaci per poter parlare ed essere ascoltate. In caso contrario, si

rischia – permettetemi di dirlo – che anche la voce di queste donne sia soggetta a un filtro, che viene operato dalla stessa comunità all'interno di cui risiedono.

In tanti paesi d'Europa sono noti casi di segregazione personale e di sottomissione di donne immigrate. Si tratta di un settore, tra i tanti di cui mi occupo, in cui io ricevo il minor numero di denunce individuali. Se lo paragono ad altri settori che toccano la protezione dei diritti fondamentali delle persone, la violenza individuale contro le donne nelle comunità immigrate è quello per cui arrivano il minor numero di denunce di casi specifici. Perché? Perché c'è la paura di denunciare tali casi, perché essi non arrivano alla comunicazione, perché le donne stesse sono soggette a violenza per non rivelare gli abusi che subiscono all'interno del territorio libero e democratico degli Stati membri. La comunicazione è quindi un tema assolutamente centrale.

Infine, proprio per aiutare questo sforzo di integrazione, vorrei segnalare che nella primavera del 2007 pubblicherò un manuale europeo sull'integrazione, che uscirà in tutte le lingue parlate nei paesi dell'Unione europea, in cui saranno descritti i casi di integrazione riuscita nella città, nelle province e nelle regioni dove essi sono stati rilevati. Con la diffusione di milioni di copie di questo manuale pratico, faremo conoscere esempi positivi affinché essi possano essere imitati. Si tratta di esempi che arrivano dal mondo degli enti territoriali. Posso dirvi che finora il settore in merito al quale ho il minor numero di informazioni è proprio quello dell'integrazione di donne immigrate.

Mi rivolgo quindi a voi, affinché nei prossimi mesi io possa ricevere esempi concreti, positivi e anche negativi, sui quali intervenire. Altrimenti, continueremo a rendere importanti dichiarazioni di principio senza poi tradurle in atti concreti, che è invece quello che io intendo fare.

1-131

President. – The debate is closed.

The vote will take place tomorrow at 12.00.

1-132

17 - Recovery of Community funds (debate)

1-133

President. – The next item is the report by Paulo Casaca, on behalf of the Committee on Budgetary Control, on the recovery of Community funds (2005/2163(INI)) (A6-0303/2006).

1-134

Paulo Casaca (PSE), relator. – Senhor Presidente, Sra. Comissária Grybauskaitė, a correcta determinação, escrituração, recuperação, transparência, rigor, proporcionalidade e harmonização das regras e procedimentos é o que necessitamos para os montantes em dívida ao orçamento comunitário. Infelizmente é o que estamos muito longe de ter.

As instituições europeias não se podem fechar num universo de normas e regulamentos ignorando a forma como se comporta a realidade. Por isso mesmo este relatório sobre a recuperação de fundos comunitários parte de um exemplo concreto, nomeadamente aquele em que o montante por recuperar é o maior, estando estimado em quase 100 milhões de euros. A gravidade dos factos é maior ainda.

Trata-se de um crime cometido por uma organização criminosa que contou com a colaboração de numerosas empresas europeias que, mercê da investigação e colaboração das autoridades italianas, foi comunicado de forma pormenorizada às instâncias europeias. A investigação levada a cabo pela *Guardia de finanzia* sobre a importação de contrabando de manteiga por empresas controladas pela camorra napolitana, a sua adulteração com sebo de boi, óleos vegetais e a substância química lipostrol, a venda de dezenas de milhares de toneladas do produto final a diversas empresas europeias e, por fim, a utilização deste produto para a utilização fraudulenta de restituições à exportação e subvenções ao escoamento para produtos de pastelaria, foi transmitida oportunamente às autoridades comunitárias e nacionais envolvidas.

Passados sete anos sobre a investigação italiana, o balanço que podemos fazer é o seguinte: num dos Estados-Membros envolvidos, as autoridades só decidiram abrir um inquérito quatro anos após o relatório inicial italiano, não se tendo ainda recuperado qualquer parte dos mais de 40 milhões de euros que se estima faltarem. Noutro Estado-Membro o inquérito não teve ainda qualquer desenvolvimento, não tendo assim sido recuperado nada dos mais de 50 milhões de euros em falta. Num terceiro Estado-Membro o problema foi considerado meramente administrativo e as coimas aplicadas foram reduzidas a valores quase simbólicos.

Fora de Itália, onde por iniciativa nacional foram realizadas dezenas de detenções por assassinio, posse ilegal de armas e associação criminosa, e onde decorrem ainda complexos processos judiciais, não há qualquer expectativa realista de que nos vários outros países envolvidos alguém venha a ser condenado ou o dinheiro comunitário a ser recuperado, tudo apontando para que a globalidade do processo venha a cair numa situação de prescrição.

Por efeito do segredo de justiça nacional, a maior parte das autoridades nacionais responsáveis pela segurança alimentar não foram, até à data, avisadas da existência desta fraude. Enquanto autoridades comunitárias e nacionais agem com tanta falta de zelo e tanta falta de coordenação perante um crime desta dimensão, são inúmeros os casos de que sou testemunha em que, ao abrigo dos poderes discricionários dados em nome da recuperação de fundos comunitários, agricultores honestos são vítimas de processos compulsivos de devolução de dinheiro que os colocam por vezes na miséria, sem qualquer razão substantiva e por razões processuais que nem sempre são verdadeiras. Para estes, a presunção da inocência, o direito a serem informados sobre a acusação, a proporcionalidade e a garantia dos meios adequados de defesa são letra morta. A questão é que o artigo 280º do Tratado está a ser ignorado. A cooperação entre a Comissão e os Estados-Membros para proteger os interesses financeiros da Comunidade é uma ficção. A protecção eficaz e equivalente desses interesses perante o cidadão não é cumprida.

Nestas circunstâncias, seja através de uma redefinição das funções do Eurojust, seja através da criação de um Procurador europeu, seja através de qualquer outro mecanismo eficaz, a situação tem de ser mudada de forma radical. Precisamos de uma iniciativa europeia que faça com que a cooperação em matéria de justiça tendo em vista a protecção dos interesses financeiros da Comunidade passe a ser uma realidade e não uma ficção, conforme pudemos constatar neste caso, que foi o maior da finanças comunitárias.

1-135

PRZEWODNICZY: JANUSZ ONYSZKIEWICZ
Wiceprzewodniczący

1-136

Dalia Grybauskaitė, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to thank Mr Casaca for a very good, interesting and useful report. It takes account of direct management, which is mainly the responsibility of the Commission, and shared management, which the Commission shares with the Member States.

Regarding recoveries in direct management, the Commission thanks the rapporteur for his support in the current revision of financial regulation which we have already placed on the table, in particular the proposals aiming to establish a uniform time limit of five years, and of course the level of privilege for Community entitlement to fiscal claims in national law which, to our regret, the Council was reluctant to support.

Regarding recoveries in shared management, the Commission agrees with the emphasis placed on the responsibility of the Member States, since this accounts for the biggest part of Community expenditure. The Commission shares the rapporteur's analysis concerning the low level of recoveries by some Member States. In one particular case, the sum involved is EUR 95 million.

However, I would like to mention that this Commission has laid special emphasis on recovery. Between 2003 and 2006, the Commission was able to reduce recovery amounts from EUR 553 million to only EUR 160 million by September this year. The specific case of the 95 million is the subject of a criminal investigation in the court of one Member State and another is involved in the problem. So in fact less than EUR 100 million have to be recovered in the near future, and EUR 95 million after the investigation has been completed.

We are very satisfied with the report as a whole. We are working with Parliament, especially the rapporteur on the Financial Regulation. We are cooperating closely with the Committee on Budgets on that. We shall give a proper response to your report and your recommendations in writing.

1-137

Ingeborg Gräßle, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen, liebe Kollegen! Zuerst einmal meinen Dank im Namen der Fraktion an den Berichterstatter für einen wirklich sehr interessanten und auch wichtigen Bericht, denn bei der Einziehung von Gemeinschaftsforderungen liegt noch manches im Argen, vor allem auf der Ebene der Mitgliedstaaten, und es ist ausgesprochen bedauerlich, dass der Rat heute durch Abwesenheit glänzt.

Frau Kommissarin, wir merken, dass es besser vorangeht, seit Sie die Sache in die Hand genommen haben, aber ich glaube, dass wir uns in den nächsten Monaten noch sehr intensiv mit einzelnen Verbesserungsschritten beschäftigen müssen. Vor allem in der Agrarpolitik, dem Herzstück beim Thema Rückforderungen, liegt noch vieles im Argen. Hier haben wir 70 % alte Forderungen aus den Jahren 1971-2002. Es geht hier um 3,1 Milliarden Euro. Davon sind 70 % noch nicht wiedereingezogen. Der gegenwärtige Zustand ist eher skurril: Die Gesamteinziehungsquote liegt bei weniger als einem Fünftel der im Jahr 2002 offenen 6 Milliarden Euro.

Der Präsident des Rechnungshofes – Herr Präsident, ich protestiere eigentlich gegen den Termin dieser Sitzung, weil uns im Ausschuss für Haushaltskontrolle gerade ein sehr wichtiger Bericht präsentiert wird – sagte gerade, dass es bei der Wiedereinziehung zunehmend schleppend zugehe und dass die Sanktionen völlig unangemessen seien. Das Problem liegt bei den Mitgliedstaaten, und ich glaube, dass wir hier auf einer Seite kämpfen. Frau Kommissarin, wir werden die

Forderung nach Gleichstellung der Steuerforderungen mit den Wiedereinzugsforderungen bei den Beratungen für die Haushaltsordnung auf jeden Fall mit aufs Tapet bringen. Für uns ist das ganz wichtig.

Eine weitere wichtige Sache ist, die Arbeit der Prüfer vor Ort stärker zu unterstützen, vor allem jener Prüfer, die in die nationalen Verwaltungen eingebunden sind. Sie laufen Gefahr, von ihrer eigenen Verwaltung für deren Fehler bestraft zu werden, und bedürfen daher unseres besonderen Schutzes.

In der Kommission haben wir auch noch ein Problem: Bis vor kurzem war es unmöglich, den aktuellen Schuldenstand abzufragen. Ich hoffe, dass mit der Modernisierung der Buchhaltung hier eine bessere Entwicklung eintritt. Alles in allem werden wir dafür sorgen, dass dieses Thema aktuell bleibt.

1-138

Jeffrey Titford, on behalf of the IND/DEM Group. – Mr President, I believe this report is a long and drawn-out justification for the creation of a European public prosecutor. Indeed, judging by Mr Casaca's tone, he is positively affronted to find that the law of a Member State should ever prevail over the Commission: heaven forbid! According to this document, to get round the problem we should create a law officer with authority to overrule the laws of Member States. This is to be done 'in the interests of a more joined-up procedure', and the other vital reason quoted is to help reduce complexity.

As a staunch defender of the national state, I strongly oppose the creation of a European public prosecutor and anyone in this Chamber who sincerely believes in democracy rather than just paying it lip service should oppose it too. I particularly call upon MEPs from my country to stand with me in defence of British law.

1-139

Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Die Verschwendung von EU-Geldern ist offensichtlich für viele ein Kavaliersdelikt. Anders lässt es sich wohl nicht erklären, dass von den in den vergangenen rund dreißig Jahren vorschriftswidrig ausgezahlten 3,1 Milliarden Euro nur 17 % wieder eingezogen wurden. Unzureichende Kontrollverfahren und Nichteinhaltung von EU-Vorschriften scheinen an der Tagesordnung zu sein.

Es ist schlimm genug, wenn Milliarden von EU-Geldern in schwarzen Kassen verschwinden. Wenn jedoch sogar in den seltenen Fällen, in denen rechtswidrige Zahlungen ans Tageslicht kommen, nicht einmal die Wiedereinzug klappt oder so schleppend gestaltet wird, dass die Verantwortlichen untertauchen und das Geld verschwunden ist, dann leidet die Europäische Union offenbar schon fast an organisierter Verantwortungslosigkeit.

Es kann nicht angehen, dass der Umgang mit EU-Mitteln immer wieder in den gleichen Staaten nachlässig gehandhabt wird, ohne dass dies Konsequenzen hat. Mitgliedstaaten, die nicht binnen einer Frist von maximal zwei Jahren alles unternehmen, um ausstehende Gelder einzutreiben, haben meiner Meinung nach selbst für den Schaden einzustehen.

1-140

Simon Busuttil (PPE-DE). – Mr President, EU money that is lost or unaccounted for often hits the headlines. It is a pity that the work done to prevent money being lost in the first place – and to recover funds that are lost – is all too often too technical, too tedious to be reported at all, let alone hit the headlines. However, efforts to recover funds are being made and should be supported, although, as the rapporteur clearly points out, more needs to be done.

In particular, more needs to be done on the recovery of funds where there is shared management. We need to rely on the full cooperation of the national authorities to help us succeed. Sometimes I get the feeling that, as long as we are talking about Community funds, national authorities are not quite so keen to do their part. In effect they are saying: 'Our responsibility is the national budget, and that is it'. However, that is not it. When EU money is spent at national level, it is clear that national authorities are actively involved. National authorities also bear a strong responsibility for ensuring that Community funds are not spent erroneously, irregularly, or even fraudulently. If they are, then action is taken to recover them.

The report rightly calls for Member States to stand up and be counted, to do their part, to better organise themselves and to cooperate more with the Commission so that the recovery of funds is effective and becomes a deterrent in itself.

1-141

Markus Pieper (PPE-DE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, meine Damen und Herren! Ich begrüße den Bericht des Kollegen Casaca ausdrücklich. Als Mitglied im Ausschuss für regionale Entwicklung muss ich meine große Betroffenheit zum Ausdruck bringen, denn die Betrugereien bzw. inhaltlichen Verstöße nehmen drastisch zu.

Das Schadensvolumen bei den strukturpolitischen Maßnahmen stieg von 480 Millionen Euro im Jahr 2003 auf 694 Millionen Euro im Jahr 2004. Im letzten Berichtsjahr, 2004, kamen damit gut 70 % der inkorrekt vergebenen Gelder aus dem Bereich Strukturpolitik. Hinzurechnen müssen wir noch eine Grauzone. Wenn wir – so wie im Initiativbericht beschrieben – nicht ausreichend in der Lage sind, die zu Unrecht ausgezahlten Gelder wieder zurückzubekommen, wirft das ein schlechtes Licht auf die Union. Gesamtaußenstände von etwa 3 Milliarden Euro sind wirklich kein Pappenstiel!

Aber es geht nicht nur um den finanziellen Schaden für die Union. Wenn die Rückerstattung dieser Gelder nicht hinlänglich funktioniert, ist das auch eine Einladung zum Fördermittelmissbrauch. Egal, ob vorsätzlicher Betrug oder Irrtum, die Rückerstattung zu Unrecht ausgezahlter Gelder muss reibungslos funktionieren! Auch wenn dieses Verfahren im Einzelfall unverhältnismäßig erscheint, müssen es die Mitgliedstaaten durchsetzen. Ich fordere die Mitgliedstaaten deshalb auf, härter durchzugreifen und ihre Staatsanwaltschaften entsprechend zu koordinieren. Ich bitte die Mitgliedstaaten aber auch, die europäische Betrugsbehörde OLAF stärker in die Verfahren einzubinden. Die Kommission fordere ich auf, den Fördermittelmissbrauch stärker öffentlich an den Pranger zu stellen.

Europa braucht Transparenz! Die europäische Förderung braucht Transparenz! Und wenn hier Gelder entgegen ihrer ursprünglichen Zielsetzung eingesetzt werden, dann müssen wir das unterbinden. Dazu brauchen wir mehr Öffentlichkeit. Ich danke dem Berichterstatter, dass er einen Beitrag dazu geleistet hat.

1-142

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, I should like to thank the rapporteur for the almost forensic work he has put into this report. Apart from the obvious loss of money, which is very serious from an EU point of view, the public perception of fraud is quite large and to some extent it is unfair and detracts from the very good work that the European Union budget does throughout Member States. We should remember that by concentrating on the problem that is there. Unfortunately, the public blames this anonymous European Union, when the problem is much closer to home in their individual Member States. That message needs to go out very clearly too.

It is unacceptable that there is so much money outstanding – some EUR 3.5 billion is owed as of June 2002. A great deal of money in the agriculture sector has just not been recovered because of the difficulties with Member States not cooperating.

The reform of the common agricultural policy in 2003 should see an improvement in the position in relation to agriculture: the introduction of the single farm payment, its close links to cross-compliance measures, will ensure that money is only paid out when it should be. I have a nagging worry that because of past failures in agriculture, we are coming down very heavily in policing cross-compliance. I have farmers come to me saying that they get no notice of inspections and are faced with significant penalties for very minor mistakes. That is going too far, and we need to be careful not to push too far in that direction, because while it is very easy to tackle and trace EUR 5, EUR 5 billion seems to slip through the net. I am pleased that Commissioner Fischer Boel has said she will look at less draconian implementation, while at the same time ensuring we meet the rules.

We do need to get the money back. But I would like to end by making the point that the talk, and hopefully the work towards better regulation, should improve this position. The past is not a pretty picture. Let us hope the future is a nicer one.

1-143

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się we wtorek o godz. 12.00.

Pisemne oświadczenie (Reguła 142)

1-144

Véronique Mathieu (PPE-DE), par écrit. – Force est de constater que le recouvrement des fonds communautaires, suite à des irrégularités ou fraudes, demeure insuffisant. Une application plus stricte du règlement financier, ainsi que sa révision s'imposent.

Ainsi, le Parlement considère que la simplification des procédures de recouvrement et une meilleure coordination entre les services de la Commission et ceux compétents au niveau national constituent un axe de travail essentiel. Le problème majeur est qu'aucune autorité nationale n'assume la responsabilité globale de la qualité et de la supervision du contrôle national alors que l'exécution du budget communautaire incombe, pour 80 %, aux États membres du fait de la gestion partagée. La complexité des mécanismes induit ainsi les médias à faire porter la responsabilité des problèmes liés aux opérations illégales, et par là même du recouvrement, à la Commission alors que ces problèmes résident avant tout au niveau des États.

Le renforcement de la coopération entre l'OLAF, Eurojust et Europol, une plus large application de la procédure de recouvrement par voie judiciaire et la demande du Parlement pour que la Commission prévoie un cadre réglementaire pour

le traitement comptable des irrégularités et qu'elle présente régulièrement un rapport, par DG, sur l'état des recouvrements sont autant de mesures importantes qui renforceront la transparence et l'efficacité des procédures.

1-145

18 - Środki transpozycji dyrektyw "Przejrzystość" i "Prospekt emisyjny" (2 poziom) (debata)

1-146

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest oświadczenie Komisji dotyczące środków transpozycji dyrektyw "Przejrzystość" i "Prospekt emisyjny" (2. poziom).

1-147

Charlie McCreevy, Member of the Commission. – Mr President, allow me to address two measures proposed by the Commission on which Parliament will vote tomorrow. They concern the postponement of the decision on the equivalence of third country accounting standards – we aim to reach that decision by July 2008 – and the general implementation measures for the Transparency Directive.

I would first like to thank the rapporteurs for their efficient and helpful work on these important and sensitive matters. Along with the Committee on Economic and Monetary Affairs, they have worked very constructively with the Commission and all parties concerned. The careful work of Parliament has demonstrably improved the legal texts. I would also like to thank the Committee of European Securities Regulators for its excellent work. The draft measures now represent a balanced and efficient solution.

Firstly, on equivalence: postponing our decision on equivalence will not only ensure that EU markets remain open while work on convergence is ongoing, but will also allow us to work actively with United States and other third country authorities towards the elimination of reconciliation requirements for EU issuers abroad. This is and will remain our number one objective.

The additional two years will enable us to align the equivalence decision with the Securities and Exchange Commission's timeline in its roadmap towards eliminating the need for reconciliation between IFRS and US GAAP. The United States authorities are committed to working towards the recognition of equivalence of IFRS and US GAAP. With the new timing of the equivalence decisions, we will be able to work in parallel towards common agreed objectives.

In this context, it is important to emphasise that nothing is predetermined. We will decide on equivalence by mid-2008, in the light of progress in convergence, and it is certainly not a foregone conclusion that any specific GAAP will 'pass the test'. It has always been our priority to keep our options open. I know that Parliament shares that objective. Before 1 January 2008, we will have decided on both a definition of equivalence and the equivalence mechanism. This will be done by way of comitology, with the full involvement of Parliament.

Exemption for issuers of professional securities from the need to provide narrative description of differences between third country GAAPs and IFRS remains an issue of concern. We know that Parliament has doubts about this amendment. Its aim is strictly to remove the ambiguity in the existing Prospectus Regulation. We regret that we were alerted about this ambiguity only a few weeks ago, but we are convinced that this amendment is necessary to ensure legal certainty.

Secondly, on the transparency measures: the Transparency Directive is a major step towards integrated European financial markets that investors and the public can trust. To achieve this, it is important to complete the transparency obligations by adopting the Commission implementing measures today under your consideration.

Parliament has made several proposals to the Commission for improving this text, which I appreciate. The Commission is ready to accept the substance of most of them, unless this is not possible for technical reasons. In particular, Parliament raised questions on the notification to be made by market makers indicating their intention to make use of one of the exceptions to the Directive. The Commission prefers a solution that limits the administrative burden, and therefore the cost, for market makers. This is why the Commission is in favour of market makers filing this notification with their own competent authority only, instead of with potentially 25 authorities. I believe this solution fits perfectly with the simplification agenda that the Commission supports.

1-148

John Purvis, on behalf of the PPE-DE Group. – Mr President, in this era of globalisation we often bemoan Europe's laggardness in setting global standards. However, International Financial Reporting Standards (IFRS) are essentially a European project incorporating a principles-based system of accounting. Much of the world will adopt that European accountancy standard. It is appropriate that we allow third countries the time to adapt, but 1 January 2009 is surely long enough a delay for that purpose.

Until now our European companies have had to adapt to US general accounting principles while we accepted US Generally Accepted Accounting Principles (GAAP) in Europe. With IFRS there is no reason for that discrimination to

continue. I am glad that the American authorities are intent on meeting the deadline for agreeing equivalence. They even seem increasingly persuaded of the advantages of principles-based accounting.

Nevertheless, finding commonality between a strict rules-based system and a more flexible principles-based system is not simple. Both sides of the Atlantic agree that equivalence, rather than strict convergence, will be a suitable outcome. That is why we call upon the Commission to stick to the January 2008 deadline to define what equivalence will be, so as to make the ultimate time limit of 1 January 2009 a strict time limit.

Any third-country companies reporting in the European Union from that date on will have to report either in IFRS or an accounting system that is agreed to be equivalent, and that agreement will be reciprocal.

European accounts, in accordance with IFRS, will be accepted without adjustment in the US and other consenting third countries. That will help European companies to cut costs and compete for capital in a globalised marketplace.

My group looks to the Commission to pay due attention to the proposals in our joint resolution and to achieve a successful outcome of these important negotiations before 2009.

1-149

Peter Skinner, *on behalf of the PSE Group*. – Mr President, I welcome the Commissioner and thank him for his words about the report. I believe it is the close working relationship that has developed between Parliament, its various groups and the Commission that has helped to steady the rudder on this one. Quite clearly we are entering a very dangerous time: we have two years in which to get this right, to measure the value of equivalence and reach convergence with countries around the world. So the Commissioner is absolutely right to point this out not only to the USA but also to other third countries. However, the USA is certainly the big project that we all know about. That is going to be the tough one, and we are quite clearly afraid that the billions of dollars and euros between our two capital markets at the transatlantic level will be put in jeopardy if we do not get this right.

I am very positive that we are on the right route and I believe that what Parliament has put forward has helped to strengthen the methodology, also scrutinising the approach which will be involved in this particular battle.

Looking at the bulk of this directive and the amendments from the supervisors and others in this House – and I am very grateful to colleagues who have assisted on this issue – I believe that we have not overburdened the business community. That is and has always been vital. You cannot use the term ‘light touch’ all the time and then overburden business. This is an important cross-border capital market issue and we need greater coherence and communication between the various operators within that market.

We also need to ensure that investors are protected and that the right information is communicated to them in a relevant and timely manner. These are issues which, of course, are now left to the Member State. I think the Commissioner might agree with me that we should be using the most modern methods to communicate to investors.

I do not have much time, so I shall not pursue all the issues of this particular directive. However, I should like to turn to one recital in the original directive and bend the Commissioner’s ear. That recital concerns the voluntary initiatives to help companies report what they pay governments around the world in the extractive industries. As the Commissioner might remember – and I am sure his departments will – this was an initiative which was to help end corrupt practices. It was aimed not only at places as far-flung as Africa, but also within our own borders. Companies were meant to volunteer information about what they pay governments so that we in turn would know, and investors would know, just what money changed hands between governments and companies. It was aimed at the extractive industries because it was clear that this was an area in which an awful lot of money was going abroad, away from the countries where it should have been used.

My final question to the Commissioner is to ask what he and his services might do to support that initiative. I think this House would enjoy hearing again what your predecessor gave as a promise some years ago.

1-150

Wolf Klinz, *im Namen der ALDE-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kollegen! Meine Ausführungen beziehen sich auf die Durchführungsbestimmungen zur Transparenzrichtlinie. Als so genannte Level-2-Maßnahmen sind sie nur bedingt vom Europäischen Parlament beeinflussbar. Deswegen ist es umso wichtiger, dass der Ausschuss für Wirtschaft und Währung ohne Gegenstimme einen Berichtsentwurf angenommen hat, auf dessen Grundlage das Plenum nun eine eigene Entschließung verabschieden wird!

Durch sein geschlossenes Auftreten ist es dem Ausschuss schon im Vorfeld der morgigen Abstimmung gelungen, einige zentrale Forderungen bei der Kommission durchzusetzen. Erstens: *Market-Maker* dürfen nicht gezwungen werden, ihre Finanzinstrumente, die sie für *Market-Making*-Aktivitäten halten, in einem gesonderten Konto anzulegen. Allerdings kann die Aufsichtsbehörde ein gesondertes Konto verlangen, wenn der *Market-Maker* nicht in der Lage ist, die entsprechenden Finanzinstrumente jederzeit auf Anfrage zu identifizieren.

Zweitens: Für einen fairen Wettbewerb ist notwendig, dass für Mutterunternehmen von Verwaltungsgesellschaften und Wertpapierfirmen aus Drittländern die gleichen Bedingungen gelten wie für Mutterunternehmen aus der Europäischen Union.

Schließlich ist zwischen börslichen und außerbörslichen Transaktionen zu unterscheiden. Während im ersten Fall das Eigentum bei Vertragsabschluss übergeht und somit eine unmittelbare Notifizierung erfolgen kann und auch muss, können bei außerbörslichen Transaktionen Vertragsabschluss und Eigentumsübertragung auseinander fallen. Es wäre falsch, hier eine Notifizierungspflicht schon bei Vertragsabschluss zu fordern. Eine Meldung zu diesem Zeitpunkt könnte im Gegenteil marktverzerrende Wirkung entfalten.

Trotz dieses Verhandlungserfolges des Europäischen Parlaments gibt es noch Punkte, bei denen die Kommission dem Parlament bisher nicht gefolgt ist, und Kommissar McCreevy hat ja darauf hingewiesen. Zum Beispiel im Hinblick auf folgende Fragen: Erstens: Bei welcher Behörde muss ein *Market-Maker* eine Ausnahmegenehmigung von der Notifizierungspflicht beantragen, wenn er einen gewissen Schwellenwert erreicht? Zweitens: Was ist der Mindestinhalt eines nichtkonsolidierten Halbjahresabschlusses, der nicht nach IFRS erstellt wurde? Und drittens: Wie kann ein einheitliches Vorgehen der Wirtschaftsprüfer bei Durchsicht des Halbjahresberichts gewährleistet werden?

Ich appelliere an die Kollegen, morgen mit Ja zu stimmen, um unsere Chance zu wahren, dass Kommission und Mitgliedstaaten die Forderungen des Parlaments auch bei diesen noch offenen Punkten aufmerksam prüfen und eventuell berücksichtigen.

1-151

Thomas Mann, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident! Wie im Ausschuss für Wirtschaft und Währung so vertrete ich auch heute meinen Kollegen Professor Lauk, den Schattenberichterstatter der EVP-ED-Fraktion. Wir alle wünschen ihm gute Genesung nach seiner Schulteroperation.

In seinem Namen möchte ich dem Berichterstatter Peter Skinner von der Sozialdemokratischen Fraktion für die konstruktive Zusammenarbeit ebenso danken wie dem Schattenberichterstatter der Fraktion der Allianz der Liberalen und Demokraten für Europa, meinem Mitbürger aus Hessen, Wolf Klinz. Der Kompromiss der drei war die Grundlage dafür, dass wir den Entschließungsantrag im Ausschuss einstimmig annehmen konnten.

Auch die EU-Kommission war effizient. Herr Kommissar McCreevy, Sie haben die wesentlichen Punkte in ihren Entwurf der Durchführungsrichtlinie übernommen und nach Konsultationen weitere Modifikationen eingearbeitet. Mit dieser Lösung gibt es mehr Transparenz bei Informationen über Wertpapiere, die auf dem geregelten Markt zugelassen werden.

Für die EVP-ED-Fraktion waren drei Punkte besonders wichtig: Erstens: Die Anforderungen an die Halbjahresaudits sollten nicht zu bürokratisch gestaltet werden. Ergebnis: Das vergleichende Zahlenmaterial muss nicht unmittelbar nach Inkrafttreten der Richtlinie vorgelegt werden. Ein sinnvollerer Übergangszeitraum wurde beschlossen. Zweitens: Zum Thema Stimmrecht sollten Tochtergesellschaften sowohl integriert als auch unabhängig geführt werden. Auch das wurde erreicht. Drittens: Bei Veröffentlichungen, die notwendigerweise rasch erfolgen müssen, sollte nicht im Detail vorgeschrieben werden, in welchem Medium sie zu erscheinen haben. Erneut gab es eine Einigung.

Angesichts dieser produktiven Veränderungen stimmt meine Fraktion dem Bericht Skinner zu. Gemeinsam mit Kurt Lauk hoffe ich auf eine breite Zustimmung morgen im Europäischen Parlament!

1-152

Harald Ettl (PSE). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Es gibt eine wachsende Anzahl global tätiger Unternehmen, die vergleichbare und weltweit anerkannte Konzernabschlüsse für den Zugang zu internationalen Kapitalmärkten benötigen. Dies hat in der Rechnungslegung auf internationaler Ebene einen Wandel ausgelöst, und die rasant fortschreitende Globalisierung macht eine grenzüberschreitende Harmonisierung der Rechnungslegung zwingend erforderlich. Ein wichtiger Meilenstein zur Schaffung eines integrierten Finanzbinnenmarktes und zur Harmonisierung der Rechnungslegung in Europa wurde auch durch die Verabschiedung der IAS-Verordnung erreicht.

Ein entwickelter Kapitalmarkt verbessert die Wettbewerbsposition der Volkswirtschaften. Studien haben bewiesen, dass Mitgliedstaaten mit einer hohen Aktienkapitalisierung und hohen Börsenumsätzen relativ zum Bruttoinlandsprodukt auch höhere Wachstums- und Beschäftigungsraten haben. In diesem Kontext ist auch die Angleichung der IFRS- und der US-GAAP-Rechnungslegungsvorschriften sowie von Drittstaaten-GAAP ausdrücklich zu befürworten. Dies ist ein wesentlicher Beitrag zur Entwicklung einheitlicher und international anerkannter Rechnungslegungsstandards und damit zur Integration der Kapitalmärkte.

Das Ziel sollte nicht sein, schlicht und einfach bestehende Unterschiede in den Rechnungslegungssystemen der Vereinigten Staaten, Kanadas oder Japans abzuschaffen. Vorrangiges Ziel der Konvergenz muss die Schaffung qualitativ hochwertiger Rechnungslegungsstandards sein. Nur diese werden dauerhaft sein und auf absolute Akzeptanz stoßen. Eine

baldige Anerkennung von IFRS-Abschlüssen durch die US-amerikanische Börsenaufsichtsbehörde SEC ist für die europäischen Unternehmen von zentraler Bedeutung.

Das Ungleichgewicht bei der Anerkennung von Rechnungslegungsstandards sollte bis spätestens Januar 2009 beseitigt werden. Nur so kann die Wettbewerbsfähigkeit der europäischen Unternehmen gestärkt werden.

1-153

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – Svarstomas dokumentas technine prasme yra trumpas ir aiškus. Kalbame apie apskaitos standartus, tačiau ekonomine ir politine prasme, kaip mes pabrėžiame savo rezoliucijos projekte, šis klausimas yra labai reikšmingas ir kompleksinis – juk iš esmės kalbame apie Europos Sąjungos vaidmenį globalioje finansų rinkoje.

Principais paremti tarptautiniai finansinės atskaitomybės standartai yra sudėtinė mūsų Europos Sąjungos finansinio modelio dalis, kuri perima ir trečiosios šalys. Todėl Europos Komisija turi savo veiksmis skatinti šių standartų taikymą trečioje šalyse, propaguoti jų kokybę, jų europietiškumą, sakyčiau taip – kurti Europos finansų rinkos įvaizdį, ne tik technine prasme siūlyti vienokius ar kitokius sprendimus.

Nereikėtų pamiršti, kad Jungtinės Amerikos Valstijos irgi turi puikiai funkcionuojančią apskaitos standartų sistemą. Norime mes to ar nenorime, bet šiuo metu Europos Sąjungos rinkoje tarptautiniai apskaitos standartai ir Amerikos apskaitos standartai konkuruoja, t. y., konkuruojame mes, įstatymų leidėjai.

Manau, kad Europos Parlamentas pasiruošęs konkurencijai, tačiau verslui dviejų standartų taikymas yra per brangus, o besivystančiose rinkose atsiranda sumaištis. Jie nežino, kuriuos standartus geriau diegti. Vadinasi, Europos Komisija turėtų ieškoti būdų suderinti standartus ar skatinti tų standartų suderinimą atitinkamų institucijų lygmenyje.

Reikėtų nepamiršti, kad mes kalbame ne tik apie techninę problemą, bet ir apie globalios finansų rinkos plėtrą, ir standartų suderinamumui reikia turėti du pagrindinius dalykus: aiškias gaires, kaip bus įgyvendinamas tas suderinamumas, ir suderinamumo apibrėžimą.

Yra manančių, kad neformalūs derybos būdai yra efektyvesni ir nereikia iš anksto paskelbti savo nuostatų. Derybose galima naudoti įvairius metodus ir taktiką, bet su kuo Europos Parlamentas, manau, negalėtų sutikti, tai su tuo, kad sprendimai, kurie būtų priimami suderinant apskaitos standartus, pažeistų pagrindinius IFRS principus ir pažeistų jų aukštą kokybę ir gerą vardą. Be abejonės, Europos Parlamentu nebūtų priimtina, kad sprendimai būtų priimami nesikonsultuojant su Parlamentu ir finansų rinkų dalyviais.

1-154

Alexander Radwan (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich möchte die Möglichkeit nutzen, um bei diesen beiden Berichten auf zwei Schwerpunkte aufmerksam zu machen. Erstens: Formal findet nach meinen Kenntnissen das neue Komitologieverfahren noch keine Anwendung auf diesen Bereich, aber ich gehe davon aus, dass die Kommission das Votum des Parlaments entsprechend berücksichtigen wird, weil es für die künftigen neuen Änderungen Anwendung finden wird.

Das Zweite ist die Frage, wie wir zukünftig mit den IFRS-Standards umgehen. Das ist ein Bereich, der künftig immer mehr Bedeutung bekommt. Ich kann für unsere Fraktion sagen, dass wir grundsätzlich IFRS-Standards als eine internationale Regel gerade für europäische Unternehmen begrüßen. Allerdings ist das an Bedingungen gebunden. Das Ziel der Konvergenz muss auch unter dem Gesichtspunkt erreicht werden, dass sich die europäische Sichtweise, die europäischen Prioritäten, künftig bei diesen Diskussionen durchsetzen werden. Darum bin ich auch irritiert, wenn ich aus dem Bereich des *Board of Trustees* Signale höre, dass man in manchen Punkten die Diskussion, ob und wann eine Konvergenz erreichbar ist, durchaus kritisch sieht.

Die Hauptfrage aber ist: Wie werden wir zukünftig weitere Standards entwickeln? Bekanntlich haben wir inzwischen eine Diskussion um so genannte Mittelstands-IFRS. Die Prozesse laufen sehr stark. Die Diskussionen werden in den entsprechenden Gremien geführt. Dies ist alles von einem politischen Prozess losgelöst. Ich möchte die Kommission deshalb nicht nur ermutigen, ich möchte sie auffordern, diesen Prozess unter dem Gesichtspunkt der politischen demokratischen Kontrolle sehr streng zu begleiten und immer das Parlament mit einzubeziehen.

Ich bin der Berichterstatter des Parlaments für diese Thematik, und ich habe auch Erfahrung mit Basel. Sie können davon ausgehen, dass dieser Prozess nicht so laufen wird, dass man sich auf internationaler Ebene einigt und das Parlament dies dann nur noch annehmen kann. Daher ist ein enger Dialog zwischen Kommission und Parlament notwendig. Die Kommission wird nicht nur ermutigt, sondern aufgefordert, europäische Interessen aktiv einzubringen und sich nicht vom *Board* — wie wir es schon bei anderen Themen hatten — vor vollendete Tatsachen stellen zu lassen.

1-155

Pervenche Berès (PSE). – Monsieur le Président, à l'occasion de ce débat sur l'adaptation des directives Prospectus et Transparence au regard de ce qu'il est convenu d'appeler la feuille de route négociée par le commissaire McCreevy avec

les autorités américaines, nous sommes en mesure de faire le point sur la façon dont les IFRS ont été mises en œuvre. Sur ce sujet, la plus grande prudence est de mise. Une des contributions fortes, je crois, de ce Parlement, aura été de veiller à ce que, lors de la négociation des équivalences, il y ait de véritables équivalences et non pas un simple délai qui s'écoule pour finalement constater que là où il y avait des divergences, on serait parvenu à des équivalences.

Monsieur le Commissaire, vous le savez bien, sur ce dossier, tout est affaire de négociation. Vous avez obtenu des Américains un engagement à une réconciliation en fin de période et, lorsque cette fin de période sera arrivée à échéance, vous resterez les mains vides si entre-temps ce Parlement n'a pas contribué à consolider le dossier pour qu'enfin, nous parvenions à une reconnaissance acceptable.

Je regrette beaucoup que nous n'ayons pu, avant cette séance plénière, organiser avec nos collègues du Congrès américain la vidéoconférence que j'avais proposée, que mes collègues coordinateurs avaient acceptée et qui aurait permis d'avoir avec les autorités politiques américaines le débat nécessaire sur leur capacité à respecter cette feuille de route que vous avez fait vôtre, Monsieur le Commissaire.

1-156

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Mr President, I wish to begin by thanking my colleagues who have worked on these very difficult dossiers. I welcome the spirit in which the implementing measures for the 'Transparency' and 'Prospectus' directives were formulated, after the very tough MiFID procedure for which I was the rapporteur before the spring break.

It is extremely important for the European Parliament to be able to have confidence in comitology, especially now, after the July decision. We are delegating a large part of our decision-making powers to the Commission and we want to ensure that the legislation enacted in the Lamfalussy process gives the best possible technical quality, as well as democratic legitimacy.

However, for Parliament to get rid of, for example, the sunset clauses – which is the wish of the Commission – we still need more guarantees on the improved procedure of the comitology decision and on Parliament having full influence on the second-level measures.

For the record, MiFID is a very important process and will certainly do far more than many people think for the financial services sector. It is also a good example of the influence Parliament can have. Industry and the market participants want us to use our powers more and people really respected the changes Parliament was making with that report. I think the same thing will happen with the 'Transparency' and 'Prospectus' directives.

It is very important that the European Parliament strengthens its powers in those areas. Through this we will be able to give more support to the Community. Sometimes there is unnecessary gold-plating by the Council. It has put forward proposals which are placing the single market at risk and I think that the Community's soldiers – the Commission and the European Parliament – should march together on these issues, as it would benefit the single market.

1-157

Charlie McCreevy, Member of the Commission. – Mr President, I shall briefly touch on the two topics.

As regards the equivalence decision, it is right to postpone it. It is the most efficient way to promote the use of IFRS. It gives us leverage in our efforts to obtain the removal of reconciliation requirements for EU issuers abroad, as it ensures that EU markets remain attractive to foreign issuers. It will benefit EU investors and issuers alike.

I am aware of the concerns of Members of the European Parliament and others regarding many of these issues, but a clear roadmap has been set out. If there is goodwill on all sides we will reach a satisfactory end, but in any event if we do not reach a satisfactory outcome then, as we say in my country, nothing is lost. So I think that the prolongation of the time period is the correct decision for many reasons. First, so that we give ourselves here in Europe an opportunity to see how IFRS has been implemented in the various Member States – and we will be learning in that process as well. We have a clear commitment from our colleagues in the United States as to the roadmap and the time lines there and, all things being equal, we should reach a satisfactory conclusion. But if we do not and if we are not satisfied, then, as I say, nothing is lost. Worldwide more people are moving to the IFRS accounting standards which Europe adopted as from last year, so therefore it will be to our benefit.

Concerning the great question posed by Mr Radwan and others about this question of convergence and equivalence, let us see where we are in the few short years hence.

On the transparency directive, I shall deal with the point raised by Mr Skinner. His point relates to a provision in the recital of the level 1 directive, and this recital stipulates that payments by the extractive industries should be reported. This as such is not the subject of today's debate, but I can confirm that the Commission will monitor this issue.

Concerning the implementing measures to the transparency directive, I should also add that I understand some of the concerns expressed in relation to future developments. In this regard, the Commission commits itself to making a declaration that will be added to the minutes of the European Securities Committee on the date of the vote on the draft implementing measures. It should state that the Commission undertakes to re-examine the issue of the auditors' review of half-yearly financial statements once the work in relation to the international standards on auditing, currently under development, is sufficiently advanced.

The Commission will also re-examine, within two years of the final deadline for transposition, the question of the minimum content of the condensed set of half-yearly financial statements that are not prepared in accordance with international accounting standards.

The Commission also undertakes to conduct a review of how the regulated information is disseminated in practice pursuant to the obligations of the transparency directive and the future implementing directive. This could be undertaken two years after the end of the transposition period for the implementing directive. In this way we will ensure that the transparency directive tools are adapted to improvements in the market.

1-158

Przewodniczący. – Otrzymałem dwa projekty rezolucji² złożonych zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu.

Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się we wtorek o godz. 12.00.

1-159

19 - Instrument finansowy na rzecz środowiska (LIFE+) - Finansowanie sieci Natura 2000

1-160

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest

- zalecenie do drugiego czytania sporządzone w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE+) (06284/1/2006 - C6-0226/2006 - 2004/0218(COD)) (Sprawozdawca: Marie Anne Isler Béguin) (A6-0288/2006)

- debata nad pytaniem ustnym do Komisji dotyczącym finansowania sieci Natura 2000 skierowanym przez Karl-Heinza Florenza w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (O-0113/2006 - B6-0441/2006).

1-161

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE), rapporteur. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, permettez-moi tout d'abord de remercier les membres de la commission de l'environnement et tout spécialement mes collègues rapporteurs fictifs pour le travail que nous avons réalisé ensemble, parce que je crois que l'on peut dire, même si l'hémicycle n'est pas très plein, comme d'habitude à cette heure, que nous avons vraiment réalisé un travail en commun et que ce rapport qui porte mon nom pourrait tout aussi bien porter le nom de mes collègues Mme Gutierrez, Mme Ries ou encore Mme Lienemann, laquelle s'est excusée de ne pouvoir être présente ce soir.

Nous avons aussi réalisé un travail en commun avec la Commission. Malheureusement, on peut regretter que le Conseil ne soit pas là, parce qu'en fin de compte, nos résultats dépendront beaucoup de ce dernier. Je suis tout à fait persuadée que la coopération que nous avons su mettre en place durant cette première lecture, et qui fait suite à la position commune, nous permettra de dégager un consensus avec le Conseil et vous-même, et je compte sur vous, Monsieur le Commissaire, pour transmettre au Conseil cette discussion.

En effet, chers collègues, LIFE+ n'est plus le programme que nous connaissions, mais constituera bel et bien la ligne budgétaire "environnement" de l'Union. Ainsi, c'est LIFE+ qui conditionnera les politiques européennes innovantes, qui relèvera des défis tels que la lutte contre les changements climatiques, la dépollution de l'air et des sols, qui stoppera la dégradation de la biodiversité, qui donnera les moyens à la DG Environnement et aux ONG, nos bio-indicateurs par excellence, de conférer une plus-value européenne aux politiques environnementales des États membres.

En fait, vous l'aurez compris, chers collègues, il s'agit là d'une "ligne budgétaire de l'impossible" vu le montant dérisoire que le Conseil et la Commission lui ont accordé. Nous avons tenté, en première lecture, d'augmenter cette ligne LIFE, qui n'atteint même pas 1% du budget global, il faut le rappeler, pour la porter à la hauteur des politiques affichées par l'Union elle-même. Le débat portait alors sur le soutien au réseau Natura 2000, fleuron de nos politiques environnementales. En

² Patrz protokół.

ajoutant les 21 milliards, estimés par la Commission même, nécessaires à une bonne gestion de Natura 2000, le Parlement européen avait donné un signal fort à la Commission et au Conseil. Et nous avons vu juste.

Aujourd'hui, avec la réduction des budgets des Fonds structurels, une concurrence effrénée s'est engagée dans les régions et nous avons des retours de tous nos collègues. Comme Natura 2000 ne figure pas spécifiquement dans les règlements financiers, eh bien les résultats viendront sans doute d'un volontariat environnemental, sans laisser trop d'illusions toutefois quant à la part qui sera réservée à la protection de la nature et à la biodiversité, en dépit de la position quasi unanime obtenue lors de la première lecture du Parlement européen pour soutenir une politique européenne ambitieuse.

La position commune qui nous a été proposée a magistralement ignoré notre avertissement. Pire, elle s'en éloigne de manière choquante, allant jusqu'à octroyer 80% en gestion déléguée aux États membres alors même que, dans votre proposition initiale, vous n'aviez pas mentionné ce pourcentage. Quel ministre refuserait un tel cadeau? Certes, on comprend aussi qu'avec des effectifs trop faibles, la Commission craigne de gérer des projets multiples. Ce qui serait d'ailleurs d'autant plus difficile qu'une réduction du nombre des fonctionnaires européens ayant été annoncée, il reste peu d'espoir que la DG Environnement étoffe ses effectifs.

Nous vous le disons très nettement: cette approche n'est pas la bonne car l'échelon européen reste le plus pertinent et le plus sûr pour répondre aux enjeux environnementaux. Nous estimons même que cette passation de pouvoir de la Commission aux États membres est dangereuse. À nos yeux, cette stratégie d'amorce de renationalisation des politiques environnementales serait le signal d'une lente désintégration de l'idée européenne. Chaque État membre exigeant sa mise de départ serait alors libre de piocher dans la stratégie de Lisbonne, et de devenir ainsi un compétiteur hors pair – et nous savons très bien que compétition rime en général avec dégradation de l'environnement -, ou de revendiquer le développement durable qui exige une approche globale, soit l'inverse de cette compétition. Nous savons aussi combien le label "environnement" sert à justifier bien des problèmes destructeurs de l'environnement.

Monsieur le Commissaire, chers collègues, c'est le piège dans lequel nous refusons de tomber parce que ce serait la négation de tous les succès européens en matière d'environnement. Or s'il existe une politique visible, identifiée, reconnue et appréciée par les citoyens européens, c'est bien celle que nous avons réussi à mettre en place pour la protection de l'environnement.

Nous le savons tous: Life doit permettre de faire face aux urgences et de mettre en place des politiques de restauration de notre environnement. Les cent millions arrachés au moment des perspectives financières et pour lesquels nous exigeons, Monsieur le Commissaire, qu'ils reviennent en totalité à l'environnement n'y suffiront pas. Monsieur le Commissaire, à moins d'être un magicien, les engagements seront impossibles à tenir avec des sommes aussi dérisoires. Alors en confier la charge aux États membres, c'est prendre le risque de l'échec.

Notre ambition, c'est que l'Union reste le phare, le leader mondial, qui prend l'initiative des lois en matière de protection de la planète. Cela exige que la Commission puisse porter les projets ambitieux, qu'elle garde la responsabilité et le contrôle de la qualité des projets lancés aux niveaux des États membres et qu'elle refuse ceux qui ne conviennent pas. La politique européenne ne doit en aucun cas pallier la défaillance des États membres dans le domaine de l'environnement et nous refusons de leur donner un chèque en blanc, vous l'aurez compris.

En revanche, nous sommes parfaitement conscients que le retard que pourrait causer cette procédure risque à son tour de causer des retards au niveau du financement. C'est pour cela que nous avons déposé ensemble le même amendement afin d'assurer la continuité du financement des travaux de votre DG Environnement, dans l'attente d'un accord bien sûr. Surtout, nous voulons aussi que le travail puisse se poursuivre et, même, que vous puissiez lancer de nouveaux projets et veiller au financement du travail des ONG. Nous disons ici clairement que, juridiquement et financièrement, cela est possible.

Pour conclure, Monsieur le Président, je dirai que la balle est aujourd'hui dans le camp du Conseil et de la Commission et que nous sommes persuadés que nous allons trouver un accord entre les uns et les autres pour, justement, garantir la poursuite de cette politique ambitieuse de l'environnement. C'est ce que nos concitoyens attendent et ils nous y encouragent.

1-162

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE), Autora. – Señor Presidente, mi intervención tiene dos partes. En la primera formularé la pregunta oral sobre Natura 2000 del señor Florenz, que no está presente y me ha pedido que hable en su nombre.

La pregunta es la siguiente: puesto que la Comisión calcula que son necesarios 6 100 millones anuales de euros para el mantenimiento y conservación de las zonas protegidas de Natura 2000 y se supone que la financiación va a proceder de los fondos de desarrollo rural, de los Fondos Estructurales, de LIFE + y de los fondos de pesca, ¿cómo piensa la Comisión coordinar esta política? ¿Cómo piensa mandar mensajes claros a los usuarios, a los propietarios, a los que detentan suelo

de Natura 2000, sobre cuál es su política coordinada? ¿Dónde están los fondos? ¿Qué acciones deben emprenderse? ¿En qué medida son accesibles la protección y la ayuda de la Unión Europea?

Es algo que no está claro todavía. Es necesario un diseño clarísimo para que, de abajo a arriba, pueda surgir una auténtica comunicación entre los propietarios y la Comisión.

Respecto a LIFE +, yo suscribo todo lo dicho por la señora Isler Béguin. Los resultados de la votación reflejan un auténtico acuerdo en la Comisión de Medio Ambiente, Salud Pública y Seguridad Alimentaria, aunque pueden existir disidencias y posiciones distintas, derivadas de las posiciones de cada Estado. ¿Por qué? Porque el nuevo diseño de LIFE + que ahora se presenta es una política descentralizada y muy diferente de la que habido hasta ahora.

Entendemos que LIFE ha sido tradicionalmente un programa líder para financiar proyectos de innovación y modelos de gestión innovadores, sobre todo en materia de medio ambiente. Es un programa de prestigio, al cual han mirado las ONG como una luz y un modelo. Para los ayuntamientos y las autoridades regionales se ha convertido en un camino que ha de seguirse, en una referencia permanente. Y pretendemos que esa referencia siga existiendo.

Pero, además, eso ha sido así porque precisamente se ha hecho hincapié en el carácter universal de la política medioambiental, lo que ha sido uno de los éxitos de la política europea en este ámbito.

Europa sabe que la política de medio ambiente no se puede aplicar a una única región. Exige una reflexión global y así lo ha puesto de manifiesto siempre la Unión Europea, y el 6º Programa de Acción Medioambiental así lo ha considerado en todo momento.

La política en materia de cambio climático, de desertificación, de aguas, de residuos, de garantía de calidad de vida, de bienestar, de contaminación, tiene carácter universal, por lo que intentamos que no sólo se aplique en Europa, sino que Europa se convierta en un modelo para el mundo entero.

Sin embargo, recordemos que LIFE se creó para llevar esto a cabo y así lo dice el texto de la ficha financiera que voy a leer, que declara que el crédito de LIFE + «se destina a financiar aportaciones económicas para acciones destinadas a aplicar, actualizar y desarrollar la legislación y política comunitarias en materia de medio ambiente, incluida la integración del medio ambiente en las demás políticas». ¿Cómo es posible llevar esto a cabo si la política sólo se nacionaliza? ¿Cómo es posible llevar esto a cabo si Europa pierde su liderazgo, si deja en manos de los Estados estas gestiones?

Por ello, nosotros proponemos con toda claridad y rotundidad un modelo más centralizado: que Europa asuma otra vez su actuación y su papel director. Entendemos que la Comisión tiene falta de medios. La vamos a apoyar en un futuro, siempre que sea posible, porque esta política de desmantelamiento de funcionarios no se puede seguir manteniendo.

Si Europa no tiene una estructura y unas capacidades de gestión, así como un personal bien preparado, no podrá llevar a cabo esta tarea. Indudablemente, en este sentido, entendemos que hay que devolver a la Comisión Europea parte de la gestión y hacer proyectos internacionales europeos, para que Europa pueda obtener en un futuro una mejora de las capacidades, dotándose de *capacity building*, para hacer un mayor seguimiento de los proyectos, ver cómo se coordinan las políticas y seguir efectuando actuaciones transversales.

Ésta es nuestra propuesta y vamos a colaborar plenamente en el proceso de conciliación para que pronto lleguemos a un acuerdo, se pueda garantizar la financiación e, indudablemente, la Comisión pueda cumplir su misión. Para eso precisamente estamos aquí: para colaborar con la Comisión y decir a los Estados que la política de sostenibilidad es un proceso y que Europa no es solamente un mercado.

1-163

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω την εισηγήτρια, κ. Isler Béguin, για την εξαιρετική εργασία της και την έκθεσή της για την πρόταση αυτή. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω την κ. Gutiérrez για την πολύ θετική της προσέγγιση και να παράσχω τη διαβεβαίωση, τόσο στις δύο κυρίες όσο και σε όλα τα μέλη του Κοινοβουλίου, ότι η Επιτροπή θα εργασθεί ώστε να διευκολύνει την προσέγγιση και την ταχεία επίτευξη συμφωνίας με το Συμβούλιο,

Πρέπει να τονίσω ότι, από τον Σεπτέμβριο του 2004 - όταν το Κολλέγιο Επιτρόπων υιοθέτησε την πρόταση της Επιτροπής - περίπου ένα χρόνο μετά από την πρώτη ανάγνωση, έχουμε προχωρήσει πάρα πολύ με το Life + και η θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχει αλλάξει σημαντικά σε αρκετά θέματα σε σχέση με την πρώτη πρότασή της.

Πιστεύω ότι η κοινή θέση του Συμβουλίου, με την οποία συμφωνεί σε μεγάλο βαθμό η Επιτροπή, ικανοποιεί πολλά από τα βασικά αιτήματα του Κοινοβουλίου. Το σχέδιο κανονισμού περιλαμβάνει τώρα ένα μέρος που αφορά τη φύση και τη βιοποικιλότητα. Το Life+ θα μπορεί να χρηματοδοτεί μέτρα και δραστηριότητες για την ανταλλαγή απόψεων και

βέλτιστων πρακτικών ή έργα επιδεικτικού χαρακτήρα συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τη διαχείριση και τον καθορισμό τόπων Natura 2000 και τις οδηγίες για τους οικοτόπους και τα πτηνά.

Το ποσοστό του Life+ που αφορά τη διατήρηση της φύσης είναι σημαντικό. Τουλάχιστον 40% των πόρων θα διατεθούν για δαπάνες στον τομέα αυτόν. Θα επιθυμούσα να τονίσω ότι το ποσοστό αυτό αποτελεί το ελάχιστο όριο και ότι τα κράτη μέλη μπορούν να δαπανήσουν μεγαλύτερο ποσοστό αν το επιθυμούν.

Όσον αφορά το θέμα της χρηματοδότησης του Natura 2000, η Επιτροπή διασφάλισε ευκαιρίες χρηματοδότησης μέσω των διαρθρωτικών ταμείων, του ταμείου αλιείας και του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης στο πλαίσιο της κοινής αγροτικής πολιτικής. Η Επιτροπή μπορεί, βέβαια, να ενθαρρύνει δαπάνες για το Natura 2000, σύμφωνα όμως με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη έχουν την αρμοδιότητα και την ευχέρεια να αποφασίζουν σε ποιο βαθμό επιθυμούν να κάνουν χρήση αυτών των δυνατοτήτων χρηματοδότησης.

Η Επιτροπή, από την πλευρά της, θα κάνει ό,τι μπορεί ώστε να κράτη μέλη να εκμεταλλεύονται τις ευκαιρίες χρηματοδότησης όποτε αυτό είναι δυνατόν. Ζητείται πάντοτε η γνώμη της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος πριν εγκριθούν τα στρατηγικά πλαίσια αναφοράς και τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα διαρθρωτικά ταμεία, καθώς και τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης που τα κράτη μέλη υποβάλλουν.

Επαναλαμβάνω ότι μια από τις πρώτες προτεραιότητές μας είναι η διασφάλιση της κατάλληλης χρηματοδότησης του Natura 2000 και γι' αυτό εκτιμώ ιδιαίτερα τη στήριξη του Κοινοβουλίου στο θέμα αυτό.

Ωστόσο, απόψε το σημαντικότερο θέμα συζήτησης αφορά τη μέθοδο υλοποίησης του προγράμματος. Σύμφωνα με την κοινή θέση, 80% της χρηματοδότησης για το Life+ πρόκειται να διατεθεί στα κράτη μέλη. Θεωρώ την προτίμηση του Κοινοβουλίου για τη διατήρηση κεντρικής διαχείρισης του προγράμματος, ως ένδειξη εμπιστοσύνης προς την Επιτροπή. Η επιλογή όμως αυτή απαιτεί, όπως τονίστηκε προηγουμένως, περισσότερους ανθρώπινους πόρους.

Γι' αυτό, η μέθοδος που προτείνεται στην κοινή θέση είναι προτιμότερη. Πρώτον, είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας: παρέχει τη μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία προκειμένου να καλυφθούν οι διαφορετικές ανάγκες των κρατών μελών. Δεύτερον, διασφαλίζει ότι όλες οι χώρες λαμβάνουν ένα ελάχιστο ποσοστό χρηματοδότησης. Στο πλαίσιο του τρέχοντος συστήματος Life 3, πολλές φορές δεν λαμβάνουν χρήματα. Τρίτον, είναι διαφανής και ελεγχόμενη και διασφαλίζει τη διατήρηση της προστιθέμενης αξίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όπως γνωρίζετε, η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων διαχείρισης βρίσκεται στο επίκεντρο της πρότασης της Επιτροπής. Τα κράτη μέλη βασίζονται σε αυτήν και ετοιμάζουν ήδη σχέδια προγραμμάτων. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί τις διάφορες τροπολογίες που αφορούν τη διαγραφή όλων των αναφορών στη μεταβίβαση διαχειριστικών αρμοδιοτήτων.

Δυστυχώς, η έκβαση των άτυπων συνεδριάσεων μεταξύ του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής μετά την ψηφοφορία στην Επιτροπή Περιβάλλοντος στις 14 Σεπτεμβρίου, δεν μας επέτρεψε να κάνουμε σημαντικά βήματα προς την επίτευξη συμφωνίας όσον αφορά τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων διαχείρισης. Εν τούτοις, παρά τις διαφορές, τασσόμαστε όλοι υπέρ του προγράμματος Life+ και της εφαρμογής του το συντομότερο δυνατό, ώστε να μπορέσουν να εκταμιευτούν πόροι και να μην υπάρξει καθυστέρηση στην εκτέλεση των προγραμμάτων.

Τα κράτη μέλη έχουν άνω των δύο δισεκατομμυρίων ευρώ για το πρόγραμμα Life+. Είναι απαραίτητο να βρεθεί ένας τρόπος ώστε να εκταμιευτούν τα χρήματα αυτά το ταχύτερο δυνατόν, έστω και αν αυτό σημαίνει συμβιβασμούς από όλες τις πλευρές. Πρέπει επομένως να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε από κοινού για την εξεύρεση πρακτικών λύσεων, ιδίως όσον αφορά τη μέθοδο υλοποίησης του Life+. Στο πλαίσιο αυτό, θα καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να επιτευχθεί συμβιβασμός μεταξύ του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου και θα μεσολαβήσουμε για να διευκολύνουμε την επίτευξη συμφωνίας.

1-164

Péter Olajos, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – A 2000 óta folyó LIFE III pályázat keretében több mint 950 millió eurót költöttünk el különböző környezetvédelmi programokra, számtalan helyi, regionális, illetve határonkon átnyúló projekt sikeres végrehajtására. Még ennél is fontosabb, hogy pontosan ezek azok a projektek, amelyeken keresztül a hétköznapi emberek számára is cselekvő közelségbe kerül az Unió, és amelyek az uniós polgárok életminőségének javításához a legkövetlenebbül járulnak hozzá. Mindez fontos szempont akkor, amikor az Európai Unió népszerűsége ritkán látott mélyponton van.

A LIFE Plusz és benne a Natura 2000 program jelen helyzete aggasztó és legalább két jelentős kérdést is felvet. Az első: már most látható, hogy az új programról nem születik időben döntés, ennek következményeként nem tudjuk a tervek szerint elindítani a jövő év januárjától a környezetvédelmi programokat, és ez megítélésem szerint nagy baj. Ezért javaslom, hogy kövessük a 2004-es megoldást, amikor is az Európai Parlament és a Tanács egy rendelet elfogadásával az akkor lejártó LIFE III programot további két évvel és 317 millió euróval toldotta meg.

Javasolom, hozzunk most egy olyan döntést, amellyel lehetővé válik a 2006-ban lejáró LIFE hatályban tartása az új jogszabály elfogadásáig. A második problémás pont az a tanácsi javaslat, ami az elkölthető források 80%-át tagállami hatáskörbe utalná. Véleményem szerint ez ellentétes az eddigi logikával és gyakorlattal, amely szerint a környezetvédelem az Unió közösségi politikája. Másrészt ellentétes a környezetvédelem határokon átnyúló természetével is, amely szupranacionális megközelítést kíván.

Ezért személy szerint csak olyan javaslatot tudok támogatni, amely a rendelkezésre álló pénzek feletti döntés a jelenlegi javaslatban foglaltaknál nagyobb arányban marad a Bizottság és a Parlament kompetenciájában.

1-165

Anne Ferreira, *au nom du groupe PSE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, tout d'abord, je vous prie d'accepter les excuses de Mme Lienemann, qui ne peut absolument pas être présente ce soir à son grand regret, car vous connaissez son engagement sur ce dossier. C'est toutefois avec le même plaisir et avec les mêmes convictions que je la remplace.

Je tiens à vous rappeler tout le soutien que notre groupe apporte au rapport de Mme Isler-Béguin, et saluer l'accord auquel sont parvenus nos groupes politiques sur une stratégie ambitieuse pour consolider le seul outil financier direct destiné aux politiques européennes de l'environnement. Il faut d'ailleurs souligner que c'est notre Parlement qui a obtenu des crédits budgétaires supplémentaires pour LIFE, bien en deçà cependant de nos objectifs initiaux. Aujourd'hui, ce sont à nouveau les députés qui réclament des moyens renforcés pour accompagner la mise en œuvre de la directive Natura. Un effort a été consenti, insuffisant sans doute, mais obtenu dans un contexte budgétaire contraint auquel nous devons nous soumettre.

Nos désaccords en l'état actuel du dossier concernent la méthode choisie pour le financement des actions. LIFE est un outil européen exemplaire, il a fait ses preuves et nous ne pouvons avaliser une renationalisation de cette politique, telle qu'elle est envisagée, avec une délégation de gestion aux États membres à hauteur de 80% du budget. L'Union européenne ne doit pas se contenter d'être un tiroir-caisse, elle doit garder les rênes de cette politique environnementale! À un moment où l'idée européenne a besoin d'être confortée, et s'agissant d'une politique largement approuvée par les citoyens de l'UE, ce recul de la dynamique européenne n'est pas acceptable. Il y va de notre crédibilité auprès des citoyens au lendemain des déclarations figurant dans la future stratégie de développement durable.

Par ailleurs, LIFE doit conserver son statut d'exemplarité, qui s'appuie sur le choix de projets innovants et reproductibles. Il est clair qu'il faut garantir aux États membres le niveau de financement qu'ils attendent, tout en exigeant que la sélection des projets s'inscrive dans cette double logique, la dimension européenne et la pratique environnementale significative.

Notre groupe soutient l'amendement de Mme Haug qui demande à la Commission de garantir la continuité des financements pour les programmes en cours. En effet, nous ne saurions accepter que soient pénalisés les ONG et autres acteurs impliqués dans LIFE.

1-166

Frédérique Ries, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, il y a douze mois, nous dénoncions, avec notre rapporteur, Mme Isler Béguin, ce véritable cadeau fait par la Commission. Je veux parler – on en a déjà beaucoup parlé – de la délégation des politiques environnementales aux États membres, à concurrence de 80% du budget de LIFE+. À ce titre, je regrette moi aussi, comme notre rapporteur, que lors de nos échanges informels avec la Présidence finlandaise, celle-ci n'ait pas fait un geste fort allant dans le sens des préoccupations des citoyens pour un environnement et une qualité de vie meilleurs.

De toute évidence, ce désaccord institutionnel doit trouver une solution et en attendant, le principe de continuité du financement de la politique communautaire de l'environnement doit bien entendu prévaloir: tel est l'objectif de notre amendement 32. À l'instar de mes collègues, je m'interroge donc sur ce "chèque en blanc" offert sur un plateau d'argent aux États membres. Pourquoi renationaliser ce que l'Europe en tant que telle fait très bien, quoique avec très peu de moyens, comme il a déjà été dit, à savoir protéger la biodiversité et les espèces rares?

Je rappellerai quelques-uns des succès engrangés par les volets nature, environnement et pays tiers depuis la création de LIFE en 1992. Pour la Belgique, qui est mon pays, ce ne sont pas moins de 120 projets de protection de la biodiversité qui ont été cofinancés par l'Union européenne. C'est grâce à LIFE et au bon fonctionnement d'ensemble de Natura 2000 que 20% du territoire belge sont aujourd'hui classés zone sensible pour la protection de la nature.

La Commission a en outre dévoilé jeudi dernier 75 projets environnementaux qui bénéficieront de l'appui de l'Union, 136 millions d'euros au total grâce au programme LIFE et, pour revenir à la Belgique, je me félicite que la restauration du plateau des Hautes Fagnes, dans la belle région des Ardennes, sur plus de 4 500 hectares, fasse partie des projets retenus.

Devons-nous y voir un bon présage? C'est ce que j'espère, parce qu'en défendant l'Europe de l'environnement, nous nous préoccupons aussi du bien-être et de la santé des générations futures et je suis sûre que l'Europe a tout à gagner, comme je le soulignais, à s'investir en tant que telle dans ce combat pour préserver la nature et la biodiversité.

Pour conclure, Monsieur le Président, il s'agit d'un combat, on l'a dit et il est important de le souligner, qui a transcendé, tout au long des discussions, les logiques politiques. Notre profonde cohésion autour de notre rapporteur – que je tiens une nouvelle fois à remercier et à féliciter – en est la plus belle des preuves aujourd'hui.

1-167

Margrete Auken, for *Verts/ALE-Gruppen*. – Hr. formand! Tak til Karl-Heinz Florenz for spørgsmålet. I fjor var jeg ordfører for Parlamentets betænkning om finansiering af Natura 2000. I denne betænkning udtrykte vi bekymring for medlemsstaternes og Kommissionens vilje til at tage opgaven alvorligt. Naturens fortalere bliver godt nok hørt, når der skal holdes festtaler. Tænk bare på, hvordan regeringslederne i 2001 i Göteborg højtideligt forsikrede, at Natura 2000 ville blive gennemført. Men alt var alligevel glemt, da budgettet skulle vedtages. Da blev den selvstændige budgetpost for Natura 2000 blankt afvist. Nu bliver det spændende at se, om løfterne bliver husket, når landbrugets lobbyister igen vil forsøge at sikre, at alle støttemidlerne - inklusive landdistriktsfonden - går til de store landbrug og til industrien. Kommissionen bliver nødt til at være skarpere på dette område! Den hidtidige slaphed og manglende kontrol er ved at få ødelæggende følger. Først og fremmest for naturen, men også for EU's omdømme, som flere af kollegerne har været inde på. Miljø- og naturbeskyttelse er for mange mennesker en central gevinst ved EU. Vi politikere, der har skullet forsvare og forklare nødvendigheden af det europæiske samarbejde, har uafsladigt henvist til det, EU kan udrette på dette område. Men mange oplever nu en ligegyldighed fra EU's side over for de værdier, der ikke lige kan omsættes i hurtige penge.

Der skal handles hurtigt, hvis vores gode rygte skal genoprettes. Kommissionen bør sætte det som betingelse for udbetaling af især landdistriktsmidlerne, at medlemsstaterne fremlægger planer og sætter tilstrækkelige midler af til Natura 2000. Og husk så også lige at minde landbruget om, at landdistriktsmidlerne ikke er deres egne private penge. Natura 2000 skal have sin del, også uden at landbruget får kompensation. Landbruget bør påtage sig sit medansvar for naturens sundhed og mangfoldighed. Det vil være til glæde for alle i landområderne. Der er glimrende muligheder for indtjening i udviklingen af Natura 2000. F.eks. ved vi, at ca. en kvart million er beskæftiget med naturbeskyttelse, og potentialet inden for turisme er endnu større.

1-168

Δημήτριος Παπαδημούλης, εξ *ονόματος της ομάδας GUE/NGL*. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την εξαιρετική της έκθεση και τη σθεναρή της θέση ως προς τις διεκδικήσεις της Επιτροπής Περιβάλλοντος σχετικά με το Life+.

Σημείο κλειδί αποτελεί η εξασφάλιση επαρκών πόρων για το πρόγραμμα Natura 2000. Γι' αυτό και υποστηρίζω θερμά το αίτημα να προστεθούν και άλλα 50 εκατομμύρια ευρώ στον προϋπολογισμό του Life+. Αν αφήσουμε τα 50 εκατομμύρια στο περιθώριο, με μόνο μια πολιτική δέσμευση -όπως ζητεί το Συμβούλιο- δεν θα έχουμε καμία σαφή εγγύηση.

Επίσης, υποστηρίζω το αίτημα της Επιτροπής Περιβάλλοντος να διατεθεί το 55% του Life+ για τη φύση και τη βιοποικιλότητα, που είναι ένα κρίσιμης σημασίας θέμα για την προσπάθεια επίτευξης του σχετικού στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα επιπλέον 100 εκατομμύρια ευρώ που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών, οπωσδήποτε αξίζει να δεσμευθούν σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 40% που προτείνει το Συμβούλιο. Αν το ποσοστό παραμείνει στο 40%, αυτό ουσιαστικά θα σημάει αναλογική μείωση της σχετικής χρηματοδότησης για τη βιοποικιλότητα σε σχέση με τις προηγούμενες δημοσιονομικές προοπτικές και αυτό είναι απαράδεκτο.

Τέλος, συμφωνώ με την εισηγήτρια που αντιδρά στην πρόταση της Επιτροπής να χορηγηθεί το 80% των πόρων στα κράτη μέλη, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο λευκή επιταγή. Οι πόροι του Life+ δεν είναι για να κλείνουν τα κράτη μέλη δημοσιονομικές τρύπες, αλλά για να προωθούν τα κοινά ευρωπαϊκά προγράμματα.

Κύριε Επίτροπε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι στην κοινή μας πατρίδα τα χρήματα πηγαίνουν συχνά για να καλύψουν μισθολογικές δαπάνες και όχι για την προστασία του δικτύου Natura 2000. Εμείς θέλουμε ισχυρή ευρωπαϊκή πολιτική, εμείς όλοι στο Ευρωκοινοβούλιο θέλουμε περισσότερη Ευρώπη για την προστασία του περιβάλλοντος. Αν η Επιτροπή τη θέλει, τότε γιατί δεν την υποστηρίζει έναντι του Συμβουλίου;

1-169

Kathy Sinnott, on behalf of the *IND/DEM Group*. – Mr President, I would tend to support the 80% management of LIFE by Member States. This would ensure a much better and fairer spread of funds across the EU and across the many different types of environment within the EU. It would bring more local knowledge to the project selection process and make public awareness easier to achieve.

I have only one hesitation as an Irish MEP: I believe that the second half of the second pillar of LIFE – implementation of existing environmental policy – is critical. This is a priority, because there is no point in funding new policies and projects when we have not learned to implement the standards we have already imposed on ourselves. Frankly, this is a problem in my home country, when it comes to industry. My Member State's Environmental Protection Agency seems to be very reluctant to force the same compliance on industry as it does on the public.

In my willingness to support management of LIFE + at Member-State level, I would still like to see a reasonable level of scrutiny to ensure that the projects selected prioritise efforts to improve compliance by industry with EU environmental law.

1-170

Ryszard Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! Podczas pierwszego czytania rozporządzenia *Live* + wprowadzono liczne poprawki. Jednogłośnie uznaliśmy, że ten instrument finansowy nie spełnia wyzwań w dziedzinie ochrony środowiska. Głównym problemem było ograniczenie środków finansowych na wdrożenie wszystkich polityk w tym obszarze. Uzgodnienia finansowe z Radą i Komisją nie przełożyły się na budżet na ochronę środowiska w następnych siedmiu latach.

Spór między panią Sinnott, a większością państwa jest sporem trochę abstrakcyjnym w moim przekonaniu, ponieważ tak naprawdę miałbym bardziej spokojne sumienie głosując nad tym sprawozdaniem, gdybym miał pewność, że te środki przeznaczone dla poszczególnych krajów pójdą na projekty ekologiczne. Problem polega na tym, że one idą na personel, a nie na projekty ekologiczne. I to jest wydaje mi się rzecz, która rzeczywiście zmusza nas do pewnej interwencji.

A tak na marginesie, kończąc Panie Przewodniczący, chciałem powiedzieć, że w sytuacji pewnego kryzysu wizji przyszłej Europy i sceptycyzmu wobec instytucji europejskich, właśnie ekologia może być tym wspólnym punktem odniesienia dla wielu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

1-171

Françoise Grossetête (PPE-DE). – Monsieur le Commissaire, lors de la première lecture, notre message portait sur la faiblesse des montants affectés à LIFE+. Aujourd'hui, il s'agit pour le Parlement européen d'adresser un message clair au Conseil et à la Commission. Nous ne pouvons en aucun cas accepter la délégation de 80% des crédits LIFE+ aux États membres en vue de leur gestion par des agences nationales. Pourquoi est-ce inacceptable? Parce que la politique environnementale est l'une des politiques européennes les mieux perçues et les plus lisibles aux yeux des citoyens européens. On se demande vraiment pourquoi la Commission veut abandonner cette possibilité de montrer aux citoyens l'effet direct d'une politique communautaire sur leur vie quotidienne. Cela n'a pas de sens, a fortiori à une période où l'on critique le déficit de communication avec le citoyen.

LIFE+ est un instrument financier indispensable à toutes nos politiques environnementales. Mais quelle incohérence! Nous votons de session en session des engagements environnementaux forts dans le cadre du développement durable alors que LIFE+ se réduit à une peau de chagrin. Et là encore, nous ne sommes pas d'accord avec le Conseil. Confier la responsabilité de 80% des financements aux États membres, c'est prendre le risque de faire échouer tous nos engagements et de voir ces financements détournés de leur objectif initial.

Oui, Monsieur le Commissaire, nous sommes tous favorables à LIFE+, mais pas comme vous le proposez! Il faut préserver un modèle centralisé géré par la Commission, avec une sélection des projets basée sur l'excellence de ces derniers et sur leur valeur ajoutée. Faute de quoi, nous serons confrontés au recul de notre politique environnementale, et vous le savez bien. La renationalisation n'est pas la bonne solution. Nous ne devons pas utiliser ces ressources pour payer des fonctionnaires mais pour lancer et pour financer des projets.

1-172

Ευαγγελία Τζαμπάζη (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η εθνικοποίηση εξ αρχής του Life έρχεται σε αντίθεση με τη μέχρι πρότινος πορεία αυτού του περιβαλλοντικού εργαλείου.

Η πρόταση να διαβιβασθεί η διαχείριση του 80% της ομολογουμένως ελλιπούς χρηματοδότησης του Life+ στα κράτη μέλη, θα σήμαινε ότι ολόκληρη η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία θα χανόταν και, πάνω απ' όλα, θα δινόταν εν λευκό εξουσιοδότηση στα κράτη μέλη να ακολουθήσουν -πιθανώς- εθνικούς στόχους. Ζητάμε λοιπόν μια αποδοτική και διαφανή διαχείριση υπό τον έλεγχο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των σημαντικών προγραμμάτων με προστιθέμενη ευρωπαϊκή αξία.

Τέλος, σε περίπτωση μη συμφωνίας, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό να υποστηριχθεί η κοινή πρόταση με βάση την οποία θα επιτρέπεται η χρηματοδότηση δραστηριοτήτων οι οποίες θα πρέπει να υπαχθούν στο εν λόγω πρόγραμμα από το 2007.

Θα ήθελα να συγχαρώ τη συνάδελφο Béguin για την ιδιαίτερα θετική έκθεσή της.

1-173

Mojca Drčar Murko (ALDE). – Mr President, I agree with the rapporteur, Mrs Isler Béguin, that during the first reading Parliament significantly improved the Commission's proposal on LIFE+, particularly with respect to the amount to be included for the funding of Natura 2000. I therefore welcome Amendment 18, which restates the sum of EUR 100 million agreed during negotiations on the financial perspective.

There are, however, some reasons why I am not enthusiastic about Amendment 10, which, for the new Member States, deletes the very important second paragraph of Article 6 of the Council's common position. I am afraid that centralised

allocation of funding entirely through the projects favours old Member States that are more familiar with the procedures. It is common knowledge that institutions of the new Member States are not yet sufficiently prepared to compete with their projects on an equal footing. The Commission's proposal that 80% of funding should be allocated to the Member States rectifies this objective initial disadvantage, and detailed eligibility criteria should ensure European added value of funding. Seen from this angle, I do not consider it renationalisation. With regard to the implementation, I would not object to the Council's solution to the problem.

1-174

Richard Seeber (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Sie haben es jetzt oft genug gehört: Wir alle sind dagegen, dass dieses europäische Programm in die Hände der Mitgliedstaaten zurücktransferiert wird. Es soll europäisch bleiben.

Wenn wir hier über Umweltprogramme und Mittelvergabe sprechen, sollten wir dies aber mit Augenmaß tun. Es geht nicht an, dass in den Mitgliedstaaten über das Habitat-Programm bzw. die Vogelschutzrichtlinie Dinge umgesetzt werden, die eigentlich dem normalen Hausverstand widersprechen. Die Umweltpolitik soll den richtigen Stellenwert bekommen, aber die Frösche sollen nicht mehr als die Menschen geschützt werden. Es ist auch Aufgabe der Kommission und ihrer Dienststellen, hier das richtige Augenmaß walten zu lassen.

Wichtig ist, dass wir hier im Europäischen Parlament mit Ihnen, der Kommission, Programme umsetzen, die einen europäischen Mehrwert bringen. Es geht nicht an, einfach einen Mitteltransfer durchzuführen, also den Mitgliedstaaten Geld zurückzugeben und es ihnen zu überlassen, wohin diese Mittel fließen. Es geht auch nicht an, dass mit diesen Mitteln NGOs finanziert werden, deren Hintergrund und Zusammenhänge wir nicht kennen. Hier muss man also aufpassen, dass die europäischen Steuergelder richtig verwendet werden.

1-175

Karin Scheele (PSE). – Herr Präsident! Die zweite Lesung über das Finanzierungsinstrument für die Umwelt zeigt einmal mehr, dass die Finanzielle Vorausschau für die Jahre 2007-2013 keine ausreichende Grundlage bietet, um den Aufgaben der Union im Umweltbereich wie auch in vielen anderen Bereichen nachkommen zu können.

Gerade weil wir uns in einer so schwierigen finanziellen Lage befinden, ist es wichtig, dass wir unsere Berichterstatterin morgen mit einer massiven Mehrheit unterstützen. Von der Kommission wird zwar Kompromissbereitschaft signalisiert, doch wir wissen, dass die Verhandlungen äußerst hart werden. Genau die Änderungsanträge, von denen die Kommission heute Abend gesagt hat, dass sie sie nicht akzeptieren kann, sind nämlich das Herzstück der Position des Europäischen Parlaments.

Es wurde schon gesagt, dass die Renationalisierung als Gefahr für die europäische Umweltpolitik und den europäischen Mehrwert gesehen wird. Deshalb unterstütze ich auch alle Streichungsänderungsanträge der Berichterstatterin, denn hier werden Schritte in die richtige Richtung gesetzt.

1-176

Alfonso Andria (ALDE). – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, il tenace lavoro della collega relatrice ha prodotto risultati notevoli già in prima lettura. Ciononostante, le risorse stanziare a favore di LIFE+ per il periodo 2007-2013 non sono sufficienti per rispondere alle sfide ambientali dei prossimi anni e si rischia quindi di compromettere quanto di positivo è stato già raggiunto. Per questo motivo è di particolare importanza sostenere l'emendamento 3 della collega relatrice al fine di poter garantire un più adeguato finanziamento almeno dopo la revisione del 2008-2009 del quadro finanziario, allo scopo di adeguare LIFE ai necessari cambiamenti e garantire un elevato livello di cofinanziamento comunitario.

Inoltre, vorrei sottolineare l'importanza della destinazione dei fondi europei per l'ambiente, che non devono essere utilizzati per rimediare ai *deficit* finanziari degli Stati membri – è stato infatti più volte ricordato che spesso vengono impiegati per pagare funzionari – bensì per dare attuazione ai progetti europei che concretizzino la strategia dello sviluppo sostenibile di Göteborg.

Infine, mi rallegro del fatto che nella nuova programmazione di LIFE+ si ponga maggiore attenzione al problema dell'efficienza energetica, apportando un sostegno finanziario alle nuove tecnologie, e concordo con la relatrice sulla necessità di coinvolgere maggiormente la società civile nella fase di elaborazione sia dei programmi pluriennali che di quelli annuali nazionali.

1-177

Stavros Dimas, Member of the Commission. – Mr President, I should like to thank the Members for their very positive contributions and for the acknowledgement that the initial proposal – adopted by the Commission in September 2004, with the help of Parliament – has been improved considerably. What we have to strive for is a balanced solution. In this respect, I will try to facilitate an agreement between the Council and Parliament.

With regard to the amendments, I am aware of 31 amendments tabled by the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety and a further amendment introduced since last week. The late amendment, similar to what happened in the budget debate, encourages me to believe that Parliament wishes to help find a solution to the funding gap that the late adoption of Life+ will create. While the budget question will ultimately be solved by the budgetary authority, the Commission will do all it can to facilitate an agreement that, with your support, will provide funds to DG Environment throughout 2007.

Turning now to the 31 amendments on Life+, I will divide them into four distinct blocks. Firstly, on the delivery method, the Commission cannot accept the group of amendments opposing delegated programme management.

Secondly, on allocation of funds, the budget, ring-fencing etc., Parliament has tabled an amendment aiming at adding the whole EUR 100 million extra to the Life+ instrument. If Parliament and the Council were in agreement to allocate that amount to the Life+ programme, I would welcome the opportunity to see the programme expanded. Parliament also calls for at least 55% of Life+ funds to be allocated to the nature and biodiversity component. The Commission cannot accept this amendment, since it would reduce the flexibility needed by several Member States to tackle other pressing environmental concerns. The 40% in the common position is a minimum and nothing prevents Member States spending double that figure on nature and biodiversity if they so wish and can justify it.

Thirdly, with regard to comitology issues, the amendments seeking greater involvement by Parliament during the various phases of programming and introducing the regulatory procedure with scrutiny would be acceptable in principle.

Lastly, with regard to a series of amendments seeking clarification, greater transparency, etc., on questions such as the application of the Aarhus Convention, cross-border projects, specific reference to the impact of climate change on biodiversity, the role of the Commission in supporting integration, etc., my view is that these amendments could be acceptable to the Commission in principle, subject to some drafting changes.

I should like to repeat what I said earlier, namely that we should continue working together to find practical solutions, especially on the implementation method for Life+. In addition, together we need to solve the 2007 funding gap. I am heartened by Parliament's good wishes in that respect.

We need a funding instrument for the environment in order to spend our EUR 2 billion budget. I am therefore willing to help find a practical compromise between the Council and Parliament on these issues and I am willing to help facilitate such an agreement.

1-178

PRESIDENZA DELL'ON. MARIO MAURO
Vicepresidente

1-179

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà martedì, alle 12.00.

1-180

20 - Meccanismo comunitario di protezione civile (discussione)

1-181

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione presentata dall'on. Dimitrios Papadimoulis, a nome della commissione per l'ambiente, la sanità pubblica e la sicurezza alimentare, sulla proposta di decisione del Consiglio che istituisce un meccanismo comunitario di protezione civile (rifusione) (COM(2006)0029 - C6-0076/2006 - 2006/0009(CNS)) (A6-0286/2006).

1-182

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θέλω να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ιδιαίτερα την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και τον εισηγητή κ. Παπαδημούλη για την εξαιρετική έκθεση που συνέταξε.

Η πρόταση της Επιτροπής για αναδιατύπωση της απόφασης του Συμβουλίου του 2001, σχετικά με τη δημιουργία κοινοτικού μηχανισμού πολιτικής προστασίας, έχει λάβει υπόψη το αίτημα, τόσο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσο και του Συμβουλίου, για την ενίσχυση των μέσων και δυνατοτήτων στον τομέα της πολιτικής προστασίας στην Ευρώπη. Έχει ως στόχο την ενίσχυση του μηχανισμού με τις εμπειρίες που έχουν αποκτηθεί από προηγούμενες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Προσφέρει τη βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας στον τομέα της πολιτικής προστασίας μέσω της βελτίωσης και ενίσχυσης του υφιστάμενου έργου στον τομέα αυτό, αλλά και της δρομολόγησης νέων δραστηριοτήτων.

Πρέπει να τονίσουμε δύο καινοτομίες που προτείνουμε. Συγκεκριμένα, τη χρηματοδότηση των δαπανών μίσθωσης εξοπλισμού και τη μίσθωση μεταφορικών μέσων. Πολύ συχνά, αντιμετωπίζουμε καταστάσεις στις οποίες διατίθεται μεν βοήθεια, αλλά δεν υπάρχουν κατάλληλα μέσα για τη μεταφορά της στον τόπο της καταστροφής. Το αποτέλεσμα είναι η βοήθεια αυτή, είτε να φθάνει με καθυστέρηση, είτε να μην φθάνει καθόλου. Σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης που πλήττουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες τη ίδια στιγμή, όπως λ.χ. οι δασικές πυρκαγιές το καλοκαίρι, πλημμύρες την άνοιξη ή ακόμη και ενδεχόμενες ταυτόχρονες τρομοκρατικές απειλές σε όλη την Ευρώπη, τα κράτη μέλη μπορεί να δυσκολευτούν να διαθέσουν βοήθεια σε άλλα κράτη μέλη λόγω των δικών τους αναγκών. Η Επιτροπή για τον λόγο αυτό πρότεινε να δημιουργηθεί ένα δίκτυο ασφαλείας σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να μισθώνουμε τα αναγκαία μεταφορικά μέσα και εξοπλισμό. Η Επιτροπή, βέβαια, γνωρίζει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατανοεί πόσο σπουδαίο είναι το όφελος που θα προκύψει από τις εν λόγω μεταρρυθμίσεις και εκφράζει τις ευχαριστίες της για την υποστήριξη που ήδη έχει δώσει στο προτεινόμενο νέο χρηματοδοτικό μέσο.

Όπως υπογραμμίζεται από την έκθεση Μπαρνιέ από την ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της πολιτικής προστασίας θα προκύψει καλύτερη προστασία, τόσο για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και για τους κατοίκους τρίτων χωρών. Θα εξασφαλισθεί ότι η Κοινότητα, ως σύνολο, μπορεί να προσφέρει πιο συντονισμένη και αποτελεσματική και πιο έγκαιρη βοήθεια σε οποιαδήποτε χώρα που πλήττεται από μεγάλες καταστροφές.

Θα πρέπει να υπενθυμίσω εδώ ότι η πρόταση για τη μίσθωση μεταφορικών μέσων και εξοπλισμού, ήταν μέρος της πρότασης για το νέο χρηματοδοτικό μέσο για το οποίο το Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του νωρίτερα εφέτος. Οι διαπραγματεύσεις που ακολούθησαν στο Συμβούλιο απεδείχθησαν πολύ δύσκολες. Γι αυτό το λόγο καλούμε όλα τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που θέλουν να προχωρήσει αυτή η πρόταση, να κάνουν ό,τι μπορούν σε εθνικό επίπεδο για την υποστήριξή της, αλλιώς δεν θα μπορούσαμε να επιτύχουμε την ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της πολιτικής προστασίας που έχει ζητήσει το Κοινοβούλιο.

1-183

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια βιώσαμε το Τσουνάμι, τον τυφώνα Κατρίνα, πολύνεκρους σεισμούς στο Πακιστάν και την Ινδονησία, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα κράτη μέλη βρέθηκαν συχνά αντιμέτωπα με μεγάλες πλημμύρες και καταιγίδες, με πυρκαγιές δασών, θαλάσσιες καταστροφές και βιομηχανικά ατυχήματα. Ο αντίκτυπος από τα τραγικά αυτά γεγονότα είναι τεράστιος όχι μόνο σε ανθρώπινες ζωές αλλά και στην οικονομία. Γι' αυτό και οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαίως απαιτούν μια αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση.

Η βελτίωση της ικανότητας της ανταπόκρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης αποτελεί προτεραιότητα για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Γι' αυτό και σήμερα συζητούμε τρόπους βελτίωσης του κοινοτικού μηχανισμού πολιτικής προστασίας.

Κατά την προετοιμασία της πρότασης της επιτροπής που συζητούμε, εξετάστηκαν διάφορες εναλλακτικές προτάσεις. Ανάμεσά τους και η αναδιτύπωση, που επέλεξε η Επιτροπή και η οποία αποτελεί τη λιγότερο φιλόδοξη επιλογή, διότι εισάγει περιορισμένο αριθμό βελτιώσεων στην απόφαση του Συμβουλίου που διέπει τον μηχανισμό πολιτικής προστασίας. Θα μπορούσε λοιπόν η Επιτροπή να μου αναφέρει γιατί κατέληξε σε αυτήν την επιλογή, τη λιγότερο φιλόδοξη, παρά τις επανειλημμένες διακηρύξεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για περαιτέρω ανάπτυξη, ισχυρή, του κοινοτικού συστήματος πολιτικής προστασίας;

Οι κυριότερες αδυναμίες που έχω εντοπίσει στην πρόταση αναδιτύπωσης που καταθέτει η Επιτροπή αφορούν, πρώτον, τη μεταφορά των ομάδων και του εξοπλισμού διάσωσης. Σήμερα κάθε κράτος μέλος φέρει την ευθύνη οργάνωσης της μεταφοράς της δικής του βοήθειας πολιτικής προστασίας. Η έλλειψη αυτή υπονομεύει, όμως, την αποτελεσματικότητα της ευρωπαϊκής βοήθειας. Μόνον το έτος 2005, σε 5 περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης κράτη μέλη δεν μπόρεσαν να στείλουν εμπειρογνώμονες και εξοπλισμό, διότι δεν διέθεταν τα μέσα να μεταφέρουν τη βοήθεια εκεί που έπρεπε. Η Επιτροπή, νομίζω ότι χρειάζεται να κάνει περισσότερα για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό.

Δεύτερον, την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής ικανότητας ταχείας επέμβασης. Σήμερα, η κοινοτική βοήθεια πολιτικής προστασίας διατίθεται από τα κράτη μέλη σε εθελοντική βάση. Αυτό δεν επαρκεί για τη δημιουργία ευρωπαϊκής ικανότητας ταχείας επέμβασης, όπως ζητεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η Επιτροπή στην ανακοίνωση της 25^{ης} Απριλίου του 2005 πρότεινε τη δημιουργία ειδικών μονάδων –stand by modules- που θα κινητοποιούνται ύστερα από απλή αίτηση από την αρμόδια ευρωπαϊκή αρχή. Ερωτώ: γιατί η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε τη δική της πρόταση στην αναδιτύπωση;

Τρίτον πρόβλημα, έγκαιρη προειδοποίηση. Η ικανότητα αντίδρασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις φυσικές καταστροφές εξαρτάται και από την ύπαρξη συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης. Η αναδιτύπωση αναφέρει ότι το κέντρο παρακολούθησης και πληροφοριών που εδρεύει στις Βρυξέλλες πρέπει να συνδεθεί με τα συστήματα των κρατών μελών και των διεθνών οργανισμών. Καλό, αλλά δεν αρκεί, γιατί αμέσως μετά το σεισμό που προκάλεσε το Τσουνάμι, οι κυβερνήσεις έμαθαν, αλλά οι πολίτες δεν έμαθαν ποτέ. Γι' αυτό πρέπει να συσταθεί κατάλληλη νομική βάση στο πλαίσιο της απόφασης του Συμβουλίου, ώστε να αναπτυχθούν τα συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης στο πλαίσιο του μηχανισμού.

Τέταρτον, συντονισμός των επεμβάσεων σε τρίτες χώρες. Και σ' αυτόν τον τομέα πρέπει να γίνει περισσότερη δουλειά, διότι υπάρχει κραυγαλέα έλλειψη συντονισμού. Άλλα κράτη μέλη εργάζονται συνεχώς μέσω του κοινοτικού μηχανισμού, άλλα κράτη μέλη προτιμούν να εργάζονται με τα Ηνωμένα Έθνη, άλλα κράτη μέλη εργάζονται και με τους δυο και άλλα κράτη μέλη με κανέναν από τους δυο. Ο κατακερματισμός αυτός και η έλλειψη συντονισμού βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις φιλόδοξες διακηρύξεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Ως εισηγητής, αλλά και από κοινού με τους σκιώδεις εισηγητές όλων των πολιτικών ομάδων, καταθέσαμε τροπολογίες που εγκρίθηκαν σχεδόν ομόφωνα από την Επιτροπή Περιβάλλοντος. Αυτές, επιγραμματικά, αφορούν στην ενημέρωση των πολιτών, στην ενσωμάτωση των μέτρων πολιτικής προστασίας στα εκπαιδευτικά προγράμματα και τις εκστρατείες διαφήμισης, στη διαχείριση και τη χρήση γης -ως ενίσχυση της πρόληψης-, στους ορισμούς των όρων με βάση το συμφωνημένο σχετικό διεθνές γλωσσάριο, στη συμπερίληψη της δημόσιας υγείας, στη χρήση των στρατιωτικών μέσων επικουρικής και σε εθελοντική βάση.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην έκθεση Barnier για τη δημιουργία της Europe aid. Τον Ιανουάριο του 2006 ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ζήτησαν από τον Michel Barnier να μελετήσει το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά στην αντιμετώπιση των κρίσεων. Προέκυψε μια πολύ εμπειριστωμένη έκθεση με ενδιαφέρουσες προτάσεις. Δυστυχώς όμως, τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο απλώς χαιρέτησαν την έκθεση ως σημαντική συμβολή και δεν έδωσαν καμία συνέχεια. Θα ήθελα από τον Επίτροπο να μου πει πώς προτίθεται η Επιτροπή να αξιοποιήσει την έκθεση Barnier.

Το τίμημα ανυπαρξίας μιας ενωμένης και αποτελεσματικής Ευρώπης σε θέματα διαχείρισης κρίσεων είναι πολύ υψηλό και γι' αυτό πρέπει να προχωρήσουμε πιο αποτελεσματικά και με ισχυρότερο συντονισμό.

1-184

Αντόνιος Τρακατέλλης, *εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE*. – Κύριε Πρόεδρε, η υπό έγκριση απόφαση του Συμβουλίου με τις υιοθετημένες τροπολογίες μας αποτελεί προϊόν εξαντλητικής προπαρασκευαστικής διαδικασίας αλλά και της εμπειρίας που αποκτήθηκε τα τελευταία χρόνια από την αντιμετώπιση φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών. Καταστροφών οι οποίες, πέρα από τις τεράστιες συνέπειες σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας των πολιτών, αποκάλυψαν τον εξ αντικειμένου ελλειμματικό χαρακτήρα της δυνατότητας της εθνικής παρέμβασης και, συνεπώς, τις αυξανόμενες προσδοκίες για κοινοτική αρωγή.

Καλούμαστε λοιπόν σήμερα να ενισχύσουμε και να θωρακίσουμε την Ένωση ώστε να ανταποκρίνεται στην απαίτηση αυτή των πολιτών για αποτελεσματική παρέμβαση στα πεδία της πρόληψης και ταχείας αντίδρασης φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών. Έτσι, εκδηλώνεται η επιζητούμενη έμπρακτη αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών που θα ενδυναμώνει περαιτέρω το αίσθημα συμμετοχής σε μία κοινότητα και, με τον τρόπο αυτό, θα ενδυναμώνει περαιτέρω την ευρωπαϊκή συνείδηση. Σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες επί της αρχικής πρότασης, θεωρώ αναγκαίο να επιστήσω την προσοχή σας στα ακόλουθα:

Ένα αποτελεσματικό σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης και αντίδρασης θεμελιώνεται στις εξής τέσσερις συνιστώσες: στον εντοπισμό και εκτίμηση των κινδύνων, στη συνεχή παρακολούθησή τους, στον μηχανισμό προειδοποίησης και επικοινωνίας και, τέλος, στην ετοιμότητα, δηλαδή την ικανότητα αντίδρασης και βοήθειας.

Θα ήθελα και εγώ να τονίσω, όπως και ο εισηγητής, ότι οι τροπολογίες τις οποίες εισηγηθήκαμε αφορούν θέματα όπως είναι το ταχύ σύστημα επαγρύπνησης, οι μονάδες επέμβασης προερχόμενες από τα συμμετέχοντα κράτη, οι κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά την αντίδραση και τη σχετική ενημέρωση των πολιτών, οι βέλτιστες πρακτικές για την αντιμετώπιση των καταστάσεων και, τέλος, η αμοιβαία προζενική συνδρομή για τον καθορισμό σημείων επαφής μεταξύ των κρατών μελών.

Θα ήθελα επίσης να πω -και νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει δεκτό- ότι θα πρέπει ιδιαίτερος να προσέξουμε και τον τομέα της δημόσιας υγείας διότι οι καταστροφές συνοδεύονται συνήθως από κινδύνους για τη δημόσια υγεία, είτε αυτοί προέρχονται από έλλειψη τροφίμων ή νερού, είτε από επιδημίες και, επομένως, θα πρέπει να περιληφθεί στην πρόταση και αυτή η συνιστώσα.

Τέλος, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι, όπως είπε και ο εισηγητής μας, η έκθεση Barnier είναι μια εξαιρετική έκθεση που πρέπει να ληφθεί υπόψη, διότι αλλιώς δεν έχει νόημα για ποιον λόγο έγινε όλη αυτή η εξαιρετική δουλειά. Νομίζω ότι, μαζί με τη δική μας αυτή σημερινή εισήγηση, θα έχουμε ένα αποτελεσματικό μέσο.

Θα ήθελα κλείνοντας, να ευχαριστήσω τον εισηγητή μας για την εξαιρετική του δουλειά. Συγχαρητήρια κύριε Παπαδημούλη!

1-185

Edite Estrela, *em nome do Grupo PSE*. – Senhor Presidente, Senhor Comissário, começo por felicitar o colega Papadimoulis pelo seu relatório e também a Comissão pela sua iniciativa. A União Europeia tem-se dotado de diversos

mecanismos legais para a prevenção e a resposta a situações de catástrofe natural. Há, aliás, várias resoluções do Parlamento Europeu nesse sentido.

Eu própria fui relatora de um relatório sobre a estratégia europeia de resposta às catástrofes naturais, por iniciativa da Comissão do Ambiente, no qual defendi a necessidade de a União dispor de instrumentos de resposta a emergências graves mais expeditos e eficazes. Da experiência recolhida nos últimos anos com os incêndios florestais no Sul da Europa e as inundações na Europa central resulta como objectivo prioritário a criação de sistemas de detecção e de alerta precoce para catástrofes naturais, incluindo sismos e tsunamis, que permitam defender os cidadãos e os seus bens.

Não obstante a responsabilidade e a gestão das catástrofes naturais incumbir, em primeiro lugar, ao país afectado e o papel da União ser apenas subsidiário, o mecanismo comunitário de protecção civil criado em 2001 dispunha de poucos recursos e competências, ou seja, não correspondia às necessidades.

Saúda-se, por isso, esta proposta reformulada e melhorada, que permite uma melhor coordenação e uma actuação mais rápida no apoio às pessoas afectadas. No entanto, é preciso ir mais longe e é necessário aperfeiçoar o modelo. Não só com base no relatório Barnier, mas também nas alterações propostas pela Comissão do Ambiente, designadamente que a cooperação no domínio da protecção civil assente num centro europeu de coordenação estratégica responsável pela recolha e difusão de informações sobre situações de emergência e também pela disponibilização de meios adicionais de mobilização rápida no combate às calamidades, que as populações sejam envolvidas, quer na prevenção, quer na resposta, para o que terão de receber formação e informação, e que seja feito um maior investimento na formação e na profissionalização dos corpos de intervenção.

1-186

Alfonso Andria, a nome del gruppo ALDE. – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, mi congratulo con il collega onorevole Papadimoulis per l'ottimo lavoro svolto. La sua relazione traduce in termini operativi quanto già si prevede nel rapporto sul Fondo di solidarietà, che rappresenta la base giuridica e finanziaria per gli interventi in materia di protezione civile.

L'Unione europea dispone oggi di mezzi finanziari e di nuove conoscenze basate sull'esperienza del Meccanismo comunitario di protezione civile, creato nel 2001, che consentiranno di migliorare l'operatività e l'efficacia dello strumento. E' vero che la risposta d'emergenza ad una catastrofe deve avvenire innanzitutto e principalmente a livello locale, con azioni di prevenzione e di ricostruzione, ma è altrettanto vero che c'è bisogno di interventi di gestione di una crisi, che possono e debbono essere coordinati a livello europeo, se vogliamo ottenere importanti economie di scala e soprattutto maggiore efficienza.

Peraltro, quando le dimensioni di una catastrofe superano le capacità di reazione locali o perfino nazionali, sarebbe auspicabile poter fornire rapidamente un'assistenza supplementare da parte di altri paesi, attraverso le loro competenze e le risorse di cui dispongono. Va tenuto conto infatti che in molti casi gli eventi calamitosi di particolare rilevanza hanno effetti di carattere transfrontaliero, avendo ripercussioni su territori di paesi confinanti.

Inoltre, concordo con il relatore sull'importanza che riveste una corretta ed appropriata pianificazione di utilizzo del territorio e di prevenzione e di gestione delle catastrofi ai fini della riduzione dei rischi. Vi è la necessità di rafforzare il sistema di protezione civile europeo, in modo da poter dare risposte coordinate per far fronte alle emergenze e al fine di contribuire a un'Unione europea in grado di infondere fiducia e sicurezza nei propri cittadini. Io credo che occorra saper corrispondere a tali legittime aspettative.

1-187

Richard Seeber (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Wir alle lernen aus der Vergangenheit und aus unseren Erfahrungen. Ich glaube, gerade der Katastrophenschutz ist ein Beispiel hierfür. Mit den von Ihnen vorgelegten Papieren und auch mit dem ausgezeichneten Bericht von Herrn Papadimoulis versuchen wir jetzt eben, diese Erfahrungen einzubringen.

Es gibt dabei drei Aspekte zu beachten: erstens die Vorbeugemaßnahmen, zweitens den Einsatz in der Krise und drittens die Folgenbewältigung. Bei den Vorbeugemaßnahmen kann die Europäische Union sehr viel leisten. Leider treten Katastrophen in verschiedenen Regionen und aus unterschiedlichen Gründen auf. Aber das Lernen voneinander, gerade in der Europäischen Union, ist hier äußerst wichtig. Hier hat die Europäische Union eine besondere Aufgabe zu erfüllen.

Beim Einsatz in der Krise muss die Union insbesondere durch Koordinationsmaßnahmen ihrer Rolle gerecht werden. Man darf die Mitgliedstaaten nicht aus ihrer Verantwortung entlassen; Katastrophenschutz ist und bleibt eine zentrale nationale Kompetenz. Darum sehe ich es auch äußerst kritisch, dass die Union jetzt versucht, durch Anschaffung von Geräten eine gewisse Doppelgleisigkeit zu schaffen, die sicher nicht im Sinne der Sache sind. Hier ist es wichtig, dass wir uns wirklich auf eine gute Koordination der in den Mitgliedstaaten vorhandenen Mittel konzentrieren, um Doppelgleisigkeiten zu vermeiden.

Die nächste Phase ist die Folgenbewältigung. Für diesen Bereich besteht ja bereits das von der Europäischen Union geschaffene Krisenreaktionsinstrument bzw. der Solidaritätsfonds. Auch hier sollten wir uns überlegen, wie wir ihn effizienter einsetzen können, eventuell die Richtsätze ändern und uns darauf konzentrieren, wirklich nur Krisen von europäischen Ausmaßen zu bewältigen.

1-188

Ευαγγελία Τζαμπάζη (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, η προστασία των ευρωπαίων πολιτών από ατυχήματα και φυσικές καταστροφές έχει άμεση συνάφεια με την οικονομική και κοινωνική τους ασφάλεια. Τα τελευταία χρόνια, σημειώθηκε μεγάλη αύξηση φυσικών καταστροφών που είχε σαν συνέπεια την επίσης μεγάλη αύξηση των αιτήσεων παροχής βοήθειας από τον μηχανισμό πολιτικής προστασίας από πλευράς των κυβερνήσεων των κρατών μελών.

Η πολιτική προστασία είναι ένα σύνθετο σύστημα που αποτελείται από την πρόληψη, την παρέμβαση και, τέλος, την αποκατάσταση. Η καθ' όλα αξιόλογη εισήγηση του κυρίου Παπαδημιούλη επί της προτεινόμενης αναδιτύπωσης θεωρώ ότι έχει βελτιώσει την πρόταση του Συμβουλίου με τέτοιο τρόπο που να ενισχύονται οι υποστηρικτικές και συμπληρωματικές δράσεις της Ένωσης όταν αυτές χρειάζονται.

Στέκομαι όμως στη διαρκή ανάγκη για επιμόρφωση των εμπλεκόμενων μερών και θεωρώ ότι είναι ανάγκη να πραγματοποιείται μεγαλύτερη ενημέρωση του πληθυσμού, κυρίως σε περιοχές με υψηλό βαθμό επικινδυνότητας, και να ενισχύεται με τον τρόπο αυτό η βελτίωση της πρόληψης και της ετοιμότητας στις εν λόγω περιοχές.

1-189

Σταύρος Δήμας, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους ομιλητές για τις εξαιρετικές τους τοποθετήσεις. Πριν θίξω το θέμα των τροπολογιών θα ήθελα να απαντήσω σχετικά με την έκθεση Barnier και να πω ότι η Επιτροπή έχει ήδη αρχίσει εργασία για πολλά από τα θέματα τα οποία σχετίζονται με την έκθεση αυτή και, ότι βεβαίως, πιο σημαντικό απ' όλα είναι η ανάπτυξη των μονάδων πολιτικής προστασίας. Έχουν γίνει συναντήσεις με ειδικούς από τα κράτη μέλη για να διαπιστωθούν ποιοί τύποι των μονάδων πρέπει να είναι διαθέσιμοι σε κάθε περίπτωση και επίσης όσον αφορά τους συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις για κάθε τύπο μονάδας.

Ένας δεύτερος τομέας της εργασίας είναι αυτός που σχετίζεται με την εξάσκηση και παρά το ότι δεν προβλέπεται η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού ινστιτούτου -σύμφωνα με την έκθεση Barnier- εντούτοις προτείνουμε να αναπτυχθεί ένα δίκτυο από κέντρα τα οποία θα επεκτείνουν το υπάρχον πρόγραμμα εξάσκησης.

Επίσης συμφωνούμε ότι το Κέντρο Παρακολούθησης και Πληροφοριών πρέπει να ενισχυθεί. Και ήδη έχουμε ζητήσει μια αύξηση του αριθμού του προσωπικού, των στελεχών, τα οποία θα απασχοληθούν σ' αυτό το κέντρο. Επίσης έχουμε ζητήσει από τα κράτη μέλη να μας δώσουν, το επόμενο έτος, την ευκαιρία να χρησιμοποιούμε ορισμένους ειδικούς στο MIC (Κέντρο Παρακολούθησης και Πληροφοριών).

Τέλος, η Επιτροπή έχει δύο νομοθετικές προτάσεις: η μία είναι για το χρηματοδοτικό μέσο και η άλλη για την αναδιτύπωση της απόφασης του 2001, οι οποίες θα μας δώσουν τη δυνατότητα να εργαστούμε και σε έναν άλλο τομέα - αυτόν της μεταφοράς- για τον οποίο μίλησα και προηγουμένως.

Τώρα, σχετικά με τις τροπολογίες, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρουσίασε μια σειρά σημαντικών τροπολογιών με στόχο την ενίσχυση των δυνατοτήτων της πολιτικής προστασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι τροπολογίες αφορούν την ανάγκη εξασφάλισης έγκαιρης μεταφοράς της βοήθειας της πολιτικής προστασίας, τη σημασία των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και συναγερμού, τη διαλειτουργικότητα των μονάδων πολιτικής προστασίας και το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει ο μηχανισμός για τη βοήθεια των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί τις περισσότερες από τις προτεινόμενες τροπολογίες. Υπάρχουν όμως ορισμένες οι οποίες δημιουργούν προβλήματα και δεν μπορούν να υιοθετηθούν όπως είναι διατυπωμένες. Πρόκειται για εκείνες που σχετίζονται με την πρόβλεψη μέτρων σχετικά με την πρόληψη, τη δημόσια υγεία και την εκούσια θαλάσσια ρύπανση.

Όσον αφορά τα μέτρα που σχετίζονται με την πρόληψη, η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει ότι η πρόταση για το χρηματοδοτικό μέσο πολιτικής προστασίας θα καλύψει τις δράσεις στον τομέα αυτό. Ο κοινοτικός μηχανισμός πολιτικής προστασίας προορίζεται να καλύψει δράσεις μόνο στους τομείς της ετοιμότητας και της επέμβασης. Παρόλα αυτά, η Επιτροπή συμφωνεί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τη σημασία που έχουν οι δράσεις στον τομέα της πρόληψης και έχει δεσμευθεί να τις προωθήσει στο ενδεδειγμένο πλαίσιο.

Όσον αφορά τη συμπερίληψη της δημόσιας υγείας, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι οι δράσεις πολιτικής προστασίας στοχεύουν -πολύ συχνά- στην προστασία της δημόσιας υγείας. Οι μηχανισμοί όμως που έχουν συσταθεί στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πολιτική προστασία δεν αποτελούν μέρος της πολιτικής για τη δημόσια υγεία, η οποία καλύπτεται από άλλα υφιστάμενα κοινοτικά μέσα, όπως το πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα υγείας.

Τώρα, σχετικά με την εκούσια, εσκεμμένη θαλάσσια ρύπανση, η Επιτροπή υποστηρίζει πλήρως την πρόταση σύμφωνα με την οποία πρέπει να μπορεί να επεμβαίνει ο μηχανισμός πολιτικής προστασίας σε περιπτώσεις εκτεταμένης θαλάσσιας

ρύπανσης που προκλήθηκε είτε από ατύχημα είτε και εκούσια. Η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής, ώστε να καλύπτει και τις ανθρωπογενείς καταστροφές, καλύπτει και αυτό το ενδεχόμενο. Ο όρος όμως "ήθελμένη, εσκεμμένη" θαλάσσια ρύπανση αφορά συνήθως τις μικρές παράνομες απορρίψεις πετρελαίου από πλοία και η Επιτροπή θέλει να αποφύγει την ερμηνεία ότι το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού καλύπτει και τέτοιες μικρές έκτασης απορρίψεις. Θα ήταν πρακτικά αδύνατο για την Επιτροπή να κινητοποιεί τον μηχανισμό -ούτε και τα στελέχη υπάρχουν όπως είπα και προηγουμένως- αλλά βέβαια και αυτού του είδους οι μικρές απορρίψεις θα πρέπει να αντιμετωπίζονται από τα μέσα τα οποία διαθέτει η κάθε χώρα. Για το λόγο αυτό, οι σχετικές τροπολογίες δεν έγιναν δεκτές.

Τέλος, η Επιτροπή σημειώνει ότι μια σειρά τροπολογιών σχετίζεται με πτυχές της υφιστάμενης νομοθεσίας. Η Επιτροπή υποστηρίζει επί της ουσίας ορισμένες από αυτές τις τροπολογίες. Όμως, η διοργανική συμφωνία για τη χρήση της τεχνικής της αναδιατύπωσης δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να τις δεχθεί, εκτός και αν είναι ζωτικής σημασίας για την εφαρμογή των νέων διατάξεων που περιέχονται στην πρόταση, ή αν προκύπτουν άμεσα από τις νέες διατάξεις. Η Επιτροπή όμως θα έχει υπόψη της τα εν λόγω ζητήματα στο πλαίσιο της ανάπτυξης της πολιτικής μας στον τομέα αυτό.

Αυτά είναι τα κύρια ζητήματα στα οποία η θέση της Επιτροπής διαφέρει από την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πάντως θέλω να τονίσω ότι αυτές οι διαφορές απόψεων δεν επισκιάζουν τους κοινούς μας στόχους. Συμφωνούμε πλήρως με τη φιλοδοξία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να αναπτυχθεί μια πολύ πιο ισχυρή ευρωπαϊκή δυνατότητα επέμβασης στον τομέα της πολιτικής προστασίας, τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και σας ευχαριστούμε για την υποστήριξή σας. Διαβιβάζω στη Γραμματεία του Κοινοβουλίου πλήρη κατάλογο με τη θέση της Επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες. Θα ήθελα και πάλι να συγχαρώ τον εισηγητή, κύριο Παπαδημούλη, για την εξαιρετική δουλειά του.

1-190

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà martedì, alle 12.00.

Dichiarazioni scritte (articolo 142)

1-191

Hélène Goudin (IND/DEM), skriftlig. – EU-parlamentet behandlar nu ett förslag till omarbetning av mekanismen för räddningstjänst, som inrättades 2001. Det råder inga tvivel om att katastrofer leder till stora påfrestningar för de drabbade parterna. En samordnad europeisk räddningstjänst är dock inte lösningen på problemet, i synnerhet inte som detta förslag ser ut.

Räddningstjänsterna i respektive medlemsstat finansieras genom skattemedel. Det är upp till varje stat att välja hur skatteintäkterna från medborgarna skall fördelas. Detta förslag kan medföra en risk för att vissa medlemsstater väljer att lägga ett minimum av resurser på nationell räddningstjänst, eftersom man förlitar sig på att andra EU-länder skall bidra när en katastrof inträffar. Denna "free riding"-problematik är mycket allvarlig och orättvis mot medborgarna i de länder som väljer att ha en stark räddningstjänst. När det gäller internationella insatser bör dessa koordineras genom OCHA och finansieras av medlemsstaterna och inte av EU.

I kommissionens dokument talas det även om snabbinsatsstyrkor och att medlemsstaterna skall meddela vilka resurser som finns tillgängliga, inklusive militära resurser och militär kapacitet, i de fall då ett drabbat land begär den typen av stöd. Junilistan motsätter sig bestämt detta. Ett lands militära resurser är en nationell fråga och det är upp till varje medlemsstat att avgöra huruvida dessa skall mobiliseras eller inte.

1-192

21 - Procedimento europeo d'ingiunzione di pagamento (discussione)

1-193

Presidente. – L'ordine del giorno reca la raccomandazione per la seconda lettura della commissione giuridica relativa alla posizione comune del Consiglio in vista dell'adozione del regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio che istituisce un procedimento europeo d'ingiunzione di pagamento (07535/3/2006 - C6-0227/2006 - 2004/0055(COD)) (Relatrice: Arlene McCarthy) (A6-0316/2006).

1-194

Arlene McCarthy (PSE), rapporteur. – Mr President, Commissioner, almost 12 months ago we first gave our approval to the European payment order, a new law to assist in simplified debt recovery for businesses and citizens owed money in another EU Member State. Today, a year later, the committee's view has not changed. We believe that we need this pragmatic and practical EU law, in particular to ensure that businesses and citizens have an affordable system to recover those debts owed to them. Why? Because until this law comes into force, recovery of debts from another EU State is a costly legal process. In some cases, money spent on lawyers and administrative costs exceeds the amount owed to the individual. More significantly, studies and experience show that companies which do not get their debts paid are at risk of collapsing, with knock-on effects not just in terms of job losses, but also for other SMEs in the supply chain.

Out of between 30 and 40 billion invoices in Europe each year, as many as 1 billion default and turn into debt cases. Interim Justicia carried out a survey on payment practices in 16 European countries some 10 years ago. The average delay then was just 14 days. By the end of 2003, however, this had not declined, but risen to 16 days. According to a World Bank study, 'Doing Business in 2004: Understanding Regulation', the Nordic countries have the most efficient and effective legal systems of the countries surveyed. They take the least time to reach a solution while keeping costs low. Italy is one of the countries with the longest delays worldwide. The explanation it is said lies in the lax appeal process, which allows proceedings to be disrupted at any point during a trial. Spain, by contrast, has one of the most complex legal systems, which generates higher costs and leads to longer court proceedings. My own Member State, the UK, has some three systems operating for payments, again creating confusion for businesses or the public.

Extensive differences in legal regulation of overdue payment recovery therefore lead to uncertainties, especially in EU trade, and the additional costs prevent the EU's aim of equal opportunities for market access for both local and EU operating companies. It is clear that a lack of enforcement systems for payments undermines the internal market and business confidence and that, as a result, SMEs have continued to experience cash flow problems caused by late payments.

The European payment order will also apply to individual citizens who work or live in another Member State and who can also take advantage of this new law. Of course, the high and expanding volume of trade within the EU and the increased movement of people raise the likelihood that more and more businesses may become involved in cross-border litigation. There is a risk that citizens may not be inclined to assert their rights because of the obstacles they face, particularly in dealing with the legal system in another Member State and with unfamiliar procedures and unknown costs. It is essential, therefore, that the EU provide for a judicial area where private individuals and businesses can have access to justice and redress in the case of an uncontested claim.

This procedural law will help facilitate that access. The payment order introduces a practical EU-level instrument for obtaining an enforceable decision and I believe in this way we can demonstrate to citizens that the EU is delivering a practical tool to assist them with redress and remedies.

I want to put on record my thanks to members of the committee, in particular the shadows, Mr Wieland, who is here this evening, and Mrs Wallis, who cannot be here. They have not only supported my approach but have made useful and constructive proposals for amendments at every stage of the procedure. The committee consulted with key protagonists and we believe we focused on the core issues. Both my shadows were concerned to ensure that the forms and the annex, the bones of the proposal, were simple enough for businesses to be able to fill them out with minimum bureaucracy. Only time and experience will tell if this has been achieved. That is why, under the new comitology procedures, Parliament needs to be consulted and informed of any changes the Commission would like to make to the system.

I would also like to thank the British Presidency, in particular the Minister Baroness Ashton, who was instrumental in helping us to make progress on the clear drafting of this law.

So now, Commissioner, at second reading we are down to the last few details. Mrs Wallis is concerned that the Commission should seriously address the potential discrimination affecting citizens and businesses where EEA members can participate in the single market, but cannot be a party to the EPO. I hope the Commission will address this issue.

The forms should be user-friendly and simple and we would therefore like the Commission to take on board our amendment in this area.

Finally, since we started this process a year ago and since the Commission's original proposal, we now have a new institutional agreement, with effect from July 2006. The committee and Parliament insist that the new regulatory scrutiny procedure and rule should be respected in this legislation and on the payment order.

Commissioner, let me say how much we have appreciated the cooperation of your departments in this area. I hope that, together with the Finnish Presidency, we can sign off the European payment order and begin the process of putting it into law across all the Member States of the EU, so that businesses and citizens can be confident of operating in the internal market in the knowledge that the failure to pay a debt does not end up in endless court proceedings with no outcome. Thanks to the European Union, there is now a simple and user-friendly system for speedy payment of debts which, I believe, will drive forward the internal market for SMEs and boost the EU economy.

1-195

Franco Frattini, *Vice-President of the Commission*. – Mr President, first of all, I would like to thank the rapporteur, Mrs McCarthy, warmly for her work and her efforts to bring this project, which is very important for our citizens, to a satisfactory conclusion.

Like the rapporteur, I would also like to thank the former United Kingdom Presidency, particularly Baroness Ashton, for the work done in moving ahead with this important project.

As you know, this regulation on the European order for payment procedure aims at facilitating the mass recovery of uncontested claims in Europe. It is thus very important, as it will allow all creditors in Europe to recover their claims in a uniform way and more rapidly and cheaply than in ordinary court proceedings. It will also alleviate the burden on the courts by removing from ordinary proceedings those claims where the debtor does not contest the debt.

The proposal potentially concerns all citizens and economic operators in Europe. A European order for payment can circulate freely in Europe and will be enforced automatically. There will be therefore no need to request a declaration of enforcement – the ‘*exequatur*’ – in the Member State of enforcement.

Concerning the amendments, I can accept the third amendment as proposed. On the second amendment, I can accept the compromise amendment on the comitology procedure, which is in line with the Council decision taken in July 2006. On the first amendment, while I understand the reason and the concern expressed by the committee, I think that we should not at this stage reopen the question of the definition of a cross-border case, adopted at first reading by the Council and the European Parliament. At the same time, I can confirm that the Commission is available and willing to look more closely into the effects of the regulation for parties domiciled in third countries and, in particular, states of the European Economic Area. I am ready to give very careful consideration to any proposals.

1-196

Rainer Wieland, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Herr Präsident! Frau McCarthy, die Berichterstatterin, hat im Wesentlichen die Bedeutung für die Wirtschaft erörtert.

Dieses europäische Mahnverfahren stellt einen wesentlichen Fortschritt im Bereich der grenzüberschreitenden Rechtsanwendung dar, insbesondere einen Fortschritt für die Wirtschaft, die ein besonderes Interesse daran hat, dass rasch festgestellt wird, ob Forderungen zu Recht bestehen, dass ein Titel schnell ausgestellt wird und dass auch im Lande des Schuldners dieser Anspruch ohne weitere kostenaufwendige Schritte vollstreckbar ist. Aber – und darauf will ich mein Hauptaugenmerk legen – die grenzüberschreitenden Rechtsbeziehungen werden auch für Privatleute zunehmend Bedeutung erlangen. Für Privatleute ist es besonders schwierig, grenzüberschreitend Ansprüche geltend zu machen, unabhängig davon, ob diese nun bestritten sind oder nicht.

Wir haben es heute mit unbestrittenen Forderungen zu tun. Deshalb ist dieser erste Schritt wichtig. Insbesondere Privatleute, für die die rechtliche Geltendmachung von Forderungen ohnehin kompliziert ist, haben große Probleme bei grenzüberschreitenden Forderungen. Für sie wird das jetzige Instrument erleichternd wirken. Durch ein Formular, das auch ein Privatmann ausfüllen kann, wird es möglich, ohne großen Kostenaufwand und relativ einfach Ansprüche geltend zu machen.

Ein weiterer Aspekt: Es wird immer von der Wirtschaft, von den Gläubigern gesprochen, doch zu wenig von den Schuldern. Wir haben in den Mitgliedstaaten der Europäischen Union – unter anderem in meinem Mitgliedsland – Systeme eingeführt, die die Titulierung solcher Ansprüche auch für den Schuldner ausgesprochen kostengünstig werden lassen. Der Schuldner, der bereit, aber möglicherweise nicht in der Lage ist zu bezahlen, kann mit dem Gläubiger, der ein Interesse daran hat, die Verjährung durch den Titel außer Kraft setzen zu lassen, eine vernünftige Ratenzahlung vereinbaren, und es werden somit weniger Kosten anfallen, weil kein strittiges Verfahren stattgefunden hat.

Deshalb liegt es im Interesse aller Beteiligten, dass wir ein schnelles, effizientes und kostengünstiges grenzüberschreitendes Verfahren einführen.

1-197

Andrzej Jan Szejna, *w imieniu grupy PSE*. – Panie Przewodniczący! Opóźnienia w płatnościach stanowią zasadniczy powód niewypłacalności, który zagraża przyszłości przedsiębiorstw, szczególnie małych i średnich. W szczególności takie jednostki są zagrożone w swojej działalności bieżącej, w swojej wypłacalności i prowadzi to niejednokrotnie do utraty wielu miejsc pracy. Dlatego szybkie i efektywne odzyskiwanie należnych długów, w stosunku do których nie istnieją spory prawne, jest szczególnie ważne dla podmiotów gospodarczych w Unii Europejskiej. Oznacza to po prostu obronę miejsc pracy.

Państwa członkowskie podjęły próbę rozwiązywania problemu masowego odzyskiwania należności z tytułu roszczeń bezspornych, co w większości ma charakter uproszczenia postępowania w zakresie nakazu zapłaty. Jednakże istnieją niekiedy duże różnice w zakresie treści przepisów narodowych, jak i funkcjonowania poszczególnych procedur. W rezultacie w sytuacjach transgranicznych są one niewykonalne lub wręcz niedopuszczalne. Dlatego też należy pozytywnie odnieść się do zaproponowanego rozporządzenia tworzącego europejską procedurę dotyczącą nakazu płatniczego.

1-198

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà mercoledì, alle 12.30.

1-199

22 - Ordine del giorno della prossima seduta: vedasi processo verbale

1-200

23 - Chiusura della seduta

1-201

(La seduta è tolta alle 22.20)